

7 Manuale.

Það er.

Handbokar

Korn/Huorneñ Madur eige
ad lipa Chriftelega/ z Deyn
Gudlega.

Skrisad i þysku Mmle

23.

D. Martino Mollero.

Mied hñs eigeñ Sormarla.

En nu vrlagt þeim til Ga

gns og Gooda/sem slsku vil
ia giegna.

Þryckit en ad nyu a Moolurno.

Anno. 1661.

þessa bók á eg eigi

þomdes veltur minn zidni

eg er þess að koma

Bernhardus

Ef margur villde Trúa/ ad Giliſti
Líf ſie! þa munde haſi ecke liggja Da
udur ; Syndunum/ ; mote Lífenu.

Hieronymus

Annad huort hlytur Madur. ad líf.
da hier (eda græta þar) annars Nei
ms.

Clemens

A þeim mun allðrei Þáſtum linna/
ſem allðrei villdu læta af ad ſyndga.

Gregorius

ſa hleipur forgiefens/ ſem giefur
ſyrre vpp/ enn haſi er kómeñ ad Mer
kenu.

Formaale hans sem Bok ena hefur giört.

Helt huad Maduren Chrif
ten a ap Guds orde ad lara/va
rdveita & gígra/þ er fald & bñ
ded i tucimur Creinum/sem er.

Ad lifa Gudrækelega.

Ad dena Chriftelega.

Þetta hugrtueggja samanbindur sa Rort
unglece Spamadr David i citt/þar hñ seiger
Drottinn kiendu off ad hugleida/þ vix
eigñ ad dena/so ad vler verðñ forstaler.

Goddan Amisning gígrer og lyfa sa vøse
Madur Jesus Syrach/ þar hñ seiger.

Huad hellst þu gígrer/þa huxa vñ
þinn Endadag/og muntu allðrei gígra
þad sem þlt er.

Þuad Gudrækelegt Lyp og þraimberde er re
fe annad en þetta/ad huxa vñ stt þallvalle
Lyp/og sinn ovðsafi Dauda/þðfa sig Dagla
ga i rietter Guds Rynngu/lipa i safre Jot
tan/þðfa suna Chriftelega Tru/verdueita sa
na Samuítsku/so ad hñ (seiger Syrach) gí
rer allðrei noðud þlt/þad er/hñ lare allðrei
þa Stund yper sig foma/gígrer allðrei þ no
ðud/ad hñ hape eðe Tru & Traust til ad ver
ða Sælubialplegur/Og stgt fallest Chrifte

Formdale

lega ad deya/ þegar Christen Madur hugleiddur
er daglega/ eðr þad allennasta/ ad þenn er dau
dlegur/ z kafi sig pyrer Dauidanum eðr ad ver
ta/ þuldur þuxar þan æ z alla tîma ad skilia
þier so vid þetta Lyp/ ad þan er viss eppa sj
na eilupa Sæluþialp.

Ap stætre þerlagre Konst Christelegs Dau
da/ þapa Seidningar þortumdagatðe þar vit
ad/ z en er þad huled pyrer ællum þeim sem
eðr vilja þapa z þallda vorn Gerra Jesum
Christum pyrer sin Endurlausnara. Þuiad
þo Seidner Versenda m. n. þape ap Reynslu þa
lived/ Ad epter ærlegt Lyp z þramþerde kome
ærlægur Daude alla tîma. Loka eirnef þa
kome smanarlegur Daude/ epter skammarlegt
Lyp z þramþerde/ þa er þo migg mykell z st
or mismunur a m lîc þeibursamlego z ærlego
þramþerdes/ þið ytra pyrer Mânunum/ og a
mille Christelegs z gudrækelegs þramþerdes/
þess Rietslætra. So er z loka ster Mismunur
a mille ærlegs Dauda/ z christelegs Dauda.
Augustus Reysare i Rom þapde þapt þa da
glega ofk/ ad þan mætte deya vel/ En þier med
meinte þan eðr ariad/ en ad þan vegna suns Je
sæherdes/ mætte epter sig lata eitt ærlegt
z þeibdarlegt xðan. Þun þegar þar fæimur
ad Seidner Mæn stæter skulu deya/ þa er þar
einges huggun a þerdum/ einges Don/ þelldur
deya þeir sem skynlausar Skiepmur/ eða þeir
taka enda m August z skiepmingu/ so sem Vir
gilius keipar um Turnum. vitæque cum ge
nitu/ fugit indignata sub umbras/

þad

Formale

Það er.

Guggunarlausn með Gírtad tuiðt/

3 Selu Rappið þrepte víst.

Hier er klemur það/ að i Geirdeña Vafenda
Mána Dofum/ er eðle annad en supellid flög
un/ om Mánslus Reyð z Rymd/ þans stutta
Ljóbaga/ og Daudans Grind z Berleika/
En om huggun z Sugarbot stendur þar eðle
eitt Ord. Þinn ap þeim þepur sagt/ Allt þu
að Maduren er/ þa er þā ei aðad en Rymd z
Germög. Kexes Kongr/ þa þā ap Gæd noð
re leit yper allan stā oteliande Ger/ yugra og
þraustra Ströðmasia/ þa er skripad þā þape
græted/ þa þā hugleiddet/ að eptur hundrad ær
munde eðle eitt Māns barn lipa/ ap þm otglu
lega Ger. Sa Vafenda Spetings/ Aristoteles
flagar yper Daudanū/ og seiger/ H meðal al
ls þess stā a Jöðuðe er grímlegt/ z þrædelegt
þa er eðle neitt þrædelegra en Dauden. Slæð
ar huggunarlausar Rymder/ z harmatlagan
et/ standa allugda i þeidenā Māna Dofum.

Þóðrer ap þeim þapa bæred stg að ran
saka/ og leita einhugrs Ræðs/ og Guggunar
jalegn Ögn og skielþingu Daudans/ Sugre
eðle munde eitthvad vera/ þuar með þeir gíæ
te stille Skielþing Samvitkunat/ so þeir kyn
ne þui betur að lada Daudan/ enn það þep
ur eðle komest leingra þyðer þeim/ en so sem
Seucea seiger/ Sugleid þu Daudan iapmanu
z mæla þu hann vel vpp þyðer þannum Sug
skots Augum/ so að þu þess vilugre stert að
ganga vnder þā/ þgar þar klemur.

A iij

Hier

Formale

Liet vppa hlyder þ vief lesu ap þeim i E
gyptalande þordū/Þeir hǫpdu þan Sid/ad i
Giestabodu z storvæstū/lietu þeir einn Mañ
ganga um Bord/sa þandi Dauds mans My
nd i Gende siet/og synde hana hugu Mañe
mz þessum vnder skripudu Ordu. Skiemtu þi
er hier vid/Et og dreck z vert gladi/ þe ept
er Daudan verdur þu eins/Og mz þssu þætti
þugduft þeir ad gisra sig reidubuna til Daud
ans. Slaka konst bræfæde sa ogudlege Agag
Amalechita Kongur/Pui þa þan merkti ad
Samuel Spamatur ættlade ad haggua þā i
Seyði/giect þan þullhugadur þram þ Spama
niñ/z sagdi/so skal burt deyja Daudans þel
skleit/sem þā villdi so sagt þapa/Þannsinne
verð eg ad deya/þui þ er ei betra seirna enn
nu/Liet er um tina illa stund ad gisra.

En þannþramt þessu þa þapa þeir i synum
Ligtum sngua goda Suggun þapt/eru med
oþolenmædi og Mæglā i giegn Gudi med gl
lu nidur soþner. Þuiad hugesu leinge sm þe
leitendu huggunar til ad stilla son Ligtu/þa
giect þā um syder so sem Cicero skripar/Eg
þeþi seigir þan þram lagt alla mæta Konf
og Ruñættu/og stundad þar vppa/so sñ mi
er er mægulegt/ad eg mætti þa z þina noðra
Suggun/en eg þin hana sngua.

En sæ þeir þan Mañ noðurn/sem var
skieldur z hræddur/þa þan ætte ad deya/þa
spottudu þeir þā/z sǫgdu/Þu Mætt/þeþi þu
ætt þurad þad þyrre /ad þu ætter ad deya/
Þilltu nu þid þyrsta þræðast Daudan.

Enn

Sermone

En um eilíft Lás að tala/ þá hafa þeir
Plato Cicero og fleirir Spækingar aðrir/mít
þg & myfalega máðe flg & móða gíft/ að be
vísfa þ að Sælir Máná være óðauðlegar/og
eprer þetta Lás heðde gootra Máná Sælir
Xoo og huglo/ i einhugrium skad. En um Lg
kemafl/að þafl munde vpprysa noðurn tgmá
og verdaLipande/það þepur allðrei noðurn
þra i Sug nie Gíarta komed.

Cicero/þikeft vera pulshugadur/z latur fm
þare þafl þeigen þangad sem Sælernar eru/
seigriande/O hugrfu dyrdarlegur Dagur mun
þ vera/þegar eg skilft við þetta auma Lás/
og tiemft i Sælinafla Selskap. En med þul
i þánum vat eingen riett Tru/eingen Vertan
þins þelga Anda/eingen Don nie stöðug hug
gun/ þa fuste fodbán Sugarþreystr eðe þapa
Xpl/það var allt ofstöðugt of pulle epasemid
ar/so sem merkia ma af þans Ordum/ i öðr
um stad/þar þann seiger/Sare eg villt i þíflu
að eg helld Sælernar Óðauðlegar/þa er mtr
er fu villa flun og tiar/og eg læt eðe taka þa
na era mtr/so leinge sem eg lye.

Leingra eru þeindner Mtr eðe komner/og
þrekar Suggun þapa þeir eðe þeingeð. Og
med sama þatte & mote deya aller Græfnarat
þeir Truna þapa alleinafla i Munnenum/
aller Ógudleger og Iðrunarlauser Stolar/
sem eðe þapa fanna Trw a Medalgangarann
Jesum Christum.

Gler skulu aller Græfnarat/Vantrwader &
Iðrunarlauser/ a medal Christna Máná vita

Sormæle

og vel merkia/ad þeirra Syrerðamling a Dæls
ge Domsins/mun verða myklu þyngre z stær
re/helldur en heidena Mafia/ þyrer þa Grein
ad Lios þeilar Ewangeli/hepur lyst þeim/en
Leidingium eðe/en þeir hafa öngva þran gi
fret/Þeir hafa breytt eptir þeim/ um hugna
Christur talat/ Þeir villdu eðe/ þuiad so
seiger Gud skal þur/Matth. 10 Cap Ap
noctur er sem yður eðe medtefur/og. e hlyd
er yðar Ordum/ þa gangd wt ap þui sama
Líse eða stad/z þristed Dupted ap yðar Sott
um. Sanleaga seige eg yður/ Lande Sodoma
og Gomorra mun ladanlegra vera a síðasta
Dæige/en þeim Stad. Guðs Kyndi hepur ad
þeyra/þa þeyre.

Hier skal hugr Madur/ vel og vandlega
hugleida þan mykila Misgunn/ sem er a mille
þeirra Riettruudu/sem þran gígra/z þeirra
sem eru Ogudleger Græsnarar/z Munnchristn
er/ so maked sem aðbrærer þeggia þeirra Lapp
z þramperde/ og þeirra Lindabag z Þpelot/
þuad harla Randsynlegt er ad hugleida/so ad
vler lærum ad þekia Rand Guðs z Glæsku/
þa oss hepur gleued þan Son Jesum Christum/
med synu z. Orde z Ewangelio.

z Þ þyrstu/So maked sem aðbrærer Lapp og
þram þerde Mafiafina/ þapa þeir Vantruudu z
Græsnarar. öngva rietta Kyssing a Guði/þeir
glappa vpp i Limeneð so sem Ralpar/þa þeir
þoma wt Steyu sinne / Þeir hafa Gagn ap
Þliepnu Guðs/z nytia þær/z þakka eðe Guð
De ein

de einu sinni / þugðir þyrir sitte Ljós nie skvæ
 Gætur / þeir hura eðle þar um Gimerste nie
 eiligt Ljós / Þeir seigia so sem þar stendur.
 Ríge Gud sitte Gimerste / þegar þa sátur off
 ganga vel þier i Geime. Þeirra Gíartans gír
 nd z Glede / er ad þapa Daga Góða / z lípa tþ
 ter Góðsins Munadsemdum. Og sástarlega
 þapa Gírtlausar Skiepnur betra Ljós z Svasti
 þer / sástar Míen / sem þo eru skapader ep
 ter Gírt Mínd / Mí sa Ríetruade / z sa þa
 líper / sástar Jðran / þa þeðer sá Skapara
 ríetstelega / þagnar z gletst / vegna þess / ad þa
 er orðen Ríetruader / neyter Gáru Guds niz
 þaðlæte / lopar z þrýsar Gud þyrir það / ad
 þa þepur alia Glute gígert so Þasamlega / og
 stundar þar vppa Noct z Dag / ad þa meige
 Gude þlyðen vera / so ad þa med Þvöglum
 DRÖTTINS meige Gud eilíplega lopa z þyr
 fa i Gimerste.

Þa Gúðleg Geimsins Næn sá eða þeyra
 ad Gud optlega sárappe Gynder / og Gúðlegt
 Stámpurde / med illum Þauba og Þþange /
 Þa meina þau / ad það duge nog / ep Madur
 þyr sig so til sáns Þauba / þegar þa stundar
 ad þa ærlegt Stámpurde / líper eðle / openber
 um Lóstum z Glapum / so þa ma vel seigia
 med Þhariscaranum / Mí þaða þier Gud ad
 ad eg er eðle so sá adrer Míen / Ríningi / Ra
 nglætt / Góordoms Míenn / og meina so ad
 Gud kúne eðle / og ei meige þann med ríetru
 synia so ærlegum Míenn Gímnarstes.

Þar a mot þepur sáne þristen z Ríetruade

Maður æftundan þar a/ad læra ad þrya vel
og Chestleiga/það þreft Daglega sinna Syn
da ap Giarta/ þuggar sig vid pullnadar boot
z þorþienustu síns Endurlausnara/þenur gl
aduxra Don/z pulle Trwnadarttraust þar a/
ad Gud mune vera þónum lyfsamur þ ærn
an og medalgaungu síns Sonar/z liper dag
lega so/ ad þá giete varduett rietta Trw og
gooda Samvisku allt til síns Dauda.

Þegar Geimslas Dörnum geingur vel/z al
lt leikur; Linde þyrer þeim/ þa eru þau mí
þg vel Christen; tala margt um Trwna a
Gud/Þau kenna þórum hugrnen þeir skulu ve
ra stöðuger/z þolenmoder; Þrossa z Motga
nge/Þeir eru óhrædder um sig/meina ad all
rei muni þeir bila me þorganga/En þegar þá
rmungar tymeñ klemur/z Motgangastormur
blas/z dym a/ þa detti midur öll þeirra hugar
þreistu/ þa þifer þm so sifi Giminea vilie þra
pa og Jorden sötua/ sielper þapa þr þa þng
ua þuggun/z þo ad adree vilie þugga þa/ þa
funa þr þui eðe ad þlæda/þelldur syngia Ge
beons kuxde med o þolenmæde/sem sagde/Ep
Gud er med oss/ þui geingur off þa so illa?

Þar þuert a mote þenur Riettrwad chreste
legt Giarta/þyrer laungu gígt síð Reikning
z þwest þar vid/ad Maðr þær ei ad komaft;
Gimerake/þyrer goða Daga/ Lufu z Velgei
ngne þssa þe ms/þelldur þyrer Þross z Mot
gang. Þar þyrer gange þónum vel/ þa tekur
það þui vel/og þaðar Gude/sem lætur hann
niotande verða Landslas giada/siet vid Syn
ndun

ndunum/þíonar Gude DRottne með otta og
er gladd með hróðslu. En gange þessi í móte
þar þessi Kroff- & Mötgang/ þa seiger þessi með
þínum sæla Job / Þu vilt þessi merktuð af
Gende DRottins það goda/ þu skulum vilt
þa eðle lara það illa? Lúte & eðle Kroff og
Mötgange/ þa syngur þessi með þínum goda Da
vid/ & seiger/ Þu dugst þu þarast þessi a Kratt
þessi til Mötgangs sadann/ mitt hjarta a
Gude afst & mætt/ epast skal ei nie fúga. De
rde Sorg og Mötgangur enn þa þyngre/ þa
seiger þessi með G. þess/ Gud er trur & lætur
off eðle mer þessast/ en off er mögulegt að la
da. Þu að Góld og Blod er þess/ þess/ og
völeggur. Kroff og Mötgang þess / og a
verra Veg / þa Truer þessi og veit vissulega/
að þess sem Gud elska/ þessi aller þess að
þessi til þess besta.

Verallþessar Syner & þess Vantruudu/ þess
ar þess sia og merka/ að þess þessi að þess
þess & þess þess Ronu & þess/ þess & þess
þess/ þess & þess þess/ & þess þess / þess/
þa tafa þess til að þess/ & að þess þess illa/ &
þess/ þess/ þess/ þess þess er þess/ & er.
Þess verða þess/ þess/ þess/ & þess þess
þess þess Severus/ þess er og og þess
þess/ og þess/ Þess þess verða alle þess/
En nu eg skal þess/ þa er eðert að þess þess
þess sem mer þess þess þess.

Þar a móte þess þa Rietteþessne vöald
þess gott. Gluskipte / þess og þess þess /
þess þess þess Rietteþess Gude. Gluski &

Formæle

Ætadur/ kafi vel að þyrngist þa og þorlæta af
la stundlega hlute a hugrre stundu/og seiger
með Davíð Ronge/Þó aðrir hafa nægð Ro
ens Dvns/og Vifta/þa eru Gud Blöð & Sj
gindur mæns Glarta.

Þegar Jöranarlausar Verallðar Syner
og Gráfnatar verða Siuker/huxa þeir alleit
na þar um/af hugri þeir hafa sána Sott
þeinged/hafa þeir mátt Drekka eða eta nóð/
ud Öheinnæmt/Og eru illa til Frida/ad það
þegar so til tekist.

En þeir Riettrwudu vita/Ad eðe þið mi
nst a Sær a þra Gæðe/ká ad palla ann Guds
vitundar & Dittia/auf helld: mündu þr sána hel
Isu must hafa/er þ þegðe ei vered Guds vilie
þar þ gicpa þeir skuldbena sínú Syndu/& m
kiesia ad þeir m sínú syndu/hafa þra Syndu
strapp þerskuldþad/& vita ad Gud m stöfu þi
rtingar þruse / vill þa loða & leida til jðran
ar/þr vita & eirneñ þ/ & trua þu þullfomlega
ad þegar Gud vill þ þa máta vitia Máñ
sins/þa stoda & styrkia aller hluter þar til/ad
þ kome þráð sem Gud þegz afett/ste þ Sott
eða Siukdomur/& eru þar þ vel til Frids.

Þeir Ögudlegu Verallðar syner huxa eðe
þar um sána Sær/þyr eñ þeir verða sluker/
þa ed þyrsta lætast þeir vitia verða þromer.
Aður þegar þeim einglñ Skieþna vered so lo
id sem Prestar/eñ nu þr sig þvad verða vill/
þa skipa þeir ad hlauþa/ rnda og reña epter
Preste. Aður hafa þeir a þeirra Tungu eðe
añad þeited eñ leider Prestar/& Papar/eñ þa
foma

Sormale

Toma þáur Glíod/Þrome Danumáð/Þruvél
rdugr Guds Orða þienare/ þialpa miet z gíg
er god Rard/so eg verði eðli Gordan.dur. En
þier vill optast ganga so til/ Ad þeir sem Gu
ds Ríad z þús Orð pyrrerlyta alla syna Þaga
þeir þa hana eðe þa þeir viltu.

En þa Riettruade Christen Madur er alla
Þaga z alla títma Reibubueð/ ad para ap þes
sum Geime/ þan læti allðrei noðurn Þag eða
tama þan yper sig koma/ z allðrei lætur þan
sler Glarta vera/ þre stíðan/ ad þan þurpe ng
þra epasínd ad hapa om sýna Særlubialp/ Ge
llour þuar þan er staddur/ þa kæn þan miz pulla
Teunadartrauste z þezugre Von ad seigia so
ÞRottin Jesu Christe/ man Suggu z Gledr/
eg vante þan a þuarre stundu/ kom þa þu ve
lle/ eg er til reidu / Og kénie noðr: Þross eða
Siut domr/ seiger þan strax miz þinu S. Simeo
ne/ ÞRottin/ lættu þin þion þara/ þride.

Þegar þr. Muschrestnu Stæsnarar þurpa
Rada eða Stalpar við/ þra Siutdome/ þa
leita þeir Ræningar þuar þeir kúsa/ stundú
þia Galldramgíum / eða þeim sem para með
Rwne/ Ristingar/ Forneskju/ Særingar/ mar
ger seigia/ Villic Gud eðe þialpa/ þa þialpé
þin astar/ eða þuðr sem kæn/ so miet batne.

En þa Gudþradde z Riettruade veit vél/
ad þill Siagudadyrfan/ aller okeypeleger Ræ
ninga þættir/ eru alvarleg a þbodnar/ En þeð
er Þregð z Vielar þins vonda Unda/ þ eðe
kæn þan noðrum Máne ad þialpa/ með Forn
skju/ Galldre/ Missyntingum/ Rænum eða Rist

U vð

ing

Sömmale

Ingum/hellur gíðer þá það vppá þá **Þess**
 að þá meige með þá þætte þá mátt og valld
 yper þeirra **Sálú/sín** státar **Læfningar** þig
 gía z með **Guð** þapa. Já að vísu/sa **Ræ**
 truade veit þ z truer þui/ad betta er að **þessa**
Þusundstíum / **ÞRottne**/ hellur enn að **þess**
 þa þeillbrygður / **Þigulfsins** **Þapne**/ z **þessa**.
 Þar þyrer leitast þá þeirra **Ræda** z **Læfning**
 ga sem/**Guð** þepur til sett/so að þá þreiste ef
 fano **Þuds**. En fúste þá eingen **Ræd**/þungu
Læfning að þæ/eda ep **Guð** lætur fana/**Þe**
 ssan ei koma þæ til/ þa setger þá/**ÞRottne**
Jesu/þer er eg/gíðer þu við mig epter þann
Vilia/Þ þu vilt þa fænu að þialpa nner/
 en sic þier aðað þægelegra/**Sia** þa er eg þier
 verðe sem þu vilt mín **Guð** z **ÞRottne**.

Verallðar syner þuta / fannum **Þuðdonie**/
 þarla læted vinn **Guðs** **Orð**/ Þuiad þeir þapa
 eðe lagt þ vppá **Giartad**/ vita eðe að þugga
 sig við þa heilögu **Styrn**/eðe þeller við þa
 heilögu **Russdomæltid**. Sumner læta lesa þyr
 er stæ verallðlegar' **Gistortur**/ **Sagnabætur**
Þepentyr/þuar með þeir vilia þamla **Þaud**
 áns **Þugreningu**/ z læta stæ eðe þiffa lange.

En **Riettrædætur** **Christen** **Þaður**/er þrod
 ur / **Guðs** **Orð**/veit vel að lida z lista / súð
 ur **Lögmaled** z **Þvangel** sum/z riettelega miz
 þ að þara. En gleð: sig við þann **Þædar** fæte
 mæla/ sem þá þepur bunded við **Þu** / **Stæ**
 nene/þá lang' z þyrster epter **Russdomæltid**
ÞRottne/so þá **Sæl** meige þar við endur
 lppgast z nærast/z þepur glede z þuggun / **Se**
rrann

Formale

kránu Christo. En þugfar eðe þar vni þessan
 Geim/eda Geimsins skiemtaner/hellur er þn
 ræða alla egma vni Lausnarað Jesu z e-luþ
 Luf/og gleður sig þar við allt i Dauda.

I ariare Geim/þegar so langt tiemur/ad
 Mladur verður ad deya/z eðe er ariad a þerð
 um/þa tetur sa Geidne eda vantruade til/þast
 lega ad klaga Maðeskiuniar Rymd og Meyd/
 i fluttan Sorgar Alldur/hur i þessu Lufe/
 þuad þan gigrer eðe ranglega/ En þn byr sig
 eðe til Daubans/gigrer þuafte Iðran me yþ
 erbot/hellur in þglar z mæler Gude i mote/
 ad þan gigre oriett/ þar þann lætur Menn
 eðe leingur lifa.

Þar þuert a mote þuxar riettruadur Che
 isten Mladur vni sin Dauda/ En þarmar ap
 Glarta þ þyrsta þall/ er þr yggu z sorgende
 vegna sinna eigenlegre Syndar og Misgigraða/
 og ad foddan repfingar þrapp Daubans þlyt
 ur yper off ad foma/Syndana vegna/z seigek
 þar þyrer ap aubrunnu Glarta/ Eg vil giarm
 an þera Reide ÞRottins/ þt eg þene syndgað
 a mote þm. Og en aptur/Riettlætur ertu Þr
 ottin/og riettur er þm Domur/ Siepande so
 Gude Þyrðena/ ad þan gigre off enguan Orf
 ett/og byr sig so til/ og þgður sinnar salugu
 Dauda flundar.

Þegar sa Vantruade þuxar vni Dauda/
 þa þræðest þn/skielpur og þipar/z er þræddur
 þyrer ognarlegre Daubans Mlynð / Gollð og
 Blod fast eðe annad ad gigre/þepur eingenn
 Ræð þinnur / þuad Daubenn er mannlegur

Formale

Ætturu Ovinn/sem Lyped refurap off þessu

Enn sa Riettruade latur vpp sin Trwar
 Augu/og listur a Daudan/edde epter Lsgma
 le Guds/ helldur epter þui þessaga Evange
 lio/þepur Glede og Suggun i sonum Endure
 lausnara Jesu Christo/ hugr ed Þeiskleika
 Daudans þepur smædd þyrer off alla/og þep
 ur gígrt hann ad satum Suepne. Gañ þepur
 þa gledelegu Don/ ad hañ mune edde deya/hell
 dur sopna vrap/z edde verda var vid Þeiskleika
 Daudans/ vegna Sæleika þeitarar Sugg
 unar/sem hañ hðpur i Christo Jesu.

Þegar þeir Vantruudu z ogudlegu þurá
 um/huad afskaplegá liotá z vidur flyggelegan
 Daudan gígrer Mañni/Gañ gígrer hañ steiny
 daudt Lgt/fastar þönum i diuþa Gröpp/z eyo
 þñ obreitare Molldu/þa taka þeir til ad ver
 da daprer z hryggur/ þa þeiz þill Rietre/þill
 Greyste/þeir taka adra Rædu/sñ gígrde Kerp
 es Rongur/þa þñ þeyrde talad um Daudan/
 flo þñ ap þeirre Rædu/ seiglande/Töllum edde
 um Daudan eda adra hryggelega hlute/helldu
 ur huad gaman er z skemtelegt(Alqfa er þia
 off þeim hra Mañna tal/Þg skal lípa a medan
 eg lípe/þess er gieted sem gígrt er)Enn sa Ri
 ettruade þurur aðad/síer leingra þram i veig
 en/giepur sig edde þar ad þui/hugrsu hrædeleg
 afskapleg og grím Daudans Mlynd er/þurur
 edde þar um þ hugrnen Daudan veletkur Lgt
 amañ/og hugrnen hañ þlytur ad rotna og þw
 na/helldur þeinkur hañ/og síer þyrer Sugsko
 la Sionce setur/ hugrsu ad hañ muni a fads
 afa

Formæle

esta Deige dyrdarlega þrami koma og vpp ef
sa oporgeingelegur z lntur dyrdarpullu Lufa
ma Gerrans Jesu Christi sons Laufnara.

Þegar þeir Vantruudu z Ogudhræddu vil
ia sñ best bwa sig til Daudans/ þá komast þe
eðe leingra en þ/ þe eru hraustir/ Sullhugad
er/seigjast eðe hræðast sñ Dauda/aller vet
de ad deyta einu sine/þ se eðe ad gígra nema
vm eina litla-stund/ þar eptir se þad vte.

En þeir Riettruudu/ z Rietelætu treysta
ei vppa sñ holldlegann hraustleik/ heldur a
þan styrk z Anda sem med þeim er/ og vita
viffelega/ad Fridur Guds/ hugro smect þeir
þana pyrer Truna þeingingu/hugr z harte z þa
leitare er en vor skilningur/ þñ mune varduel
ta þra Giortu og Sine i Christo Jesu til ei
lyprar Sálubjalpar.

Sa Vantruade eða Ogudlege er med sllu
verulauð þ Daudanum þegar þñ kiemur/ þar
er eingef Tru/eingef von/eðe ngkurt stadpa
stlegt Ord/vid hugr þan meige sig stidia/ein
gef Suggun/ buer med þan kune sitt Giarta
eða sñna Samuisku med ad stilla/ deyr anad
hugr vean/ sem skilauð Skiepra/ sem hugr
ke þetur Mæl nie Vit/ellegar med Vantru z
skielþingu/z vðar ster einskis gods ad Gude.

En sa Riettruade Christen Madur þetur
sitt Giarta pullt med Tru og Von til Guds
pullt m3 ofeigianlegar anduarpaner/so þñ er
alla reidu meir z þramar i eilinu Lufe/enn i
þessu fundlega. Þar med þetur þan þ hugg
unarsamlega z sanna Guds Ord/sem ei lygr/z
eðe

Jormæle

edde bregst/þad geymer hā i sǫnu Gíarta/ þa
við hellsdur hā sig/ þar vppa treyster hā sta
pastlega/vitānde ad þad mune skie/so sem O
den þlioda / og seiger þar þyrer med stöðug
Gíartans Trausté.

Nerra Jesu/huor z hellsdur þān Orð
hā mun edde sia Dandañ eilíflega.

Sa Vantruade klagar/þegar hā liggur þ
er Daudanum/hāñ sic alleina/hāñ sic ypergi
þeñ/þorlateñ/Strændur og Vincer þordest hāñ
eingest vilie þñnum hialpa.

Þar a mete seiger sa Riettruade/ DRÖ
m/ þegar eg hepe þig/þa hirde eg hysrte vi
Simen nie Jörd/Og þo mǫn Sæl z mitt li
veyfest z vanmegnest/þa ertu þo mǫn Gud
Suggun myns Gíarta/z mitt hlutskipte þv
ad hāñ veit vel/ad Mǫnleg Gíalp stodar ed
t stǫkre xleyð/huðesu god sem þun er/Og þe
ar øll mǫnleg Gíalp er vte/þa truer hāñ víf
selega ad Gud mune hialpa þñnum/Ja/han
þenur heilaga Þreñing i sǫnu Gíarta/z heili
ga Ríngla i fríngum sǫna Söccar sǫng/sen
vaktu vppa hans Sál.

Þegar þeir Ogudhræddu z Vantruudu þe
ra ad Sælen Mǫnsins sic odaudleg/ og eptei
þetta Lǫp sic aðlad Lǫp/þar þeir Riettlæti
munu hapa Sǫgnud z eilupa Glede/ en Rǫng
læter eilupa Syrerðæming/Ruaker z Þáster/
þa hræðast þeir z skielpast wr mæta/oska al
stǫkt vore edde satt/og villdu gíarnast ad þeñ
skyldu allðrei ap Danda vpprǫsa. Þu þra

Vantru

Sormæli

Vantruad Glarta seiger þá/Þá so er/þa væt
 þu eilæga pyrrdandur/þá þá ofka þe
 st stæ/ad þeir þe þe alldre þædder værd.

Þar þuett a mote/ eru Rieteruud Gude
 Þær glöð af Glarta/ad þeim er stæro Geli
 ms eilwæd eitt Læp ad Wilsu/þar epter la
 ngar þra Glarta/þess ofka þau stæ/og andua
 rpa þar epter/ad Christur skule koma/og gis
 ra snætt enda a þessu auma Læpe/so ad þá ef
 lapa mætte vppþyrist/Þu þra Von er pull
 uess þar vppa/ad þad eilapa Læped er Wma
 eadelega betra en þetta.

Góðan Antthefes(þad er mismunar gret
 ner millum goðra Mæna og Vandra) meiga
 mislu þleire þinast z gisrast/af hugnum mer
 fia ma/ad þar er stor mismunur a nulle þra
 þerdis z Lipnadar Gripefia Mæna eða Vant
 truadra(þo þeir þa þe þeðarlega lipad) og a
 mille Graimberdis riect Christens Mæna/þar
 med i þoru lage/huad olgast afgang hugrutu
 eggju þapa vt þessu Læpe/riectruader Christ
 ner/z þr iðranarlausu Græfnatar/og Geimo
 mo Syner/huad Mæna ættu alnarlega ad hug
 leida/z læta eða af/pyrr en þestþapa reint u
 ransafad slappa sig/hugget þeir þapa þa sönnu
 z riectru Tru a Jesum Christu vörn Lausna
 ra z Grelfara/Ja/eist riect Christen Madur
 ætte eða sig til Suepno ad leggja pyrr enn ad
 þá med Væn z afalle til Gude/z med dagleg
 re umhuxun og iðfan Christelegar Truar/
 og pyrr Wæd z Geyrð Geilaga Andæ klame
 est so langt/ad þá elskæde meir þad eilapa en
þad

Formæle

það fundlega/ad þan þepur meire æft z Gie
nd til Riettelæris/ en Synda z Ranglæris/ad
þan þeðter riettelega þetta syndsamlega Lyp/z
auma Vistarueru þanytra Lypdaga/ þape Gi
rnd z þorle:nging eptet eilípu Lype/og elske
Jesum Christum ap Giarta/ z daglega vænte
og bidie vm hans Tilkomu/ take vara a sonu
Kalle og Embætte med Tru og Dygd/og ste
alla tjma reidubwen vpp ad leysa/z þara ap
þessum Heimc/in það saña Goturland Vtuá
Iðra Mæssa/ sem er Gimeryste.

Med þessum hætte eigum vicer aller ad bwa
oss til etns Christelegs Dauda/og alla Daga
ad gípra oss ólgfa Vantruudum Geidungum
Tyrkium/ Papistum/ Gyðingū/ Jdránarlausū
Grafsngriū/z Verallðar sonū/ap hugriū sumer
vita eðe þat ap Getránum Christo/sumer vil
ta ngðud/en vilia þó eðe vita/ Sumer vita
vel/en vilia þó eðe niðfíenā þan þyrer sinn
Lausnara/Sumer eru þorkunar vel Christn
er i Muslunum/en eðe i Giartanu/þr þroosa
fler ap Truæ/en læta þana þó eðe i liose m
godum Verkum/ta lá vm eilípt Lyp/en kíenā
það eðe sdrum/ hugnenā Madiur eige þat in
ad komast. En skule Menn alle þetta læra/
þa verda Menn ad lesa þ/þeyra það z læra/z
jófa sig þar in. Þar er þyrer Gende(loþ fle
Gude)su þeilaga Biblia/hugria hugr Madi
ma þapa/z lesa sem vill. Þar eru og margar
ægiatlegar Bækur/ vtgefnar a almenelegt
Moubutmaal/wr hugrum Madi ma taka all
ta þanda gagnlegā Lærdō/z heilnamar hug
gance

Formæle

aner/ z godar Amislingar sem naudsynlegar eru/til að lípa Christelega/og deyja gudlega.

Og þó eg reikni mig þíð allra minsta a mál Jesu Christi þienara/z broose mierz ei að ngðrum blut/nema að Næð Guds/seigiande að allre audmykt með S. þæle/edde eg/hellor Næð Drottins sem miz mierz er. æt. Að soddan Næð minna lausnara Jesu Christi/þess eg þta þ þialp S. Anda skripað/z vrganga lated þessan Bæfling/vm christelegt lqþ z þramper de/z salugað Þaða eg aðgang/vonande að stíft verk mune verda Guð til Þyrðar/mierz z manú til Lærdöo z hugguðar/en einþalldum Sællu til Rypa leidriettningar/z vndervösu.

Þa Þasú z Lærdú bíð eg þr þallde til goda einþallda Ræðu/því þess Bæflingz er edde þ þa gígður/sem bæde eru vaser z lærder/Sroder z þormenter/og godra Þooka þiglda þa þa/Gelloz þyrrer einþallda/lytt lærda/þa bíð eg þr þess þessan Bæfling/z elske z legge a Liartad þ þice stendur/Þa veit eg vissulega/þe it munu þa ngðud Gagn þier að/z þar sijn þe estar eru æde nalæger alla tynna þeim sem sturker eru/þa kafi sa Stule stalspur að taka siet Sugganer vr þessum Bæflinge/eda lata lesa þyrrer siet þ þa vill/so þa blæse stöðugur i truu z Þena afallenu/ z bæde so sijnar sælugu stundar/með Von z Þolenmæde. Þa Næð veite off þ illum Mykunsamur Guð / þyrrer sit Son Jesum Christum/ Amen.

B iij

Marth. Mølle.

Augustinus.

Mín Gud/Læt mig deya/suo ad eg
meige sia þig. Eg hirde ecke ad lipa/
Eg vil hellsdur deya/ suo eg meige sica
mín Lausnara Jesum Christum.

Bernhardus.

Ad sia ecke Gud/pad yfer geingur
allar Neluftis Qualer og Þißler.

Augustinus.

O huad sæll er eg þa/þegar eg ma
koma ad sia og skoda Guddomlegann
Dyrðarlioma.

Lutherus.

Ad sia og lifa Gud i Himnánarþ/
Ee vm eift Augabragd/pad mun betra
vera en vll Veralldarennar Glede/ þo
ad hun ætte ad vara i Þusund Aar/
eda meir.

Heilsusamleg

og miög god og gagnleg Vn
deruissan/huörneñ Madur skal af
Guds Orde læra ad lifa Gudlega
og deyja Christelega.

I Cap.

Nhyder vppa Tñchalld þessar^a Bókaf
og skærer þra/ Lustu ad viter crum/ ei ad einn
Dauðleger/hellidur erli viter övsser þar vppa
þugnar/ þuar z m3 þugrium hatter viter
verðu vt þessu Geime burt kallader.

Seig þu mier i stuttu mæle/ huad eg skal
læra af Guds Orde/ z sllum þeim predikunū
og Retsningum/ sem eg þeyre Uar og Dag?

Du skalt læra ad lifa Gudlega/
z dena Christelega.

Þar til hialpe mier Gud / ad
eg giete so lifad hier i Geime/ad eg me
ige lifa añars Heims eilíflega/ Amn.

Guad er Gudlegur Lífnaður / Þaða þuad
er ad lifa Gudlega?

Það er ad þeckia Almattugan Gud
riettelega/ z sialfan sig.

Fyrst skaltu læra og vita/ad Gud
Drottin er ein eilífur Gud i síne Eff

entia z Veru/ en þessiur i Personum/
sem er Gud Almættugur Fader/ Gud
Sonuren/z Gud Heilagur Ande. Og
a medal þessara þriggia Persona hef
ur su sem er i mided/ þ er Sonuren/ ver
ed sendur i þessan Heim/og hefur tek
ed a sig manndomlega Mætturu/og er
ordeñ vor Endurlausnare.

Þar næst hlýtur huor z einn Christ
en Madur ad þeckia sialpañ sig rietfe
lega/z vita/ad vier erum þ Guds Aug
lite aumer Syndarar/og andstyggeleg
er Glæpa meñ/verduger eilífur Glotu
nar z Sýrerdæmingar/ef ad vier giörü
eekke aluarlega Idran/z truuum a Chr
istü/z verdü myr Meñ/ elskü Gud af
öllu Mætti/og vorn sá christeñ Mætti
sem oss sialpa/so leinge sm vier lifum.

Almættugur eilífur Gud Fader So
nur og heilagur Ande/þrennur ad
Personum/eiñ ad guddomlegre Veru/
Eg bid þig/þiñ þu mi? ad þeckia þig
rietfelega/ so z lifka sialfañ mig/og i
Næfre Kyñingu ad vara z prooast dag
lega

lega/ vppa þ ad eg þyñe (uo ad hagg
mij nū vesolū z stutfū Ljps stundum/
ad þier sie þægelegt z Loslegt/ mīnum
samchrīstnum gagnleg z mīer sialfum
Næstalaust þ Ljff z Sæl/ Am.

Quad fallast ad deya Christelega?

Ad deya chriftelega/ er ad enda sǵ
na Ljfsdaga i riettre z sañre Tru/s he
ndur ad þela Herranum Jesu Christo
sijna Sæl/ z med Martans Girnd og
forleingingu epter eiljfre Sæluhjalsp/
hægt og gledelega ad sofna/ og i burt
ad þara vr þessum Heime.

Herra Jesu Christe/ þu allema vei
st nær eg skal deya/ Eg bid/ gief þu
mīer Christelega Dauda stund/ og tæk
mīna Sæl i þānar Hendur/ Amen.

Liota aller Menñ ad deya?

Jai vissulega/ Þui so stendur skrifad
Aller Menñ eiga einusíne ad deya/ enn
þar eptera er Domureñ. Neyr þu þad
mīn Sæl/ og læt þier þad til Martan
ns ganga/ Eige aller Menñ eitt sín ad
deya/ þa mun þad og lifka henda þig/

Aller Menn

Puiad so stendur skrifad hia þeim vís-
sa Mæne Sprach/ Dag mier / a Morg
un þier (seiger huor Framliden).

Merk þad vel Sæl minn sem Ritning
en talar/ ad einusinne eige Madur ad
deya/ enn ecke i tuær reysur/ Puiad ef
so vøre mætt/ Men ættu ad deya i tu
ær reysur/ Þa mætte bæta þad i seirna
Andlæfenu/ sem a brast i þui þyrta/
og deya þa betur/ En þad er ecke suo/
Huor hafi deyr illa einusinne/ sa er ad
eilöfu illa Daudur.

DRÖTTIn minn Gud/ læt þu mig
læra/ ad minner Dagar hafa enda/
og ad minner Líf dagar sieu mættir/ so
eg hlýt i burt ad fara. Min Gud/ En
en þu mier ad hugleida/ þad eg hlýt
ad deya/ so eg verðe forsiðall/ og lære þa
riettu Konst / huornenn eg a ad deya
chriftelega/ Amen.

En ef so vøre/ ad Gud openberade oss vora
Dauda stund/ so ad vior mættum i ríettan tí-
ma biast við Daudanú e vora reidubimer?

Min Sæl/ þu skalt vita / þier er
ecke

ecke alleinasta þijn Dauda stund hul
en og ovitanleg/ hældur aðad fleira þ
Daudanum vid viftur/suo sem skripad
hafa þeir Gómlu. Sýrer oss dauble
gum Mönnum er hulen ecke ad eins vor
Dauda stund/hældur og eirnen i huor
ium stad/a huorium Tjima/ i huorre
skýttan/ og med huorium hætte hant
grípur oss i burt. Um þessa þiora M
ute ætte huor Madur vel ad huxa.

D Nerra Gud/ huorsu viddi z breidd
eru þijnar Nuxaner þra voru Nux
sonum/og þijner Beiger fiarstæder vor
um Begum z. Ja ad vifsu / Suo hætt
sem þad Ninneneñ er fra Jordunne/ so
hæer og fiarlæger eru þijner Beiger
hia vorum Begum/ Beif og gieþ þu/
ad eg daglega koma framm sýrer þig/
med Niantans riettu Trunadartrauf
te/ og bidie þig um Sæluga Dauda
stund/hapande þad Traust/ad þu mu
ner ecke læta þper mig koma aðad ein
þad miet goft z gagnlegt er sýrer Tjip
og Sæl.

Aller Menn

Æðenei skal eg þið einbaldlegast þurra
 um þa þíora æðeneþiða hlute?

1 Í þa þi mæta. Fyrst er þið Sæla
 mæn ovitanlegt a þurrium Þeige/ þu
 örre stundu/eda a þurriu Augabragde
 Gud vill þið þurt kalla/ þurrt þ verd
 ur a Rott eda Þeige/ad Kuollde Da
 gs eda Morgne. Ad vissu kann Gud
 æðueilldega ad læta oss fæ ad vita þ
 ædur en það skiedur/en þi vill ecke giø
 ra þ/ Þui þi sier þ (mæn Sæl) vier
 æumer Mæn erum so sprillter z fordiarf
 æder af Sæðene/z stundum ecke æniad
 en þ sem er veralldegt z holldegt/suo
 ad ef vier vissum vora Dæðastund þ/
 þa mundum vier ecke þurra mæn ed um
 Gud/nie ad elskæ þi z ottast/ eda þi
 ad tilþiðia z ækalla/eda giøra neckra
 Þðran fyr en vor Dæðastud kicæne.
 Sæyllde Mædur þa þið þyrsta giøra
 Þðran/ þa þið veit þið a ad Þenia/
 þa yrðe su Þðran niög vanskiðkanleg/
 suo sem það gamla Mæliæke vottar/
 Sein

Sein Zdran er staldan sonn. Þar fyr
 er er oss það ecke skadlegt/hellðr gagn
 samlegt og gott/ þo Gud láte oss ei vi-
 ta vora Daudastund, so viet hellður lif-
 um i Ditt Drottins alla Daga/
 so sem Mæltæke vort hljóðar/Þu dy-
 lst einn Dagur/ad aller skulu hræðast.
 O Herra Gud/ Hversu hiegomlegur
 hlutur er Mænskjeppnað/ enn lifer
 þo athugalaust/huð^u ecke þar um sig/
 Nað verður sein Job talar/fæddur af
 Ríkhúne/lifer skamra stund/z er fullur
 Gynndar/Má reður vpp sem Blómstur
 z fellur af/z lýður i burt s skugge/og
 blýfur ecke i sama stad/Má hefur stí-
 asettáð Tjma/z hans Manadar dag-
 ar eru þ þier. Þu hefur seft hm Tæ-
 mark/hfer það fleimst hñ ecke. Drot-
 tín mín Gud/ þu sem epfer þessu Gud-
 doms Ræde lætur mig ecke vita mína
 Daudastund þ/ Láttu mig allðrei so ve-
 ra ad eg giøre ecke Zdran z yferboot.
 Drottín þu dylur mig þrat Stúdar s
 eg skal burt para/Gief ad eg hage eg

hegde so mīnum Lífðogū/ ad eg Dag
og Rótt a húsre Stundu verde pund
eñ Reidubweñ / til ad skilia við þetta
Auma Líf/ Amen.

Þar næst veistu ei mīn Söal/ Hvar
Dauðen mune koma z taka þig i hert
huort þu ert heima / eda i frámande
stad/ huort þu ert vte eda iñe/ a Sioo
eda Lande/ a Eing eda Akre. Ad vīsu
mīn Söal/ þitt Glas reñur alltīd/ sten
dur alldrei þyrt/ Og eingenn Madur ve
it huort hñ lifer þ vt. Dauðen fylgier
oss so sem Skuggeñ/ hñ situr vm oss
hvar hellst vier erum/ og leitar við hu
ar hñ þae oss hendlad/ Ef þu villt nu
vera forsið þienare/ so vertu buen við
honum alla tīma z Stunder/ med sakt
re Hiarfanz Jdran.

Et þef þu mīer DRÖtisk mīñ/ ad eg
vite z vidurkieñe/ þ eg i ollum stod
um er cumur Madr z dauðlegz/ z ecke
i nockrum stad ohæddur þ Dauðanū/
Þuiad allstadar tekur hñ vara a mīer.
og situr vm mig. Hialpa þu mīer/ ad
eg sñi

eg s̄ eirn forfall Pienare, sie ecke varbu
en vid homum/hellur ad eg alla t̄ma
hux v̄m h̄n/z sie reidubwen̄ med riect
re Idrañ/huar hellst h̄n hitter mig.

I pridia mata veistu ei m̄jn Scal i
huorre skickan Drotten kallar pig/hu
ort pu ert þa sopande eda vakande/kat
ur z gladir/eda grætande/ Druckenn
eda odrucken̄/reidur eda fridsamur/ver
ande i veralldegu starfe/eda andlegu.
Þar pyrer m̄jn Scal/ vakta pu pig/z
lat Daudañ ecke piña pig i nockre sod
dan skickan/i huorre pu villt ecke giar
nañ dena. Minstu huad Sprach seig
er/Mugsa pu v̄m ad Daudeñ ducur ec
ke/og vel veistu huorn Sattmarla pu
hefur vid Daudañ bunded. Ica ad v̄j
su m̄jn Scal / i huorn handa mata/
eda i huorre skickan Gud finur pig/so
mun hann og dcema pig.

MR In Gud og DR Ditiñ/vardueistu
mig þ At hugaleyse/z øllu illu fr
amferde/so ad eg life ecke epter Munu
z Maga/sem þeir ogudlegis/ s̄n huor
B viñ Ee huxa

Se huxa um Nimerjke nie Helugte/
 Neldur veit þu miet það/ ad eg Nætur
 og Daga/ lifa z hegde so minnu Ljfe z
 framferde/ ad eg a huorre Siundu/ sie
 til reidu þegar min Daudastund kje-
 mur/ Amen.

4 I fjórda mæssa veistu ei min Sál
 huort þier veror auded ad deya a þine
 Gottarsæng/ eda miz huorru Gottarfer-
 le Gud vill þig i burtu falla/ þu veist
 ei þ/ huort þu müt falla fyrir Döpnü/
 farast i Eldu/ druckna i Bathe/ verda
 a þyrer Skridum/ eda voveislegu ska-
 da. Margur seiger so/ Þegar eg verd
 siufur/ þa vil eg i drast z betra mig/ en
 þan veit þo ecke/ huort honum verdur
 þess auded ad liggia a sine Gottar sæ-
 ng: Quorsu mörg Dæme hopum vier
 huad morgum Dauden þepur brædle-
 ga burt firt/ adur enn það þeir hafa
 Siufur orded?

Gud betre z naade/ Quorsu falluallt
 er Ljfp vort oumra Mañá / Eingeni/
 eda allfaer taka sier dagleg Dæme og
 Dparer

Ofarër ariara til Hiarta / Biet eru m
 so s Sauder ; Slafrunar riet / þa ein
 edur ariar verdur of leiddur vnder Sla
 frunarhnáfeñ / þa huxa hiner sm epter
 eru ecke par par um. Suglarnet s þo
 eru skynlausar / þr forða sier Hæðanū /
 og ef eirn af þm verdur skoten / þa flyia
 hiner adrer ; burt / z para þangad sem
 eingefñ hæðe er. So ættu z Meñ ad
 giora / Biet hofum dagleg Dame fyr
 er siðum / huorsu ad Dauden skytur ba
 napylu sine epter þm z þm / so þeir fa
 lla / samt eru hiner adrer athugalauf
 er. En nu min Scal / vakta þu þig / fo
 rða þu þier / z fly fra Syndnum / z til
 Rietslætisins / wr Heluhte / til Himeræ
 is / wr þessum illa og Ugudlega Hei
 me / til þins Frelsara / sm er Jesus Ch
 ristus. Legge nu Dauden Dr a Str
 eing / og skiothe sine Banapylu ad þier
 min Scal / þa vertu ohædd og okund
 en / z þo hñ take Liffed af þier / þa hall
 tu þier med þastre Tru / vid Hertug
 an Liffins þess eilípa / hafi giefur þier
 E meira

Konst ad

meira z myllu betra/ en Dauden ne
um tjma kan af pier ad taka.

Var þu minn Sæl/ drag þu ekki vnd
an þína Jðran/ a medan þu gietur en
nu slyggad/ skiot þu ekki a frest ad ver
da fremur. z byð ekki med þína Þper
boot z beiran allt i Daudan.

Þerra Jesu Chr. ste minn Endurlas
usnare z Freljare/ Bardveittu mig
fra strongum z stríðum Siukdome/ og
hæðelegum Dauda. Fall þu ekki yfer
mig i mínum Syndum, z lat mig ekki
Jðranarlausan deya/ Gief þu mier hæg
ga Dauda stund/ so ad eg hafi Bit z
Stynn allt i Daudan/ til ad mælla þitt
heilaga Rásu/ z a Mendur ad fela þu
er minna Sæl/ Amen.

II Cap.

Hafi kiener þa riettu Konse/

Ad deya Christelega/ z talat um

þria Parta/ eda Greiner

Saknar Jðranare

Med

M þui vier erū allðrei oðræð
 der um off fyrer Daudanū/ þa
 er Raudsyn ad aller Meñ/ Bn
 ger z gamler/ smaer z storer/ huxedag
 leg um ad læra sem best þa Konst/ Ad
 deya Christelega z Gudlega.

Väst liggur þar Magt a/ z þad Ei
 ena off dagleg Dæme þeirra sem burt
 verda kallader/ Þui seiger Syrach so/
 Nuxa þu um hñ/ huorneñ ad hñ er da
 udz/ so hlýtur þu i sama mæta ad dey
 ia/ I Dag mætt a Morgun þier. Og
 en aptur seiger Syrach. Kongur i
 Dag/ dauður a morgū/ Ja mæn Sæl/
 Dauden er alqka so sem Slattumadz
 i Tune/ hñ burt tekur mæ Lianū allt þ
 fyrer verdz/ hñ hinder ecke um huort þ
 er Gras eda Blomstz/ Roos eda Lilia/
 hñ hugsar ecke þar um/ huort Liliugt
 oðen eru vng/nyvaxen z fogur/ eins gi
 orer Dauden/ hñ hugsar huorke um
 Askur eda elle/ ei um Bort nie Wanles
 it/ Eckert Slos/ eingē Festing eda Ka
 stale er so sterkz eda hær/ ad hñ komest

Konst ad

þar ecke jñ/hñ lætur ecke þyda sig nte
 blýðka/med Gulle eda Silfre/eda nock
 runn Vaaſum/ Og þo þu giæter giefed
 honum sll Neimsins Audæfe/ þa fær
 þu ecke af honum ad býda þijn eda gie
 þa þier Freſt halpa ſtund. Sijkt ætte
 huor Madur ad hura daglega/z legg
 ta ſig ei til Sueþns/ fyrr en hñ hefur
 vel z riettelega lært þa Sælugu Konst
 ad Dena Chriſtlega.

Sñ Jñ Gud og Fader/ huad er Mad
 u. en nema Niegome/ og ecke þar/
 Nans tñme og Nerlegheit lydur i burt
 s Skugge/z hñ veit ei huort hñ mæ
 dena vngur eda gamall/hañ kañ huor
 fe med Magt nie Balide ad veria ſig
 þ Daudanñ/ Nialpa þu mier min Gud
 ad eg i fra Barndome/huor vm þetta
 alvarlega/ og gange min Beg oſtraff
 anlega/ z brenſe epter þjñnu Orde.

Syr z ſtiorra mier med þjñnum Anda
 ſo eg trenſte ei vppa minna Aſku/ Neil
 brngde/ Syrkleika/Ræfdom eda huad
 hellſt añad vera kañ. Gief þu mier ad

eg daglega Dags huxu um Merg og
 meining þíns Lærdoms/ og þína Bod
 orða/ Öttest Gud/ og hallde þíns Bod
 ord þui þ er skylda allra Manna. Þui
 að allar giorder leider Gud i lios fyr
 er Dom/ z þ leyni er/ bæde goft z illt.
 Míð Gud/ skrifa þu þetta á Spialld
 Míarta míns/og gief að eg ecke að eins
 vite þetta/ heildur giore það/og brente
 þar epter alla mína Lífsgaga.

Lugræn skal eg þa búa m'g til Chríste
 legs Dauda og Apgangs?

Þa sattu z ríette viðbruningur til ei
 ns Chrístelegs Dauda/er daglegt og
 chrístelegt i drande Mæns framferde.
 Villtu nú mín Sál þá sálugan chrí
 stelegan Apgang/þa giordu sanna i d
 ran/z drag hana ecke vndañ til seirne
 Dagaña/ Þuiad so seiger Ritningeñ.
 Þu umlydur Mánanna Synder/so að
 þeir betre sig. Og eñ ap'ur/ Quor hñ
 er stöðfastur allt til æfeloka/þa skal ve
 rda Sálh'olpen.

Lopadur stertu **DEUS** Tíð mím
 E m Gud

Gud/ad þu hefur ecke Girnd a vorum
Dauda/me vorre Glöstin/helldur villu
tu ad vier skulum snua oss til þijn z lifa
Nialpa þu mier minn Lausnare Jesus
so eg skiofe þui ecke a frest ad snua mier
til þijn og drag ecke vndan mjna Id
ran fra einum Deige til añars. Þui
hefur þu lofad ad vera naadugur z my
skunsamur/en Morgundeigenum hefr
þu mier ecke lofad / So gief þu mier
ad eg giore Idran a þessum Deige/z
snue mier til þijn/so ad eg ecke verde a
Morgun hvassteytlega af Daudan
um burt gripen.

Quad er su rietta salla christelega Idran?

Idraneñ er ecke añad/en ad Madur
latte ap Syndeñe/og snue sier til Guds
ap vllu Narta. En þo er hun paleñ
i þessum þrennur Greinum.

1 Þad fyrsta/ Ad Madur iatte z med
Eieñe sijnar Synder/ og Idrest þeirra
ap Narta.

2 Þad añad/ Ad hañ falle ecke i Or
uinlan vagna Syndañia/ helldur trwe
a Jef

2 Jesum Christum/sa ed bætt z bitat
ad hepur fyrer vorar Synder/.treistan
de med Nuggun og Gleda Nicrians vp
pa hans Næd z Mæskun.

3 Þad þridia/ Ad Madur læte i siose
sijna Trw/med daglegre myrre Nýðne
z godum Verkum/bæde fyrer Gude z
so Moðunum.

4 In Gud og DRÖTIN/vel veit
eg / ad med eigenlegre Skinsend/
og stalfs mæns eigeft Kropum/ kann
eg ecke ad giora sanna Þoran/eda ad
sinna mætt til mæns Guds z DRÖT
INS/ Eg bid þig/ kom þu við Mar
ta mitt/med þýnum heilaga Anda.

5 Om mæn Þoran sie eingen Næfne / og
mæn Trw eingen Niegome/helldt son
og alvarleg / Guo ad hun alla tæma
mætte þeckast af sýnum rættum A
vorkum.

Þessyr þu heyrer mætt / og giorst lioset þær
þessar Breuer/annar Threnar/oa at þu vil
er annan / þu gætt og elsk þessan ad þu
mætt z beota mættu framþærde/so sadre þu
kan vel þæpe?

Það vil eg giarnan gíra.

1 Fyrste partur sañrar Þóranar/er al
uarlegt Þóranar angur/Sorg z Nrygd
og Narmur giörðra Synða/ Þt nema
Madur jaste z medfíene Synðena/ þa
er Trweñ ecke riect/z ecke añad en Nr
æfne/ Þar fyrer lærdu fyrst/ad þeckia
þína Synð/z ad hura vel vm Riectflæ
tis reide Guds yfer Synð þíne/og læt
þitt Niartans angur i liofe/ med þess
um eda þuilsfæum Orðum.

Minn Gud og DRÖTTLIN Nerra
Jesu Chrifte/mikil er skielving minns
Niarta/þegar eg hugsa vm mína Da
udastund/ skoor er Angist Scalar min
ar/þegar eg hugleide þín stranga Ri
ectflætis dom/Þuiad fyrer Daudanum
er eg allðrei óhræddur/ veit og ecke a
huorre Stundu þu munt kalla mig
þorer þín Dom.

Aluof/ Aluof/huorsu er mitt Niarta
vildungis spillt og fordiarfad / huorsu
hræde'ega og hryggelega hef eg synd
gad/ Quornen kæn eg aumur Madur

ad

ad standast þú Guds Auglita? Minn
Gud/sia þu/Þar hefur eg þinn N. Trú
Bodord minter þyrir Augum/ z þí minne
Samvisku/ vitande ad þau eru Regla
þíns eilífa Ríttisloetis/ þú vísar minter þu
örneð eg a líf þu ad vera þínnú Neila
ga Bilia/so framt sem eg vil ecke ver
da eilíflega fordæmdur/Þitt Lögmaál
þú syner minter þa hrygggelegu fordæmpu
z spilling minnar Nátturu/ z þann for
dæmanlega Skada/þuörn vier þeing
ed þófum af falle Adams/ og so sem þú
Urf teked epter þann/ so ad mitt Niart
ta z Hugskot er med öllu gagnstæðlegt
Guds N. Lögmaale og hans Bilia.

Og þú Sanleika fítt eg og meðfítt
ad eg er þú Þyprunafyndene gítt og
fæddur þú Neimeð/og af Syndsamlegu
Gæde er eg apladur/z þú Syndene þefz
mínn Moder vid minter teked/ og so sem
Spæmadureð seiger. Allt þófuded er
flukt/ allt Niartad er þrankt/ þá ad þú
þu/ Mille þæls og þnacka er einget
Neilsa me þeilsþrygde miz minter/so er al

It af Syndene þordiarfad sem med mia
er byr. Stæm þu Diefull/ Stæm þu
Nefviffike Mordinge/ Quorsu færgro
telega hefur þu wileifed mig/ minn Sk
ilning hefur þu forblindad/ minn Vil
ia hefur þu moosþroalegast gjort/ mitt
Niarta og alla minn Maat hefur þu
fært og fundur flited.

Wæn Gud/ eg meðkieñe/ eg fin og for
merke/ ad i muer/ þ er i minnu Noll
de byr eckert goet/ þ er alltsaman ecke ne
ma Beniar/ Sam og Prote/ Raun og
Kyle. Og þo ad eg hefde alldrei synd
gad a Æfe miñe/ þa er eg þo samt Res
idenar Barn vegna Bypruna. Syndar
enar/ vegna hugrrar eg yrde eilifplega
þorbastadur þra þinnu N. Auglife.

En Gud naðe/ þier er ecke ad eins
Bypruna Synden a perdum / þelldur
þepe eg syndgad fra blautu Barns þei
ne/ z broted af þinnu tifu Bodordū/ z
alldrei þau þallded/ z vegna minn spi
litar Matinu þefe eg ei neitt af þm
gietad þallded/ þelldur þepe eg þungle
ga og

ga z hrædelega þar a moote giort med
 Syndsamlegum Girndū z Fysnū/ Syn-
 ndsamlegū Nuxonum Ordū z Giordū
 syndsamlegu Framferde/ Athæpe/ Hr-
 eope/ Kalle og Niegema mote mǫnnum
 Gude z Raungarum. Eg skal þad og
 eirneñ z veit/ ad eingeniñ Synd er so sma-
 z litel/ z þo þad sie ecke nema hin min-
 sta Nuxan/ þa hef eg þar med porþies-
 nt eilǫpan Dauda og Endalausar fyr-
 erdǫming. Nier med þa er eg hræddur
 fyr? ofelcianlega morgū leynðū Syndū
 nymnū/ lifka einneñ fyrer Bugdemis Syn-
 ndum mǫnnum/ sñ nu ad þessu siñe kunn-
 mier ecke i hug ad þalla. Ja ad vǫssu
 þar eru margar Synder og Misgiörð-
 er/ sem eg hese ecke þallded fyrer Synd
 þelldur Goodgiörd. Allt þetta nu vpp-
 taled/ z en flegra mun seirna meit open-
 bert z auglost verda/ z fa sñ rietta lit
 og verda Kose suartara fyrer mǫnnum
 Augum.

Quad er til rædda? Nurn aurn/ kug-
 rt skal eg flyia / huort skal eg fara?

Misk Gud/ Ef þu villt ganga i Doom
vid mig/so sem nu er eg/ þa verd eg of
skufadur fra þínu Auglite. Auvið mína
Soul/ þu Auartarlaust Tré z þwed/
maðleg ertu að þu siert vpphøgguefi/
z fæstud i eilífan Eld. Þu ert sa for
tapade Sonr/ það illa z ohlyduga Ba
rn/ huornefi hefur þu ofergiefed þinn
gooda Fodur? Nefur eted Drap med
Svinnum/og fuolad þig i allskins illa
lucktande Særendum z Syndum/ Nu
ornefi villtu forsuara þig að þeim Dei
gesti þu hlýtt að giora Keitning fyr
er allar þínar giorder/ z þ þuert ongt
in Ord/sem þu hefur talad?

Þu hilt ille Þion/sem ert skýldugur
vin tíu Þusund Þunda/ sem ofeliane
ga Þusundstium hefur Syndgæd Gu
de a mote. Þu ert sa Dtrue Kædsma
dur/ sem illa hefur fared med Svapur
Svinnsemdar þínar z Rits þíns/ Þo
luadur ert þu/ þuiad þu hefur ecke ha
lled það sem i Guds Lögmaale skrifad
stendur.

Bei/Bei mier aumum Mæne/Quad
 hef eg gjort/ Nudrsu samlega hepe eg
 syndgad? O þu Keide Almættugs Gu
 ds fall þu ekki yfer mig/ Þu Grynnd
 hins allra hæsta/ miog ertu mier odæ
 releg/ hier er Meyd og Blæga/ Grynnd
 z Angist a allar sjudur. O þu hin au
 ma syndsamlega/ andslyggelega z illa
 luektande Sæl/ Gramur ætte eg ad ve
 ra skalfu mier/ ad eg er orden slyf Sui
 utrding fyrer mignum Gude/ Ja ad vi
 su min Gud/ overdugur er eg ad eg stu
 le Madur kallast/eda ad ganga vni þi
 na Jord. Þad være eingeni vndur þo
 Jorden opnade sig/ z svelgde mig i sig
 sem Dathan z Abiram.

Bertu hrygg z hrædd hin auma Sæl
 graat þu z veyna vesæll Madur/ blodug
 um Tærum ætter þu med riestu ad gra
 ta þina Synða vegna/z æp öllu meg
 ne og mestte/ætter þu ad vera hryggur
 hræddr/ skalfande z sorgande/ En ver
 þinu hardsufrudu Mæra/þ þa ei ad
 hrædash nie skelfast. Bei þinu sof
 ande

ande Niarta/ sijn ecke Easi ad vaetna við
 Guds ognarlegⁿ heitingar. Sljkt maa
 heita dauðlegur Suesn/ huorium ong
 uar eikdingar/ Reidarþrumz/ Séruggz
 nie Sæielsingar stranga Guds Logma
 ls fœa burtþrunded. En vaetna þu mĩn
 Sal/ vaetna þu vın sǿðer og gior Þor
 an/ so ad þu verðer ecke af Guds Reide
 gripen i þĩnum Syndu. Sia þu/ Da
 gur Drottins er i nand z þĩ þĩnũ Dy
 rli/ so sem Talsnara vill hĩ koma yfer
 þig/ sia/ Dauden grǿpur þig z a Aug
 abragde hremier hĩ þig i burt.

Þar fyrer gief eg ecke þagad/ Eg
 hlýt ad iœta/ z fyrⁿ mĩnũ Gude i liofe
 ad læte/ allt huad mĩer býr i Briste.
 Gud giefse eg hefse noog Batn i mĩ
 nu Nofoz/ og ad mĩn Augu vœre La
 rabruñur/ so ad eg Dag z Nott kymme
 ad syrgia z græta mĩnar Synder/ Oh
 mĩn Sal/ græt þu/ læt Þoranartær
 en reña þier ap Augum Daga z Næt
 ur so sem Læk/ Linn ecke/ og læt þĩna
 Augnahuarma ecke þunlast/ þuiad sa
 allra

allra Næste er gramur vengra þinna
Synða.

Skal þú Madur í foddan Hængist á þarm
grönglast z eða Guð vanda?

Það forbiode Guð/ Heliður følger
nu eftir þá áðar Þartur chr. stelegrar
Þorannar/ sem er þú sanna z rietta trw
a vorn Lausnara Jesum Christum/ þá
ed bitað og borgað hefur fyrir vorar
Synðer/ z oss hefur við Guð forliðað/
Mið skaltu hressa þig vpp átt/ z læra
að hugga þig af Niarta í þinni liupa
Lausnara Jesu Christo/ með þessu eða
þunlqkum Orðum.

Ætíulege Guð og Drottinn Jesu
Christe/ þú allra sætaste Gudsau
snare/ storlega er mitt Niarta sorgbit
ed/ og þunglega kvelst Sælest í minni
Sjúkama. Min Guð/ huorfu hefur þú
sundurmaræd oss minn Bein sem Leon.
Eg bið þig af Niarta/ að þú forsmæ
ei mitt sundurmaræd z Nrygdarfullt Ni
arta. Min Gressare/ rietta að mér þá
na Mýskunar Mond/ drag þú mig vpp

við Saur Syndanna/ so ad eg sökue
ei niður í ofmisket Diwp Nrygdarenn
ar. Ad sönu DNDIIn/ eg þacka
þiér miñ Gud/ad þu hefr æhrært mitt
Niarta/ so ad eg veit nu og meðfienn e
míjna Synd/ og þu hefur gíeped mier
riettelegt Niartans Angur/ svo ad eg
er nu Daglega hríggur ordenn/ mier
stalsum til gooda/Þui gudtrækeleg Nr
ygd verkar Idran til Saluhialpar/
huorrar eingenið idrast.

Quar mun eg nu eiga ad leita Nugs
gunar fyrer míjna Sorgfulla Sæl?
Quar mun eg fíña Frid og Roo/ þyrer
sundurkrossad Niarta? Eya/ hia þiér
miñ allra líufaste z sœtaste Lausnare/
Þui þu ert í þeñan Heim komeñ/ Au
ma Fatæka Syndara saluholpna ad
giora/ z þar þyrer heiter þu Jesus/Þ
er Lausnare/ Frelfare/ Saluhialpare/
af þui þu frelsar þitt Fools fra öllum
sijnnum Syndum.

Nier er eg miñ Frelfare/ Og þo ad
eg sie eirn affkaplegur Slæpamadur/
þa

þá er eg þó með Elckus Þdrande Níarta. Eg hefse heyrð þína huggunarfullu Gledalegu Rödd / þá þú talar þess hærre röddu / og sagðer / Komdu til mín aller þier sîn ersíðed z erud þreytt er / eg skal endurláfga þér / þess ań mæta þiem eg nu til þín Drottín / Já eg þiem til þín mæ hryggus sorgbitnu sundunflegnu Níarta / Endurláfga þu mínna aumu Sál / græð þu mínna sara og Synduga Samvisku. Þú heilaga Níartans Lambað Guds / sîn þarst Meismíns Syndur / og þær hefur þurt tekið / ber þu nu og eirneń múnar Syndur og Illskur allar / z takið þurt af mîer Synd og Seft / z fyrergief mîer allar múnar Misgiorder.

Þú ert ad sońu mín Endurlausnare / Þú ert su einka Fornest / þyrer þær ía eg er við Gud þorsáttur / Þuiad láfa so sem Moseþes Þppfeste Eirormenn i Eydemorkumme / so ertu a Krossenum þpp þestur / vppa þad ad eg eg aller þeir ed a þig Trwa / skulu ecke verda for

farðader/helldur hapa og ødlast eilæst
 Læp. Þetta er minn Trw/en eg bið þig
 min Gud styrk þu minna veyka Trw.
 Ad vissu min Gud/þu veist alla hlute
 þu veist ad eg trwe a þig/og þo það sie
 veyk Trw/þa set eg þo med þessare ve
 yðre Trw/ allt mitt Trwnadartraust
 til þinn/ Eg trwe og treyste þar vppa/
 ad allar minnar ofeljanlegar/þungar z
 andsinggelegar Synder/sieu fyrer þitt
 Blood og þinn Dauda viffelega bitalad
 ar og bættar.

Jaa! Eg veist og trwe fullkomlega/
 min Endurlausnare/ad þinn Nreinn/og
 heilagur gietnadur/hreinsar minn synd
 samlegan gietnad. Þitt heilagt Fram
 ferde bæter mitt syndsamlegt Athæfe/
 þinn Læckan og Meinkun er minn Bpp/
 harning/ þinn Bond eru minn Lausn/
 þinn Smætti er minn Reidur/Þunder þá
 nar og Bemar eru mitt Skart/ þinn
 Bileidsla er minn Jæleidsla i eilæst Læf
 þinn Þinna er minn Bitalingur/ þinn
 Forþienan er mitt Lausnarverd/þinn
 Blood

Bloddugur Daude er Forliffumar Þú
ur þyrer allar mínar Synder/þín Ní
yðne er fullnadar Boof su rietta fyrer
allar mínar Misgiörder. Þín Nid
urftigning er mín Endurlausn/og Fr
elfan Fra Balde Helvitaña z Disp
ulfins/þín Þpprifá er mitt Riettilate/
z þín Minnafor gírer mig fullorug
guan z viffan þar vppa/ad eg er Erþ
inge eilípps Lífis.

Ad rífu/ mín líufe Lausnare/ allt
þetta hefur þu mier fteínkt og giefed/
z þín Minnefkr Gader reifnar Þ alle
mína eign/ eins z eg hafe það fíalfur
forþienad/ og fo fem eg hefde fíalfur
wtríett allt Endurlausnar Verked.

Þar fyrer ffallt þu nu mín Scál vera
med goodu Giede/ Fugða ecke/ heildur
vera gladvær/þuiad þu hefur Þyrergis
epning allra þína Synda/ ert þ Gude
Riettilat/hefur Nædugan Gud z Fod
ur a Minnum/ z ert Erþinge eilípps Líf
ps/z hefur i Míarta þínu/ Þant Min
nefkrat Harfeifdar/þ er heilagur An

Konst ad

Des/ hvar ed vitnar fyrer þínum Anda
 i þíne Sælu/ ad þu siert Guds barn.
 Quor vill nu (mijn Sæl) giepa þier noc
 Erar safer? Nier er Christur sa fyrer
 þig hefur borgad z bitlad/ Quor vill
 Elaga þig? Nier er Gud stalfur sa þig
 lausafn og lidugafn/ Neilagafn og Riett
 læstafn seiger.

Ep þu hugar vm þaaf Skada sem
 þu hefur feinged af Falle hins þyrsta
 Adams/ z ef þu hugleider þa Spilling
 og Fordjorsfun i huoria þu hefur ratad
 þyrer Synd Adams/ þa fagna og vert
 glod mæn Sæl/ Þuiad þu hefr i Chr
 isto Jesu þínum Endurlausnara/ my
 Flu meira aptur feinged/ enn þu noc
 urn tæma mist hefur i Adam vorum
 fyrsta Fodur/ Stoor Vndur eru þad/ z
 huor tæaf slækt ad skilia/ Bert þar fyr
 er med goodu Giede Sæl mæn/ og hug
 leid med fæam Ordum/ huad þu hefur
 mist/ og huad þu hefur i skaden feinged
 aptur.

Hugleid þyrst/ huorsu ad Diofken
 um

um hefur brugdest sitt slægðar Aform.
 Mann hugarde að koma þítt frá Guði
 með öllu/og sökva þítt indur í Grind
 af Ræði Guðs og hans Dólfu. Þar
 í móti hefur þítt liufe Lausnare Jē-
 sus/ekke alleinafta stillt og stöðvað Þó-
 dursins Ræði/og þig við hann forliktad
 og eilífða Náð og Mýskun þítt wtveg-
 ad/ heildur hefur hann vpphafed þig til
 slíkrar ómæðelegrar Dýrðar/og Sæ-
 mdar/ að þú ert nú orðinn Guðs Barn
 og Náðrænde/ með því að hann hefur
 tekið vppa sig vort Móld og Blood.

Stærri Goma og Meidur kunnur þú ec-
 ke að fæ/nema með því móti/þú hef-
 der orðed sláfur Guð.

2 Satan hafði í síni að koma þítt
 út Sælldar stad Minneskrar Paradís-
 ar/og tæna þig samfélagskap M. Eim-
 gla. Hér þúert a móti/leider þítt La-
 usnare Jēsus þig/ ekki alleinafta aftur
 í þa Minnesku Paradísar Sælu og ei-
 líft Líf/ heildur hefur hann gíort þig
 æðre öllum Eimglum/ því hann hefur ekki

a sig teled Eingelsins Raatturu/hellð
ur mañdomlega/vort holld z Blood.

3 Satan hugdest ad swipta þig Líf
sins Fædu/og það tofst honum/Puiad
Gud DRÖTtiñ rak Mañeñ wr Pa-
radís/Syndareñar vegna/so hñ styll-
de ei eta af Lífssins Trie i Paradís.
Þar aptur a moote er Christur sláfur
orden þñn Fæda/z er sláfur orden Líf
sins Trie/ það mýklu ædra z betra er
eñ hi tt wíbreidande sjna Krístu z Gr-
einer/so ad vier skulum friupa þar vnd
er eta oss metta þar af/og hafa Skíol
Þrid z Fognud vnder hanns Skugga
eislýplega.

4 Satan meinte ad taka fra þier als-
it Ríettlæte/þellde þig i Synder z Sl-
æpe/rænde þig þñnu Þppruna ríettlæ-
te/þar iñe þu varst skapadur/Ríettlæ-
tur z Gondlaus/epter Guds eigeñ my-
nd og Lykingu. Eñ þar a mote þesur
DRÖTtiñ skínk og gíeped þier añad
Ríettlæte mýklu betra/z er sjna Forþie-
man z verðskuldan/sjna fullnadar Bo-
of z

of z Bitaling/huor þier verdur giefest
z tilreiknud þ frwona a hñs N. Rafn
z er það Rietslæte sem Gude Almættu
ugum best þecknast.

5. Satan hefur þ Fall Adams rænt
þig þeirre Guds Mýnd/ epter huorre
Guds Mýnd þu vást skapadur/ Hann
hefur veykt allan þín Krapt og Styrk
leika/lemstrad þig Særu/z læted þig
hælsfandañ epterligga/ so ad i þier er
eck epter Mættur nie Megn til hins
gooda/z ecke ein Lidur nie Linnur er ep
ter/til ad giora gott/eda það Gude fann
ad vera þægelegt. Og i soddan Mæ
ta hefdum vñr aller Adams Mídiar or
ded ad fyrerfarast og fordiarfast/ hepa
de þar ecke komed Boot a moote. En
Nerrann Jesus Christus hefur þrydt
og flædt þig med sñm N. Rietslæte/ og
hann hefur grædt Sær þñm med sñm
um Bloodugum Bindum z Særum/z
med sñnum N. Andu endurfader hann
þig ad myu/og i soddan mæta vidriester
z endurnyar hann Guds Mýnd z Bilæ

te epter hūorre þu varst i sūdverdu ska
padur/ Og a sūdasta Denge mun hafi
forēlara þiñ þærystañ Ljfkama) og gjo
ra hñ Ljfkafñ sñnum Dyrðarsamlegum
Ljfkama.

Gægt að seiga/ Satans slægd/ a
standan z Biste er/ að suipta þig öllu
Neidre og Goma/ z Koma þier med sier
i eilýpa glotun z Fyrerdæming/ Þar
liemur nu Christur þier til Mialpar/
tefur ei að eins a sig þitt Moll og Bl
ood / giorer fullnadar boot fører þig/
þorljfar þig við Gud sinn Minnestka
Fodur/ og wivegar þier fyrergieþning
þiña Sunda/ giepur þier sitt Rietsflæte
M. Anda z eilýst Ljff/ heildur vppheþ
ur hafi þig til foddan Neidurs/ z sljfk
rar Dyrðar/ að þu ert nu þ Gudde him
nestkū Fodur/ Rietsflætur/ syndlaus/ og
heilagur/ Guds Barn/ Guds Erfinge
z Herrans Jesu Christi Brooder/ hñs
Limur/ hñs Bwdur/ hñs samarfe/ eitt
Mistete z Bwstadir og Meimele hei
lagrar Preñingar/ z verkfære hins M.
Anda. Am

Bm slækt maa vel tala og seigia/so
 sem stendur i Gudspjallinu. Allt gior
 de hñ vel. Þar fyrer sie þínu Nafne
 Lof og Dyrð ad eilífðu. Míñ Gud mín
 DRÖG Tiñ/ Eg trwe stadpastlega
 öllum þínum Ordum og Fyrerhent
 um/ z síñ nu hversu sætlega og hugg
 unarsamlega þu Endurnærer og lifg
 ar míjna Sál og Samvisku. Oh hu
 ad sæt er þíñ Huggun/ huorsu feiged
 er nu mitt Niarta/ þinne Næd z sætre
 Mýskun.

Míñ Gud/þu ert það ríetta Næd"
 Þort til eilífs Lífs. Þu ert Begureñ
 Sálleiðureñ og Lífed/ Eingenñ tíenist
 til Fædur síns nema fyrer þig.

Þu ert Begureñ/Þuiad i enaun ed
 rú er Neilsan/og eckert añað Nafn er
 Moñunú giefed/i huorru(eda fyrer þu
 ort)vier Eñnum ad verða Sáluholpn
 er/nema fyrer þitt Nafn.

Þu ert Sálleiðureñ/Þuiad hæst
 hñ mistrwer Ordum þínum/ z ecke he
 lldur sler við þínn Eærdom/ sa hefur

önguast gud/ en þa s blöfz vid þin Lær
dom/ þā hefur bæde þig z þin Födur.

Pu ert Lífed/ þuiad þuor sem frwer
a þig þā hefur þad eilífa Líf/ Enn
þuor sem ecke frwer a þig/ þa stier ecke
þad eilífa Lífed/ Nældur blöfur Reide
Guds yfer þönuin.

Þerra Jesu Christe/ þu eilífe sáñe
einka Minna Stigie/ an þuors
ad eingen þiemst til Födurþins/ veit z gi
eþ þu mier þad/ ad eg æ og alla tíma
þallde mier vid þig med ríeffre Trw/ z
fyrer þig vppstíge i Minnigke/ z eign
est eilífa Sæluþialp.

Med þui ad eg er nu allðessan og med þíu
vid Gud þorsakur/ þ Christum/ z er ordenn
þyrer sáña Trw Ríccelætur/ og i Þonæñ alla
reidu Sæluþolþin/ Má eg þa læta og lípa
so sem eg vil/ allt þar til Þauden
þeimur og kallar?

Þ Nei/ nei minn Sæl/ i önguann
mæta so/ Þuiad háfer þu sáña Trw
i þíñu Þiarta/ og eþ þu ert endursædd
ur fyrer heilagan Anda/ þa fær þu af
ad

ad Síne/ adra Nuxan en madur hefur
 þu hafi/ þuiad sa hñ er riettelega end-
 urfæddur/ hñ hefur Girnd z list a
 ad lifa nyan Lifnab/'og su saña og ris-
 etta Trweñ/hun þordast Syndernar/
 og allt ogudlegt Framferde/hatar það
 og hefur Andstygð a þui/og Madr er
 Syndeñe grámur og reidur/ flyr hana
 og fordast so sem Noggorm og sialfan
 Andstotan/ En verde so/ad Riettrwa-
 dur Madur verdur þferfalleñ ap Diof-
 lenum/dette og hræse vegna sinar veyf-
 rar Naatturu/ þa blifur hñ ecke ligg-
 iande i Syndeñe/ helldur rífs hñ vpp
 apfur jafnsnart/ Elagar sítt Brof og
 þall daglega fyrer Gude/bidr vñ Rand
 og Fyrergieþning/Frelsarañ Jesu Ch-
 ristum. Þar þyrer er ecke neit fordarn-
 anlegt a homum/as þui hñ helldr sier
 vid Endurlausnatan Jesum Christu
 med sañre Trw.

Þetta er nu su þridia Greimeñ (da
 þridie Partur sañtar chystelegrar Þo-
 ranar/ og þetta heyrer henne til med

riettu/ð er nyr Lífnaður/mý Nýdne ep
ter öllum Guds Lagabodordū/ i þín jö-
far trwēñ sig daglega/z öllu godū verk-
um/vid sín samchristen Nauunga. Og
i þessu ntu dagleg þig ad jöfa/a þen
añ eda añañ þuifjēañ haatt.

Þacker giore eg þier min Gud/ Nimm
eskur Fader/ ad þu skapader mig ept
er þinne Meynd/ og þegar eg var fallen
i Syndena/ og þína Reide/ þa gaffstu
mier þín elskulega Son til Endurlaus-
nara. Min Gud/ Quornen giet eg
fullþackad þier/ þ þu hefr mier veitt?
Styr þu z stiora mier med þínnu N-
Anda/ so ad eg hafe Girnd og Eyst til
þína Bodorda/ Þuiad med Mañaña
Bodordum z Setningum þína Men
þier forgiesins. Beit þu mier það ad
eg life ecke leingur epter Nollidenu/ hell-
dur epter þínnu Anda/beriest Kallmañ
lega/og þíhallde ætfd Trwē z godre
Samviffku. Nialpa þu mier til/ad eg
verde eins sñadur sem min Nerra Je-
sus Christus var/ huor ed mier hefur
cina

eina Gyrrermynd eftersætted/ad eg skul-
le fylgia hans Footsporum. Styrk þu
mig i trúne z voneðne/so ad eg giete sta-
ded i mote Diöflemum/z fylge ecke þes-
sum dygdarlausfa Neime/Þuiad hann
hleyppur sitt Mlaup til Helvistes. Vert
þu mier það/ad eg daglega þvinge og
krossþeste mitt syndsamlegt Hóld/ midz
Fæðe og Fæyre Hóldfins Girnder/ og
deye fra Synðeðne Dag eftir Dag/ en
stunde eftir Dygdü z Mankostum.

Styrk þu mig þar til minn DRÖf-
iñ/ad eg alla tíma öflest þig af Miar-
ta z elske þig af öllu megne z mætte/z
i þier einü hafe alla minna Girnd z glæ-
ede. Gief þu ad eg Skiepná þijn/ þig
min Skapara riettelega þeckel sie stad
þakur/fullhugadr/z vandlæte vegna
Dyrdar þjins N. Nafns/ z ad eg alla
tíma sie þitt Nafn æðallande/mz son
nu Martās lífelæte. Gief þu ad eg af-
la tíma/ hafe girnd z elsku a þjinnu Dr-
de z sie hlýðe öllu þjinnü Góðordü/ Am

DRÖttin Jesu/ Kueiktu vpp Martā
D vii miit

mítt með þíne castar elsku/so ad eg ha
fe z hallde þig alla tíma þ mítt dyrmæ
lasta fíestod/ z ad eg vel z vandlega hu
ge þar um/ huorsu þ er einfis vert ad
elka Næim þetta. Mítt Laufnare/þn
eng þu mítt Míarta til þín/so ad eg þ
líste Niegoma þessa Næims. Þardveit
mig þ kofre Þwksorg/ og hialpa mier
ad eg ecke setie Trw me traust a nock
urn hlut þorgeingelegast.

Mítt Endurlaufnare/ Gief þu mier
fána Þolemmæde, Krosse og Motgan
ge mænū//stodugt síne og stadfastu Qu
ggun, öllu freistingū z Afríðū. Mí
lpa mier/ so ad eg vísle ecke nie orvæn
te i Sluckuñe/og ei heldur metnest þe
gar vel geingur. Neng þu Míarta mítt
til fánrar Gudræfne/ z gief ad eg allar
Stunder/ hure tale z giore/þad þier er
þægelegt/og þione þier mæ hreinu/god
fridugu/Gudhræddu og ríettu Míarta/ z
goodre Samvissku.

Mítt Gud/Lat þu þín N. Anda al
la tíma Eieña mier/ so ad eg falle ecke
ap

ap mǫnni Beykleika/ i Synder z Glæ
pe. Lejd þu mig mǫ þíne Nægre Nende
so ad eg hage mǫnni Nuxunū Ordū og
Siordū epter þñnum Bilia.

Gud mǫn/ Nialpa þu mǫer/ so ad eg
eckē verde drambsamur nie rískelæfur/
og ad mitt Niarta z Nugsfot/ huerfe ei
fra þier/ ad Muñz z Tunga tale ei i llf
z ad Tunga mǫn leggie ei þitt Napn
vid Niegoma/ ad eg lipe sparlega/ ofali
ei mǫn Lífama so hañ verde lauslætz.

Beistu mǫer þad mǫn Gud/ ad eg for
sincæ eckē mǫn Næunga/ ei laste hañ
nie lyte/ eckē falle iñ i añara Kall/ og
Embætte/ leite eckē mǫnar Næringar
eda Alvoifū oriættferduglega / sie eckē
Ærugþrugur/ eingefi Næsnare/ Smia
drare/ Læt mig eckē þorsma þa þ eru
líftels hættar/ helldur vera goodsamur
gustufagiarn/ hrygge eckē nie styggie
þa Numu og Besölu.

Mǫn Skapare/ apma þu og þurf
taf þra mǫer allañ Strafskap/ Bonds
legt Ahæpe/ illma ñlegt. Framf rde

Lefe og Dmefu! Dhlydne/Reide/ A-
 girnd/ Wfund/ Neypt z Natur/ og alla
 ofþekkanlega Breytne/ gi. f mier æ z al-
 la tíma éitt hlyded Niarta/ z ad eg id-
 ke Hicrleikfins Berken vid miñ Sam-
 chriften Raunga/ og fie Godhiartadur
 vid hñu Mañ z godfamr. Gief Raad
 ad eg giallde gott fyrer illt/ giore gott
 Numum/ veite heidur hugrñ Mañes/
 epterfylge goodu Moñu/ en fördest þa
 illu z Dgudlegu/ Lat mig vara z proo-
 ast i Dygdum z Mantostum/ en min-
 ka i öllu þu sem illt er/ z fie Dvinr all-
 ra Synða Lasta z Lyia.

Malltu miñu Niarta þar til/ ad eg
 hrædest þitt heilaga Rafn' vppa það
 eg mætte reyna og ransaða sialfañ mig
 so eg gange a þeim rieffa Beigenum/
 z laate miñna Trw i liofe/ med allskyns
 goodum Berkum z godre Chriftelegre
 Bmgengne.

Og ad sädustu/ lens mig z frelsa fra
 öllum illu Mlutum til Læfs og Sælar/
 og gief ad eg þyrerlyte alla Zardne
 ska

þá Mute/ en æstunde ap öllu Míarta/
ad na þeim Mínnestku/ Amen.

Er það þá nóg/ep ad Míadur gíðrer eírvísn
ne Jéran með sóððan þátte/sem nú þer ur vrs
ed vm talad/z lætur það skie eínusínn
a Mære/eda tuisuar? Antsuar.

Tonguan Míarta/ Þuíad Míerrann
Jesús kíennér off alla Daga z óastólan
lega ad bídia/ Kyrrergíef off vorar skíll-
der. Og S. Þetur skrifar/ So Bæxed
í Mæd og Kyrringu vors Míerra Jesu.
Og S. Þóall bídur Gud/ z ofkar þm
í Epheso Þorg/ ad þeir mættu verða
stórkver fyrer Míelagan Ánda/í innra
Máttenum. David skrifar og so í Psal-
mnum/ þar vm(Sóðaða Kyrrergíef-
ning)munu aller heilager þig bídia/
í hópelgan tíma.

Míer þerter þu mínn Sæl/ad ecke be-
re þíer eínusínn a Míse þínn/og ecke eín-
usínn a Mære eda tuisuar ad gíðro Jé-
ran'og þor eptera ad falla optur: Sy-
ndernar vísuítande og viliande: Míld-
ur hlýtur aílur þínn Lífnadur ad vera
sífelld

sáfædd Þoran' og Dagleg Þoranar yf-
 erboot. Þuad þuar hellst Chriftelegt
 Inseine ir/ þ' hysur og ad vera dagleg
 Þoran. Þuad þar þ' ertu fyrer heila-
 ga Skjrn endurfæddur/ z ordeñ Guds
 Barn/ ad þa gamle Aldam skule i þier
 fyrer Daglega Þoran og Yferboot ver-
 da deyddur og drecktur/ so hñ deye(þad
 er/ hase vnguan Krapt nie mæst) med
 ollum sjánum vondum Girndum. En
 þar a moote koma daglega framn/ og
 vpprissa ein nyr Madur/ þa þyrer Gu-
 de lifer/ heilaglega og riettelega. Vm
 foddan Meñ skrifar Salomon/ Beg-
 ur Riettlætra skjrn sem añad Lios/ þad
 sem framliðdur og lyfer/ þangad til Da-
 gu- en er.

O Gud z Fader allrar Nædar z My-
 þunar! þu sem i Christo Jesu hef-
 ur kallad mig til þínar eilíftrar Dyrd-
 at/ og hefur veitt mier þad/ ad eg þ' ri-
 etta Trw smæcka seileik þínar Næð-
 og kñningar/ og er ordeñ Mustere og
 Brøstadir þíns N. Anda/ z Erfinge
 eilífse

eilöfs Lúfs í Bonennis/ Styrdu miet
 og stiorna alla tíma þyrir þann sama
 N. Andá þín/ að eg ætíð framgange
 í hánre Jðran/ stríðe og stande óaplæt
 anlega í móte öllum Synðum/ vaxe z
 þroest í þínne Kyningu/ so sá nyr eda
 Nýfæddur Madur/ með öllu gudlegu z
 chrístelegu Framferde/ z verðe þú ster
 fare í Trúne/ sá eg lífe leingur. Gief
 þu miet að eg þrælse Sál mínna og lá
 te ecke á bak aftur/ eftir Gagnsemdu
 z fálkvolltum Niegoma Meins þessa.
 Lát mig ecke fara sem Mundana þeir
 ed eta vpp aftur það þeir hafa spwed
 z ecke so sem Sugneñ/ þau ed eftir það
 þau eru þueigenn/ þá vellta þau siet og
 velfia sig í sama Saur sá fyrir/ so milt
 þið seinasta verðe ei verra en þá fyrsta
 Að vísu mín Gud/ Mín Kraptur mátt
 tur og Megn dugir þier ecke til/ eg er
 vni föll þá minst varir. Enn þu ert
 hán sá í miet z með miet verðar bæde
 vilian z að fullkomna þá gott er/ z þier
 þægelegt. So þið eg nu þána Nýfæddu

Ser Secince

ad þu vilier styrkia/stadfesta/auka ep
la. z avarða þ þitt Verð/ þ þu i mier
hefur Þppbyriad z stopnad/allt til mi
na Afelofa. Þsorgiep þu mig ekki/so
eg glemme ekki þier/Lað ekki frá mier
þína Mond/Gud minn Nialpare/reyn
du til DRÖTtis/z ransaka mitt Nia
ta/profa þu mig z reyndu til/ef eg er
a þínu Þeige/og leid mig alla tíma a
ettíðan ríettan Þeg/Amen.

III Cap.

Hefur jñe ad hallda/og talar um Ser
sterlega hlute/sem heyrta til einum Christeleg
um z Gudrækelegum Rípnade/z þui Sr
amperde sem Gude lafar.

Es eg nu lípe so/eg geing þram i Þaglegre jó
ran z Otta DRÖttins/z þad fari til ad bera
ad eg a þessum þraungua z míoða Þegte/þat
ad luda Þross z Mootgang/Lugness skal eg
þa bera mig ad/so minn Trw bile ekki/z ad eg
villest ekki an þeim ríetta Þeige ef
lagnat Sölu/salpar?

A Þvísu-minn Söul er þsse Spurn
ing naudsynleg þt þo so sit vier
seum endurfædder fyrir Þotned
Styrn

Styrnareñar z N Anda/ z eru þ Tr
 wna ordner Guds Børn/ þa beru vier
 þo þessan dymæta edla Dyrgríp i jar
 dnestu Kieru/ z venfum Ljfkama. Þar
 med er Dismullen olmur og grimmur/ og
 leitar a allar sjndur a oss/ med öllu sijn
 um Þusund Bielabrogdum. Neimur
 þesse giesur af ster mörög ill Epterðæ
 me/ þau ed vel i gied falla voru syndu
 spillta Hólde z Bloode/ so þau hteppa
 og reña þar epter fullum þetu/ fest og
 frjmodug/ og hura ecke þar vm/ ad þad
 er sa breide Alfur vegur / sem liggur i
 Afgruñ Helvættis. Þar þ min Sæl
 ef þu villt vel z Christelega enda þitt
 Mlaup/ og ödlast ending þinnar Trwar
 sem er eiliff Sæluhjálp/ þa settu þess
 sa sex hlute daglega þier fyrir Sioner
 Ja/ geyndu þa i Mærti þinnu/ so ad
 þu þar epter wstender þinna Ljfdaga/
 nær Dauden Kiemur og Fallar.

I Hæltu þier fastlega vid Guds Ord
 og lærdu rietfelega ad skilia þad/ rietfe
 lega ad sundurdeila þad/ og rietfelega

ad fara med þad.

2 Minstu daglega a þína N. Stjörn.

3 Gættu opt og gudrækelega til Guðs Bords.

4 Lærdu ad haga z skynka þier vel z Gudlega i Krossi z Mofgange.

5 Blíff við þitt Embætte/ z þa Kallan/sem þu ert til Kalladur.

6 Bert iðeñ i Bæna ækallenu/ z bið Guð orþplatanlega.

SR Já líufe Laufnare Jesu Chrifte/
 Nialpa þu mier/ so ad eg Skilmin-
 gslíftel Mañeskia/ alla Daga fylge
 þínu Orde/ og hegde epter þui mínu
 Lífe z framferde/ z trwlega hallda þá
 Mædar soattmæla/ s þu hefur i Skyr-
 neñe víð mig vppreift/ ad eg opt z verd
 ualega medtaka þitt heilagf Noll og
 Blood/ i Miñing þínar Þínu/ z þáns
 Druða/ Róme Kross z Mofgangur ad
 Møndum/ þa soattu mig hañ bera vil-
 iuzlega med Þoleñmæde/ þar med stan-
 da trwlega i mínu Kalle z Embætte/
 z þuglega biðia Guð i Anda z Sam-
 leika

Chr'stelegs Lífnaðar

leika/ Ad eg mætte ala stuttañ Aldur
mína Lífðaga i daglegre Þoran/ og
gudrækelegu Framferde/ þóna þier og
mínum Naunga riettelega/ z blífe stö-
dugur i safre Tru/ allt til enda z Af-
eloka/ Amen.

Skyrdu wt þyrer miler þessa sex Glute/ so ad
eg skilic þa riettelega/ og mætte hug'a z
breyta epter þeim/a meðan eg lípi?

Þad vil eg giarnañ giora.

I Um Guds Ord.

Fyrst seigie eg so/ Nallt þier þastle-
ga vid Guds Ord / og breyt epter þui
alla þína Lífðaga/ i Orðu z giorðum
og öllu þínu Athæfe. Þuiad so seiger
Ritningeñ/ Ord þitt er Lykt mína For-
ta/ z Lios a mínum Begu/ Vilier þu
mín Sam þolgja þessu Lio/ z/ þa mun
tu ostraffanlega gonga/ z ecke palla.
Ef þu hlýtr vel z vandleaa læra/ ad
fudurdeila riettelega orð Drottins/ z
vita m'smú a m'le þess Lærdoms s nef-
nist Logmaal/ z hins afers Lærdoms
E m j sem

sem kallast Eoangelium.

Eoginaxl Guds (þ eru tíu Guds bod
ord) þau eru foddan Guds ord og Lær-
domur / i huorium Gud býður oss og skil-
par / ad vier sileum hönü lif / bæde i Ni-
artanu / og öllum Edum z Limun / z öf-
lu voru Lífse og Framferde / þ er ad skil-
ia / Gud vill og hñ býður / ad vier elskü
hñ ap öllu Niarta / allre Salu / öllum
Kroptum vorum / Og vorn Raunga
so sem stalpa öf / huad öllum Mönn-
um er omögulegt ad giera / Þo sami
sent ádur skaltu daglega Dags hapa
þesse tíu Bodord i Niarta og Muñe /
so þu lærer af þeim ad þeckia þína for-
diarfada Mætturu / og þínar Synnder /
Þar næst skaltu hafa þau so sem eina
Reglu / eptir huorre þu átt ad þegda
z breyta þánum nýu Lifnade.

En Eoangelium er foddan Ord z
Lærdomur / i huorium Gud af skíerre
Road z Möskum framþýður Þyrergief-
ning Syndanna z eilífi Líf öllum þñ
sem trúa a Jesum Christu / Þuiad vin
hñ

Hā bera aller Spameñ Bieñe/ad fyrer
hñs Nafn skule aller fa Syndakia fyr
ergieþning sem a hñ trwa. Þessa Moad
ar Þ:edikun maattu ei nockurn tíma la
ta koma fra þjñnū Muggkots Augū/vp
pa þ ad Marta þitt hase viffa Muggū
i giegn Syndunū/z Freistingum öllū
Diofulsins/og so ad þu tñner med goo
du og Gladværu Marta þig Gude i va
ld ad giefu/i öllum Mendum og Mot
gange allt i Daudan.

Merē þetta vel mñn Sæl/ Bæder
Lærdomarnar eru Guds ord/ bæder ha
þa þeir þegar i Bpphafe giefner og
þeingner verid' Guds Christne/og bæd
er blāfa þeir og vid Makt halldast/ z
huorugan mæ þar aftaka. Þar fyrer
lærdi ad hūga vel vm þa bæda/þo so
ad þu giorer þeirra riettann Greinar
mun' z vifer i riettan tækelegan Tjma
huorn þeirra ad brwfa/ og riestelega
med hñ ad fara.

Þeg' þu mñn Sæl/daglega hūgar
vm tñu Guds Bodord/ m3 þessū hætte
E v og

7 Læter af þeim að þekkja & vita/ hvar
 þu fjarlægur & fjarstæðr þu ert þui/ að
 vera Gude líkt/ Þu siet & so eirneñ/ hu
 orfu þu ert vegna Adams Falls & Syn
 ndar/ þíne Nátturu & öllu þínnu Kr
 opíu spilltur & fordíarfadr so að þu gi
 etur ecke hallded neitt af Guds Bódord
 um/ & hefur þess vegna mð þínnu Synd
 um forþient Reide Guds & eilífa Fyr
 erdæming/ þo skaltu ecke vera miög or
 vænteñ nie efasamr/ helledur skaltu þa
 eka Gude þí sijn Bódord/ & að hæn med
 þeim hefr leidr þig til Kyñingar þína
 Synða/ Þuiad næst þui að þekkja Jes
 um Christu/ þa er eckert befra nie gagn
 legra/ eñ að þekkja Synðer sijnar/ Þui
 að Christur med sijnú Belgiörningum
 smæktar önguum Máne vel/ nema þui
 að eins að hñ cadr þekkie Synðer sijnar
 riettelega/ og hafe skodad sig i Speigle
 Gudelegrar Reide og Lögmaðlsins.

Eñ kome Satan/og giore þínnar sy
 nðer miög skorar og andstyggelegar og
 skielse þig med breñande Reide Guds/
 Eldde

Gæde Melvætis og eilífre Forerdæm-
 gu/ þa hugga þig. með Raudareðar
 Predikun N. Evangeið/og læppa þig
 með þessum og öðrum fleirum Hugg-
 unar Greinum heilags Evangeið. So
 hefur Gud elskad Meimeð/ ad hann wt
 gaf sín Eingiefen Son/til þess/ ad all-
 er þeir s a hn trwa þfarest ecke/hellz
 hafe eilíft Líf. Itm/so saðarlega sm
 eg lise/vil eg ecke syndugs Mans Da-
 uda/hellz ad hn betre sig og lise. Itm
 Eg vil lensa þa wt Melvæte(s trwa a
 mig)og wt Daudanú vil eg frelsa þa.
 Itm/Quar Synden yfergnæfer/ þar
 yfergnæper myklu meir Ræðen. Itm
 Þad eru vissuleg Saðinde/og verdugt
 dymætt Ord/ ad Jesus Christur er
 komeð i Meimeð/ad giora þa Syndu-
 gu Sæluholpna. Med þessum Ordú
 skaltu standa Dvælenú i mose stad þa
 str i trwæ/z þa mû hn flyia fra þier.
 Þuiad þessar og adrar þuilíkar Hugg-
 unar Greiner/eru saðar og obrngdæle-
 gar/og standa þier myklu stadfaðare

og stóðugre en Nímen og Jorð/ þuiad
hans Orð eru Sálseifur og bregðast
eðle.

3 Nu ef Satan kemur vppa hina
adra Eðduna/ læst vera Eingell Eioff-
ins/ gíster þánnar Synder líftels verðar
z lausliettar/ z ad eðle reidest Gud þm
so þunglega/ þuisslar þier i Hugskots
Eynu Synder sle hægt ad bæta/ z ad
fæ þær þytergiefnar/ Ræð Guds sie gn
og þ Nende/ z et. En þu mæn Sæl va
fæ þig/ trw þu hm eðle/ þu þu þu þu
dur vm þad þunga z skarpa Lögmael
Guds/ i huortu allar Synder verða mi
og so þunglega ættagadar/ þar þ þu þu
þær eðle ad vera fyrer Gude so líftels
verðar/ z líftbættar/ sem Jónkut Sat-
an seiger. Þui læt þier vm Hug fara
Þánu z Dauda þáns líufa Lausnara
Jesu Christu/ og seig þu so i Míarta
þánu/ Skam þier Satan/ þu Eigare
leidur. Eg sie vel z merke/ þuorsu þu
ngar og sáttar vorar Synder hafa ver
ed Lausnaranum Jesu Christo/ þa hn
eist

Christelegs Lørdoms

eitt síð gíck vnder Bølvan Løgmað-
 sin s/ mīā. Synda vegna/ til að bæta þ
 þær/ z þa hā þar Guds Fødur reide
 þ mig/ Þar þyrer so leinge sem eg life
 skal eg hata huonia eina z eina Synd/
 og vera þeim af Marta gramur/ z fo-
 rdast þær s. Siandañ sialfañ/ Lof og
 Dyrð sie mīnū Lausnara Jesu Christo
 að hā hefr eitt síð Løyst mig fra Syn-
 dunum huortar að eru Bond Diefus
 sins/ Skýlda eg flækia mig z fístra að
 mytu apur i soðan Snorli z Bondū?
 Þar sie langt fra. Þui vil eg syngia z
 seigia med David/ Bráð Snarañ / i
 burt sluppum vier/ Blessað Guds Na-
 fn vor Aldod er/ sem Neimeñ z Ni-
 na gjorde.

4. En þ Satan syner þier og þyrer
 Hugskofs Augu setur / Segurd þessa
 Neimns z Dyrð/ z loðkar þig til að gi-
 tnast þar a/ Þa loat þier i Hug komu
 Guds alvarlegt Bodord/ og huka um
 Ord hins N. Þeals/ þar hāñ seiger/
 Gíored þdur ecke somlika þessum Nei-

me/hellður verid um lípfeleger/þ En
 durnýā ydars Hugskots. Þ minn Sæl
 vakta þig/ þier er ecke ofumugt þitt
 Hóld og Blod/ huorsu það er veraíld
 lega síñad. Þvinga þu þ/ eg hallt þui
 alvarlega; Saume/med Orðū og hljó
 dan guðlegs Lögmaals/og fylg þui eco
 ke. Þatad Nemaureñ hleypur sítt Nla
 up i Nefvæðe.

5. Kúne so ad falla/ad Satan brýxle
 þier/ad þu siert Fataðkur/ Mungradur/
 og líðer Reynd/ þa seigdu so sem i Gud
 spiallema stendur/ Ecke líper Madur
 en af einusamā Braude/ hellðr af huor
 iu þui Dode/þ fram hēpur geinged af
 Guds Muñe. Og en aptur/ þu DR
 OS Lín gledur mitt Narta/þo hiner
 adrer hāfe nægd Bjns og Kornis. Þe
 ffe Orð draga enguāñ a talar/þuiad
 so talar Gud/ Eg vil ecke láta bregð/
 aft minn Sakkleika.

6. Ef brýxlar hñ þier um bjna En
 md og Reynd/og það þu ert Alunr og of
 ergiepen/ þa skaltu standa honum i
 móte

mote og seigia/satt er þ/ eg er aumr z
 Fatætur/eñ DRÖTniñ hefur sorg og
 vinkynngiu þyrer muer/þar þyrer þeg-
 ar eg hepe hañ og hñ er med muer/þa
 hirde eg huorkie vñ Nimeñ nie Jörd/
 þo bæde Líf og Sæl vanmegnest/þa er
 hñ. Nuggu míns Niarta/og mitt Nlut
 skipte/Mier vppa skaltu mín Sæl for
 lata þig so lengje sem þu lifer. Þui so
 seiger DRÖTniñ/ Eg vil ecke vñ
 breyta þui þ fram er geinged af mín-
 um Muñe. Og eñ aptur/Eg hefe su-
 ared/og eg vil ecke taka þ aptur.

7 Eþ Diopullen skjelper þig med
 Daudens kunda/z Hædflu/þa skaltu
 standa hñ i mote med riettrwudu Ni-
 arta/og seigia so/So seiger DRÖTniñ
 Gud/Þáner Framlidner skulu lifa/og
 med sijnū Lífsmū vpp aptur rassa.þar
 med þa frwe eg mnskumfamelega þgies-
 ning allra mína Gynda/Þppriðu No-
 lldfins z eilíft Líf. Þetta heild eg allt
 samā viffelega satt/statt og stodugt/og
 forlæt mig med þssu mwote þier vppa.

E vñ

Þui

Þuiad Nimeñ og Jorð forganga/ enn
Guds Orð bregdast ecke/ helldur vara
þau eg blífa eilífslega. Og aller þeir
sem siet hallda fastlega við Guds Orð
og með þui vernda sið z veria/ þeir mu
nu i Orðenu z með Orðenu verda Sal
uholpner.

Inne þu Ehrifte þu Kongur Filáps
Safleika / gief þu mier þa Orð/
z veistu mier þ/ að eg alla tíma hafa
mí þu Augum/ þítt heilaga Safleika
ord Lögmaled z Evangelium/ z hure
Jafnañ og breyfe þar epter. Lattu
þín N. Anda kenna mier þítt ord ríett
elega að skilia / ríettelega sundur að
deila, z i ríettañ tíma miz það að fara/
gief þu mier að eg þítt Lögmaled dag
lega hafa mier fyrir Augum/ (so að eg
glenne ecke mínum Syndum Sériþa
þu i Míarta mítt/ þín huggunarsomu
Fyrerheit / og laet mier þaua til Múg
ar koma i illum Sorqum Nendum z
Mofgange/ og að þau siet mí Skíoll
dur og Berta/ til að sta fra mier mínn
Dvin

Hvin Diopuleñ. Sieu þau miñ Staf
ur og stöð hvar við eg mæ mig skyldas
mæn Fæða/og næring i Næðstýns Ey
mduin og Nærmungu. Gief þu að eg
med öllu geyme mig og vesie mig i þín
nu Þ;de(so s þa Bæned er vafed i sñ
num Reipū)so að eg life eftir þui/dey
te eftir þui/ og vpp aftur ríse eftir
þui. Og kunnæ nokkur Efasemid að sñ
mitt Niarta/ vegna mýns Beykleika/
þa hialpa þu mæ að eg sie ei efasomr/
þitt Orð dregi mig ecke a tælar. Miñ
Gud /þu eilífur Sakleikur/eg veit og
trúe að þu heilðr þín Orð/þín Fyrer
heit eru stöðföst og stöðug/og þu ert vo
ru Niarta stærre og meire/og þín Orð
eru ofallvalltare en mitt Niarta er. Þ"
þ er eg óhræddur og med godu giede .

II Um Skjrnena.

I áttare Grein skaltu Sæl mæn/dag
lega miñast a þína Skjrn/ og hugaa
þig var við/ að i henne hefur DR.
Elin þín Gud/ þueiged þig og hrem
sad

fad/giort þig að sínu Barne/og bund
ed einn eilífan Gættmála við þig/ að
hann vilje vera þinn nædugur Gud z Fa
der/ en þu skuler vera hans Barn og
Erfinge/ Gæfilega minn Gæll hefur
þinn Lausnare Jesus i heilagre Skýrn
nefnt þig með Nafne/ andur en þu þer
ekker hann/ Já að vísu hñ hefur giefed
þier einn Nafn/og lated þig eftir sínu
Nafne nefnast Christen/ til eins Gæll
leiks Merkes og Bismisburdar/ að þu
ert Christi Broder og Samarpe/z ska
lt fæ z ódlast/z eigande verda að öllu
þu stñ hann hefur með sínu N. Blode
þier kœpt z wívegad/sem er Fyrergief
ning Syndanna/Ríettlæted/Heilagann
Anda/z eilíft Líf.

Þar þyrir minn Gæll/so opt sem þu
i þínum daglegum Bænum les þína
Ervariatning/seigiande/ Eg trwe a
Gud Fodr/z ct. Eg trwe a Jesu Ch
ristu hñs eingieten Son/z ct. Eg tr
we a N. Anda/z ct. Þa læt þ vera þí
na huggun/ að þu ert vísselega einn af
þeim

Christelego Zipsadar

Þeim/om þuoria DRottin talar i Gud
spiallenu seigiande/ Nū ē trwer z rerdz
skjrdz/ sa skal verda Saluholpiñ. Þar
a mote giøter þu þig fraskileñ Tyrkñ
Sydingū/ heidnū Mōñū/ z skū ogud
legū/vin hūia DRottin talar/ Nær
ed ecke trwer/ sa skal verda forðamdur/
Ia/soddañ þijn Trwarjafning amiñ
þig /ad þu vegna þihar Skjarnar og
þess Sættmála sm þu hefur vid Gud
bunded i Skjærneñe/ert skjldugz ad lif
fa ei epter Nollðsins vilia og girndum/
hellður ad þiona Lifanda Gude i Nei
lagleiða z Riectlæte/so ad hñm lqke.

Þacker giøre eg þier/ miñ liuse Lau
snare Jesu Christe/þ þessa þinna o
vmrædelega Belgjörninga/ad þu ecke
alleinafta liest mig fra Modurlippe lif
fande koma/hellður z so/þa eg var da
udur i Syndunñ/þa liestu mig fæ þa
N. Skjrn/og hefur þar med jñe lucke
mig i þeim heilaga Sættmála/hefur
ad nnu andlega Endurpædt mig þyret
þinn heilaga Anda/ og slited mig wr

D'öfufkins Kuerkum/og giört mig ad
þínu Barne/ og Ersingia eilífs Lífss
madur einn eg nockurn tíma þekta þig.

Mín Lausnare huad kánn eg ad endi
gjallda þier/ þá allt það gott sem þu he
fur veitt mier? Mín Lausnare/ eg bid
þig/ stöðu mier/og varduveittu mig med
M. Andá þínum/ So ad eg daglega
födugur stande i þínni Náðar Smátta
mála/ hugge mig þar við/og halde z
ende þá eg hefe trölega lofad/ ad afne
ita Döflenum/ z öllum háns Verkum/
Blífa alleinasta við Gud/ Fordast al
la Afgudadrökan/ hata Syndir z El
æpe/ z allt Döfulegt Afháfe z synd/
samlegt. Ad eg alla tíma sie gloande
i Andanum/ glöðvær i Bónéni/ þínu
Náðne þionáde. Já ad vassu/ med þui
eg er þyrer Skárména/ Orden eirni nyr
Madur/ þá veit þu mier Styrk og hi
alp þar til/ ad eg hjer eptir gäge fram
i nýum Chrístelegum Lífnaði/ ad mitt
Frámsferde bere Vitne þar um/ bæde
þyrer Gude og Monnum/ ad eg hafe
blót

Hloted þa Heilögu Skjörn nýtsamlega
míer til Sæluhjalpar. Vertu nú þu
íðfoge í gígnu þessá Eymdardal z þu
ergief þu mig alldrei þangad til þu lei
der mig í Ríste eilíprar Sælu og Sæ
luhjalpar/ Amen.

III Þm þa Heilögu Ruel

ídmæltíð DRÖTins.

Í þridiu Grein skaltu Sæl mín opt
og ofíaldan/ með mikellre Gudræfne/
ganga til Guds Bords/og hallda Ru
s ídmæltíð DRÖTins/ í Míning
hús Dauda z Þánu/ Þu þ er þ Bo
rdhalld/ s DRÖtín hefur tilfíðad
og bved/ handa sínú andlega nýfæddu
Börnú/ Þad er su fædan/ með hupre
hú endurlípgar og styrker sín nýfædd
Börn/ Þu íad so talat þín Gud og La
usnare/ Taked z eted þ er nú Lífome
sem þyrer þu verður gífeð / til Þyr
ergíþningar. Gýndana. Og en apt
ur/ Drecked allr hler af þesse Ralef
u: er eitt nýtt Testament í mínu Blo
ð

Í íj

de/

de! sem fyrir yður verður viðhellt til Fyr-
 ergiefningar Syndanna.

Hier heyrer þú mín Scal/ huad þú
 DND Tíð og Lausnare lætur fram
 bera á sitt Bord/ ei að eins Braud og
 Vín/ heilæðr z so síð N. Lífama/ z sitt
 N. Blood/ þú ad þetta Braud sem við
 er bríotum/ er Sluttekning Herrans
 Christi Lífama/ og þa blessaðe Kalei-
 fur þúörn vier bleffum/ þa er háf og
 Sluttekning Christi Blods.

Þar þú veit eg og trúer/ ad mín DND
 Tíð Jesus Christus sañur Gud og
 sañur Madur/ er stalfur nálegur þess-
 are síne Tíðsetningu og Stíckan/ z gie-
 fur mér ásamt með Braude og Vínne
 sitt sañarlegt Hóld ad eta/ og sitt sañ-
 arleat Blood ad drecka/ eftir Tíðsetnin-
 gar Orðanna hlíðad/ ad vissu mín DND
 Tíð Jesu/ þú ert Hússins Herra/ enn
 eg er Gíestureñ/ Síð/ hier kím eg au-
 mur Begfarande/ or Gíndemórku þess
 arar orgu z íllu Bralldar/ hláden af
 Gívide og Gímdum/ berande fram þú
 þig

þig þyrst og hūgrad og venkt Miatla/
est þo Riettruad. Minn Herra Jesus/
endurnær z liipga þu mig af þínu Bo
rde/og styrk mig med þíne Fædu/so ad
eg verðe saddur og Sæluholpen.

Kom hjer minn Saal/og snt þier til
Kuoldmalttiidar þíns DRÖttins/ so
þinn Tru mætte styrkiast/og þitt Miat
la endurlifgast/ Bert ecke Bantruud
hellður truud þt sia þu/DRÖttin þinn
Gud og Endurlausnare/ gief þier hjer
viist Teikn Pant og Insigne/ ad þu af
þíerre Raad og Wylskun skalt verða
eigande/og Erfinge ad öllu þui s hæn
hefur med Fornfæringu síns Molldz z
Blods vtuegad/ sem er Fyrergiefning
allra þíña Sýnda/og þ Rietflæte sem
þ Gude gillder/og eiliift Ljfp. Ad öllu
þessu skaltu eigande verða so sanarle
ga/eins og þu sialfur hefder það a Kr
ossennun þorþient og vtuegad. Ja ad
viisu/ þñ vottar. hjer med/ ad þu fyrer
Guds Auglite/ stert þans vegna so Ri
ettlær/so Mreinn/so heilagr halldest/so

þægur og þeckur Gude/so sæll og Sæl
 suho!þeñ/eins z þiñ Herra Jesus Ch
 ristus er siðfur.

Oz ad auk alls þessa/giefur hañ sig
 midr i þitt angrad Martia/fyrer heila
 gañ Anda/og vill verka mæ þier lifan
 de Huggun/ mytt Lios og mya Lijfnad
 ad eilijfu. Ad vassu miñ Herra Jesu/
 þañeñ er eg i þier/og þu i mier/Og so
 er eg samteingdur vid þig/miñ Lausn
 are/so sm lifande Linn vid lifande Lij
 fama/ So sem ein Brwdur vid siñ Br
 wdguma/verande Holid af hans Holid
 de/ Bein af hans Beinum/ Ja/ eg er
 samteingdur þier/eins og Bijnkristur
 eñ er vid Bijnstockiñ/og so 3 Greinern
 ar vid Adaltried/og so þæ eg af þier
 ad ødlast alla tjama Bøtuan og Krapt
 Huggun og glede/mytt Lijf og mya Lijf
 gan/og so samteingdr og bundeñ er eg
 vid þig i Sælu og Lijfe/ fyrer sama
 Lw og heilagan Anda/ad mig z þig
 Eañ huorke nokkur Meyd nie Daude
 ad skilia.

Tofadur stertu DRÖTtið míð La
usnare/ad þu hefur so Gædurlega for-
sorgad mig/og hefi sláka Næðar mælt
tíð eptir láted/af hvörre eg ma fæ og
vðlast heilnæma Fædu og Neilsudryck
þ rielt hungrad og þyrst Niarta/og sæ
ta huggun þyrer mýna Sæul/so ad eg i
Truðne/stødugur og stærkur bláfse/og st
adfastur allt til enda/ Amen.

Þu hefur sagt míð DRÖTtið Jesu
su/Þad skulu þier gista i mýna Míð
ing/Míð Gud/hvørsu kúpleg z Sætt
er þesse mífing/hvørsu gledelega kaff
hun od Nugga mýna Sæul? Ja míð
DRÖTtið Jesu Christe/Þegar eg
et og dreck af þýnu Borde/þa held
eg hvørtueggia/sem er bæde Nuggun
ar Míðing/og Þacklætis Míðing þ
ns heilaga Nafns.

Fyrst held eg Nuggunor Míðing
na/og held i Niarta z Nuggstote n
allar dyrdlegar Nafndir Arfms/huga
vm þýna Þelgiðninga/z hugga m
vid þa somu.

1. Í Medtefningu þínar Kuöldmál
tíðar/ helld eg gledelega Jola Naðtíð/
Þú þá N. Kuöldmáltíð vottar z ber
vitne/ ad þu sannarlega hefur a þig teft
ed mitt Noll og Blod / og ert mykt
lu meir teingdur orden vid mig/ en vid
heilaga Eingla/ Þuiad þu hefur ecke
þeirra Naatturu/ heldur Mannanna
Noll z Blod a þig tefted.

2. Vid þitt Bord helld eg þína Þýn
ingar Naðtíð/ Þuiad þýn Kuöldmál
tíð vottar þ/ ad þu stert orden su rietta
Skuldaforð fyrer mínar Synder/ Ja
Nier ef eg þ rietta Þaskalamb/ sem er
þig sialfari Nerra Jesu/ huor ed fyrer
mig ert fornforður z Eijplaten.

3. Vid þitt Bord helld eg z eirneñ gl
edelega Þaskahatíð Þuiad med þui
eg er orden hluttakande þýns heilaga
Nolls og Blods/ og er þín Lidur z Ei
mur/ þa er mæn Tru z stadfastleg von
ad lifa eins z þu ert vpprisin af Da
uda/ og lifer eilíflega/ so mun eg þinn
Lidur z Limur ecke i Gropeñe liggia
ad

ad eilífu helldur ríssa vpp aptur/ líga
z verda dyrðarlegur.

4 Þið þitt Bórd/ nær eg geing til
Þí þa helld eg z so Nátíð þínar Vpp
ftigningar til Nínna. Þuiad med þui
ad þu med Bergingu þíns Hóllds og
bleods vottar/ ad eg sie i þier/ z þu i mi
er/ z sie Lífur þíns Lífama/ þa mun
eg vissulega eitt síð med mjnū Lífama
vpp fara i Nimenen / og oendanlega
þar lífa/ s þu mín DRÖttn og mitt
Hofud ert/ z lífe r eilíflega.

5 Nær eg geing til þíns Bords/ þa
helld eg z so lífa þa dyrðarlegu Nij-
tasu þu Nátíð. Þui þín Kuöldmar-
tíð vottar fyrir mi/ ad þu buer i mj-
nu Níarta/ z ad eg fyrir N. Andá sie
við þig samteingdur og bunden/ og ad
þa sie mín Þantur og Tinsale/ vppa
Nimeráke og eilífa Arpleifd/ sa ed i
míer vppuefur og kveifer/ Líf og hugg
un/ Frid z Fagnud/ z vottar þ mjnū
Anda/ ad eg er þín Broder/ og eilífur
Samarpe.

6 Þa eg geing til þíns Bords/hels
ld og eirneñ Natjð N. Preñingar/og
hugga mig þar vid/ad eg hiedan i fra
z alla tjma/mune vera Mustere Guds
z ad su N. Preñing mune til minn fo
ma/z hia mier bwa. Ja/ad eg epter
petta Ljpp/mune fa z odlast eiljfa Sca
lubialp/z fia minn Gud z DRÖT
in Auglite til Auglitis ad eiljfa.

7 Vid þitt Bord helld eg og eirneñ
Natjð allra Neilagra/ og hugga mig
vid þa liastegu Eining/z þ gledelega
Samfelag sem vier þjñ Børn/ þyrer
sanna Trw eiga munum med þier minn
DRÖTtiñ/og þ þig med Fodurnu z
N. Anda/epfer þui sm þu hefur sagt/
Hvor hñ etur mitt Nollid z drect: mitt
Blood/sa skal vera med mier/og eg miz
hm. Og en aptur; Ald þeir sieu aller
eitt/eins og þu Fader i mier/z eg i þier
ad þeir sieu so eitt i off. Ja/minn DR
Ötitiñ/so þ þad er eitt Braud/so etum
vier marger en Ljfkame/þui vier etum
aller af einu Braude. Minn DRÖt
in

tú/ Stóra Glede hefur Sál mín að
foddan Minneskum Frelagskap/ þú er
ég gladdur við þitt Bord og þína Kus
Höndumstíð/ vitande þú vást/ að ég afame
med öllu þínum elskulegum heilögum/
munu erfa alla þína Frelödu/ og þín
himnesku Audeise/ og að þeim eigande
verda eilíflega.

8 Minn Lausnare/ so talar þú N. Þo
stule/ So opt s þú erst af þessu Bra
ude/ og drected af þessum Kaleit/ skulu
þú kunnast giora Dauda Drottins
þangad til þess heimz. Þar þú heild/ eg
eirnefi við þitt Bord/ Hættu þú N.
Hingadkomu a síðasta Deige/ og gled
mig við þína Auglýsing/ þegar þú mu
nt koma synelega/ að taka af þessa þín
na Kuslindumstíð/ og giorvalla Þriedit
unar Embætted/ z taka mig til þín/ so
ég sé þar sem þú ert/ þar þú hefur mi
er aðad Minnesket og eilífpt Bordalag
filreidt og bved/ i Ríke þíns Foduro/
hvar eg mun med Abraham/ Isaac
z Jacob/ og öllu þínum heilögum til Þo

lds verða sítandi/ z braud etandi eilífs
lega. Um allt þetta er eg hvarandi so
opt s̄ eg geing til þíns bords/ z andva
rpa af öllu Míarta/ seigiandi/ DRott/
iñ Jesu kom/ Já kom snarlega miñ La
usnare / z dúel ei leinge/ Am.

Framveiges miñ Gud z DRottin/
þá helld eg jafnframt þessare pinne
Mæltíð/ eina ríetta Þacklætes Miñ
ing þíns N. Naps. Þuiad með þui
ad þu hefur so rískuglega og dyrdlega
Endurnærf og meitad mið/ þá ætte mi
tt Míarta þar æptur a moote ad verða
bresiandi af ríettu Þacklæte/ þackan
de þier þ̄ alla og stærhuoria þína Bel
gtorninga/ s̄ þu mier aumū Syndugū
mañe alla miñna Lífðaga/ veitt og aud
synf hefur/ til Lúfs z Sælar.

Já ad vāsu/ Eg helld h̄ier en̄ nu
apfur ad my þína stærstu Mæltíð/ og
þacka þier af Míarta þ̄ Sköpunena/
fyrer þína openberan/ þyrer þína No
ldgan og hingadburd/ fyrer þína En
durlausn/ þ̄ þitt Drd/ og þín heilögu
Sac

Sacramenta/ fyrer saña Trw þ þu he
pur miet giefed/ fyrer þinn N. Andas/
huorn þu hefur sent i mitt Niarta/ og
þ allar adrar ljfðamlegar og andlegar
Gæfur og Belgjörder. Min Gud z
DND Ljón/ huorneñ kañ eg ad rei-
fna þ allt? Huorneñ kañ eg þ ad mæ-
la eda meta i þessu mǫnu Nollde/ huad
mykla hlute þu hefur giefed og veitt
minne Gælu?

DND Ljón min Jesu/ minn Endur
lausnare/ Nialpa þu miet/ so ad eg
optar enñ staldnar gange til þíns Bo-
rds/ og haldde minning þína med glede/
og Fagnude/ Sia/ eg er þín broder og
þín Samarfe/ Min Gud/ eg er þín
Skiepnar/ enñ þu ert min Gæfare/ Eg
er þitt barn/ og heyre til þínu Ræke/
þu ber og hæfer ad eg haldde miet vid
þitt Bord/ Nialpa þu miet min Endur-
urlausnare/ ad eg i apnlega haldde þar
þínar Neilagar Nattjæder/ med allre
Gudræfne/ til Trwarstyrkingar mǫnu
Niarta/ og ad þacka þier fyrer þína
I viij Bel

Belgiörninga/og þiona þier so leinge
sem eg life/ so ad eg mætte epter þetta
Gynidarfulla Líf/ eta Lífssins Braud
í þínu Ríki/med öllum þínum wívol
dum Almen.

Ad háuusts Sam minn/ þegar þu etur
af Brauds DRÖttins/ og drectur af
þíns Radei/ þa gleym ecke þínu sam
Christnum Raunga/ sem þier sammeyter
Eg medlíene ad þú er þítt Limur/ þítt
Brodur/ Guds Barn og Erþinge so
vel sem eg/ þar fyrir elska eg þann þín
na vegna/og er reidubwen ad giera þó
num gott sem sialfunn mier.

Seyr þu mier og stjorna minn DRÖ
ttiñ/ so ad eg alla Lífma og af Niarta
elske minn Samchristen/og slae aumur
a þítt Boludu/og leate miet þra Neyd
ganga til Niarta/ so ad eg ætíð gjepe
þeim Mungrada ad eta/þítt Þyrsta ad
drecta/þyge þann Framanda/ Elæde þítt
Rakta/hugge þá Siuka/og giore noc
kud til gooda öllu Fatækum og Rauds
stöddum. Nialpa þu mier ad eg alla tíð

ma sie miðugur þess mybla Orðs/þm a
seinaſta deige mun framganga af þm
um bleſſaða Muñe/ Gañlega ſei ge eg
yður/ ad huad ſem hełłst þier haſed gi
rt mñnũ minſtu brædrũ/ þad giordu þi
er mier. Og þa eñ aþtur/ Gañlega ſei
ge eg yður/ Quad þier haſed. ecke giort
einũ af þeim minſtu/ þad haſe þier og
ecke mier giort.

III Um daglegan Kross.

z Moſgang Guds barna.

I þiordu Grein/ ſkalltu Gail mñn læ
ra ad bwaſt við daglegum Krosse/ hũs
en Guds bõrn verða alla tñma ad bera
i þeſſum Gmndardal/ epter ſñnum La
varde z Lauſnara. Þuiad ſo talar N.
Ande/ ad fyrer margar Narmkuæling
ar hliotum vier jñ ad ganga i Guds
Kñſte.

Ad vñſu mñn Gail/ Þeſſe Lardoma
vm Krosseñ/ er ein af ſæſtu Leyndar
domũ/ i hũsriũ mañileg Skynſeme ver
it ſig ecke ad ſkycka/ alleina er þad i Gu

ds Orde openberad/ so s allar hælleitz
 Nunnestur Leyndardomur/og af Guds
 Orde hliofum vier þ ad læra. Þetta
 er Söken og Efned/ min Scal/Quar
 þ vier so göngum nauduger vnder Kr/
 ossen/og eru hrædder vid hñ/ þordustū
 hñ/eins og Gud yfergiæfe oss med öllu
 eða være vor Dvitur.og hatade oss/þe
 gar vier liggium vnder Krossenū/Þet/
 ta er oss kient/ og so s til Dæmis og þ
 Sioner sett/a þeim tveimur Læresuein
 um s geingu fra Jerusalem til Ema/
 us/a Þaßkädagen/hafande Nrygd og
 Motgang/huorū DRÖTtiñ byrtest
 i añarlegre Mynd/z þeirra Augu vor
 ru so halldē ad þr þecktu hñ ecke. Sia
 þer min Scal/þ er Mynd Krossens/
 hñ er so hættad/ ad i Motgangenum
 grorer Nerran sig okiendan/ lætz ei sia
 si z nte þeckia/ so ad hñ optsiñes ovar
 krenur med sin Kross/ vppa sin allra
 fíxrustu Börn. En þa er hñs Lyst/
 od brenfa so vid sina Aftvine/ z spi'a
 og leika vid þa a Jardarkringlusne/Þa
 ad

ad vöſu/ hñ breyter ſtöðu ſo þunglega
vid þa/ ad þeir meina optífnis ad Gud
hafa allre Gíafku og Elſku til þeirra
gleymt. Enn vm ſáðer lætur hñ þeckia
ſig/ ſo ad þra Niortu verda full Gagn/
adar z glæde/ Þar þ lærdu mñn Sál
ad ſtíck þier ríettelega í þeſſum Læ-
ndardome/ og ſkalltu vel athuga z mer-
kja/ þeſſar ſis Krossreglur/ ſem hiet ep
erfolgja/ þa mun þín Kross ecke miog
þungur/ hellsdur lieftbær verda.

I Krossreglan.

Aller Ríettruader eru ap Gude þar
til ſtíckader/ ad þeir bere Chriſti Kross
þui ſo talar S. Þáll/ Nuvria Gud
hefur ædur þyrerhugað þa hefur hñ
til ſtíckad/ ad þeir ſkule verda ſamlíker
hans Sonar mynd/ ſo ad hñ ſiaſt í ſe-
ſa Frumgíetne a meðal margra Bræd-
ra. Níet heyrer þu mñn Sál/ ad það
er ſo tilſtíckad og aſett/ ecke alleinaſta
í Modurlífe/ hellsd ædr en Verölden
var gríðuollud/ ad þu ſkul' láða Kross

og Motgang/vppa það og til þess að
 þu skuler verða ljútur þínu Lausna-
 ra Jesu Christo. Já minn Sál/þu
 ert Moll af hans Mollde/og Bein af
 hans Beinum/ Quær þú villstu eðle ljúða
 með hönn? Nā er Merran/þu ert hñs
 Læresueirn/ Nā er Brødgumeñ/eñ þu
 ert Brødureñ/ Nā er Mofuded/þu ert
 Limare. Villstu þá eiga betra en hñ?
 Þu mætir að hallda z aljsta DRÖTtiñ
 Jesum so þú Mertoga Krossins/sa þú mætir
 síñ Kross hefur geinged vndan sínum
 Læresueinum/z slá þu huorsu aller hei-
 laget hafa í Mörnungunum og Kross
 burdenū hönn eftir fylgt. DRÖTtiñ
 in hefur geinged vndan með síñ allra
 þynzsta Kross/hñ fylgia Riettrwader
 eftir/z ber hvar z eirn sitt Dē síñ Kr-
 oss, með þeirre gledelegre Bon/ad fyrst
 þeir verða hier ljúker Merranum Jesu
 Christo/i Krossburdenum og Mörnun-
 gunum/þá mune þeir og so þorum ver-
 rda ljúker í eilífre Dyrð.

DRÖTtiñ

DROTTIñ Gud mín/ þu ert sett og
 skýttad hefur þín Son til eins Kr-
 ossberara/ Gief þu mér skilning/ so eg
 mæste vnde standa og skila allt þitt da-
 samlegt Ræd z foddan Leyndardoom/
 so að eg gange gledelega vnder Kross
 en/og eftersölge mínum líufa Lausna-
 ra og verða hín lífur/ hjer stundlega/
 en áðars Heims eilíflega/ Amen.

II Krossreglan.

Það er Skipan/ Bød z Befalning
 Herrans Jesu Christi/ Að aller Riet-
 trwader/ skule bera sína Krossa eftir
 hín/ þuiad so talar hín/ Taked mitt Of-
 vppa vður. Þz i öðrum stad/ Quor
 hín vill fölgja mér eftir/ so afbrúte st-
 alfu stæ/z take sín Kross vppa sig dag-
 lega/og eftersölge mér. Þa mæn Scul
 Þesse Skipan og Befalning fienmur ei
 við þa Bantw. du/ Halldur allema við
 Heilaga og Riettrwða. Þuiad Kross
 DROTTINS er foddan edla Clemdin/
 að hín vill enguli Torfia/ eda vandrö-
 ði

udum trúa þar til. Já Krossen er sodd
af Skari/ ad ecke vill Gud vika þess
ogudlegu. Hugleid þu Simon af Cy-
rene/ huiþkur Heidur er hmi þ/ ad hañ
þar Krossen epter Herranum Christo.
Og huad stóran heidur og Goma mñ
hañ hapa þar af a sýðasta Deige.

Mñ liufe Lausnare Jesu Christe/
þu 3 off hefur skipad ad bera þin
Kross/ gief mier hlýðed Niarta/ so eg
gladlega gange vnder þitt Dē/ z vilug-
lega eptersýlge þier/ i öllum Krosse z
Mofgange/ Amen.

III Krossreglan.

Herran Jesus hefr þriggia Nanda
Mofgangs/eda Kross skola. Sa þyr-
ste er Typtunar Skole/ þegar hañ vit-
iar sína Bvaldra/ agar þa og typtar
vegna þra Gynda z Misgiorda. Sa
añar Skole Fállast reinslu Skole þeg-
ar hañ profar þeirra Trú og Bon so
ad þeir jðke sig i Bznaafalle z öðrum
gud

gudlegum Dögdū. Þridie kallast Þess
 lar Skole/ þegar hān lætur sjāna lyða
 Dösofner z Dauda/ Guds Nafns ve-
 gna. Neyrdu þetta mīn Soul/ þu ert z
 so eirn Læresueirn/ gangande i Nerra-
 ns Skola/ þar fyrer bregst þad ecke/ hā
 mun leida þig i þessa sjāna Skola/ eiti
 aþ þeim eda fleire. Ef hā straffar þig
 vegna þīna Synda/ so sem hā giorde
 þeim goda David/ þa þacka þu honū
 þ sjāna Typtan/ z seig þu sem David
 sagde/ Fyrer godu vārd mīer þ DN,
 Eitiā/ ad þu typtader mīg. Nu ef hā
 setur þig i Neynslu Skola/ z hōndlar
 furdanlega vid þig/ so sem hān giorde
 Joseph og Job/ þa hūga þu ad hā vill
 þar med reyna/ auka og epla þāna frw
 og Bon/ og vppvekia þig til Bænaca-
 kallfins/ z hallda þier vid ofta DN
 tins. En ef hā veiter þier þān Neidr
 ad þu vegna hēns Nafns fær ad lāda
 Dösofner eda Dauda/ þa verðu gladi-
 ur af Nī rīa' ad þu ert verdugr þss ad
 lāda smā z vāheidr vegna hāns nēfns.

Serra Jesu Christe/ min liufe Lau
snare/ þu skamdest þijn ecke med
sinan og vanheidre ad hanga a Kross
enū/ Beittu mier þ og gief ad eg skam
est min alldrei/ ad standa vnder Kross
enū med þine Modur. Ef þu villt so
dasamlega med mig para/ þa hialpa
þu ad eg z eirneñ þier dasamlega fylge
og fle reidubvønn mitt Liff ad lata
þiñ vegna/ ef þad er þiñ vilie.

III Krossreglan.

Kross z Motgangur Riettruadra er
Teikn Guds Astar og Elsku/ en ecke
þans Reide. Þui so talar **DRÖT**
iñ/ Hver eg elska/ þañ hirte eg. Og
en aptur/ Neimureñ mū fagna z gledi
ast/ en þier munud syrgia. Doomureñ
vopþriast a Guds Nvse seiger S.
Þer/ Hver þu þia min Sal/ Ja min
Sal/ Sa hañ elskar barn siñ hañ hi
ter þ/ z agar þad med Bendenū. Þui
ad hver er sa Fader ad ecke ag" siñ ba
rn? En siertu an Nirtingar/ hþia vll
Guds

Gudsborn smactad kafa/ þa ertu hia
barn eñ eingeni riectur Sonur. Sia þu
þin Nerra Jesum/ eingieteni son Guds
huorsu þungur Fadereni var hñ/ z flo
hñ hardlega/ vegna añarlegra synda.
Sþalpa mier Nerra Jesu minn DX/
ottiñ ad eg giarnsam'ega/ ljide þitt
Nirttingar Nrs/ z miñest vid þ/ so sem
giora good Born/ z ad eg alla Tjma
þacke þier fyrer þ/ z seige med David
Gott var mier þ DXD Tjñ/ ad þu
ljsteloectader z agader mig.

V Krossreglan.

Nun er þesse/ þa er Gud næst/ Boli
ed geingur hæst/ Þui so talar Gud i
Psalmenū/ Eg er hia honum i Nerd
ene/ eg vil honū þadan vtryckia/ z hañ
vegsamlegan giora. Mñn Saal þetta
skilur ecke Nollid me Bled/ og ecke trw
er þad þunsktu. Þier meinū so alla tj
ma/ Þegar Saar z þungur Kross a oss
liggi/ ad Gud hafe þa gleymt oss hañ

hirde ecke vm oss/ hafi hafe fastad. oss
fra ster/ giefed oss Andskotunum; valld
til ad plaga oss z pína sem hā vill' en
þad er ecke so minn Sæl/ Þui þo Sat
an sie þin grinnaste Hofud ovinur/ og
leite epter Nott og Dag/ ad giora þier
stada/ z koma þier i Olucku/ þa kamm
hā þo ecke eitt Nær ad snerta a þínu
Hofde þ vfan Guds Bilia og Lenpe/
Jæ minn Sæl/ Hørneñ giefur Gud
gleymt oss? Hørneñ kafi sa ad lingua
s er Sannleikureñ sialfur? En þo hafi
laete ecke sia sig vm litla stund/ þa vill
hā þo med storte Mystun saman safna
oss. Þeim godu geingur vpp Lios i My
rkrunum/ fra þeim Næduga z Myst
unsama Gude. Sie nu Gud med miet
hør kafi þa ad vera mote miet? Nu
ad kafi eg ad missa/ þegar min Gud er
med miet

AND Tif Gud min/ hafe eg þig/
þa hirde eg hørke vm Nimeñ me
Jord/ Og þo ad hørueggia/ Láf og
Sæl vanmegnest/ þa ertu þo **AND**
min

Þú huggun míns Niarta/ z mítt
Mútskrípt.

VI Krossreglan.

Metsgangur z Kross Guds Barna
þienar þm allíð til hins besta/ en all
drei til hins vesta/ þt so talar S. Þáll
Bier víttu að þeim Gud elska/ þiena að
er hluter til hins besta. Og en stendr
so skrifad/ Slog elskarans eru jafnan
god. Að vissu mín Sál/ Krossen þien
ar margfalldlega til / hins góða/ þui
að hafi tíenir oss að þeckia vorar Syn
der/ so sem skrifad stendur/ Eg vil tipp
ta þig með hoofe/ so þu hekkir þig ei
saklausan. Nafi rekur Nafi til Guds
Ords/ þt so er skrifad/ Kross og Moot
gangur tíenir að merkia Orded. Nafi
effer z vppvefz Truna/ so sem skrifad
er/ Slíff Normung hente off þar þ/ so
vter skýldum ecke setia Traust vppa
off stálfa/ heildur a Gud/ sem þa Drú
du líf gar/ Nafi tíenir off ríettelega að
akalla Gud/ þt so lesu vier/ Þegar No
rmungen er a ferdum/ þa leita Meni

þú og þegar þu reifar/þá falla þeir
 af Marta. Nán kienir að fordast Syn-
 ndena/so þ skrifad stendur/Þu ertu or-
 deni Neubrygdur/syndga þu ecke optar
 so þig hende ecke aðad verra/ Krossen
 gírer þ/ad oss leideft þetta Líf/z ver-
 dum af þessa Heims Lífsoagli þrennter/
 og hafi vpp veður i oss forleinging eilí-
 þs Lífs/ so sem skrifad stendur/ Vier
 höfum hier ecke þan stad/sem vier eig-
 um að blífa/helldur leitum vier þess o-
 konna. Ja að vísu/mijn.Saal/ Aller
 hluter hliota að þiona þeim Riettrwa-
 da til hins besta/ so þ S. Augustinus
 skrifar/ Að i apnuel stalf Synðen verde
 honu að goodu. Þuiad fyrer Christu
 faum vier meira og betra/en vier fyrer
 Syndena mist höfum.

Mín Gud z DND Tiñ/Skrifa þu
 þessar agíetlar hugganer i Marta
 mitt og vardreit þu mig/ so að eg or-
 vænte mier ecke i nokkrum Mofgange/
 helldur að eg alla tíma allt i Daudan
 vone z vænte mier alls gods af þier.
 Þui

Huiad dasamlegt er ord þitt/ z dasam
lega breyfer þu vid þína heilaga.

VII Krossreglan.

Holenmæde/ Bænaatalled/ z Bønesh
giora allan Kross lietsbæran/ so þu ve
rdur alldrei ofþungur. Hui so skrifar
Spamaduresi Jeremias/ Þad er einn
merkelegur hlutur ad vera Holenmode
z ad vona vppa Giasu. DAVIDES/
David seiger og eirnen/ Afalla þu mig
a tjma þínar Nornlugar(seiger Gud)
þa vil eg frelsa þig/ z þu skalt prysa
mig. Ljfa seiger Syrach so/ Ljfted a
dæme þra Gamlu/og merked þau/Mð
þesur nockurn tjma orded til skammar
sa þ vonad þesur a DAVIDES? Ja ad
vissu minn Gual/þta er ei oljft z þa ma
dur skal vera Byrde/eda eitthvad þad
sem þungt er/Take þan riettelega By
rdena vpp/z hafe þan þan þ hmi hial
pe og lipte vnder med/þa verdur Byrd
en þess mun liettare. Þan en er Holen
mæden/ Bænen og Bønen/ ecke anad
G vñ en so

en þó sem Mendur Mans eða Armleg-
ger/ hvar með Rístruad Mans Niart
ta tekur Byrdena vppa sig/ og ber hana
þó stettelega sem hann vill/ Þunad þólen
mæden gíorer allt líuplega/ þú verður
hefne eckert ofþungt/ z þó þú vert Mæ-
læke hlíodar/ Bilið dregur hálfr M-
afs. Bænen tredur síar frá þú þú/ z
þér vísselega aðhætt/ ad þú tekur
þú burt Krossen/ eða gíorer þú lífþæ-
an z líðanlegan. En Bænen lætur
ei til Skámar verða/ Nældur veit þú
vísselega ad þú er frwr/ og lætur eng-
uan þó þunglega verða þreistadan/ ad
þú gulegt síe ad bera/ en þólenmæ-
en þú stýgger þú/ hindrar Bænen
z gíorer allt þungt z óþærelegt. Læ-
Dæne af þú lífa Lausnara Jesu
Christo/ z lærðu allt þetta af þónum.
Sia þú hín sæla Job/ þúorsu þú var
þólenmodur/ z lærðu þú þónum Krossi z
Morgange ad seigia þú hann sagde/ En
þó DROTTIÐ tæke Lífed af mér/
þa skal eg þó same vona a hann.

Jesús

Jesu Christe mið liufe Lausnare/
 Gief mjer z veit/ad eg fle alla tǣma
 þolenmodur og Bænæfen/z ljǣde mið
 Kross med godu giede/z vænte mjer hē
 ns besta afþier ad eilǣfu/ Amen.

V Um Kall og Embæt

te hvers Christins Mans/hvern
 en hā eige i þu ad standa.

I þintu grein skaltu mǣn Sæl bl-
 iða vǣ þitt Kall z Embætte/til hvers
 rs Gud hepur þig kallad/ og standa i
 þu sama med tru og dygd/ so ad þu af
 vllū þānū giordū tækir Keisningskap
 ad standa/ þi Gude og Mōūm/ þuiad
DRÖTTIn Gud vor vil ecke ad vier
 Men siēū iðulaufer i Neimenū/ helldur
 ur hef: hā erfide lagt vppa hān z ein
 Mañ/ epter sǣnum þægelegum Bilia.
 Sialfz Gud **DRÖTTI**n er ecke iðulau-
 us/helldur verkar hā! styrer z stjórnar
 z ber alla hlute/ verndar/vardveitser/
 bleissar/Bænherer/og hialpar vllum
 G vif rief

rietiðhrifnum Moðum/epfer þui sem
 Christur seiger sialfur. Min Gader
 verkar allt til þessa/ Eg verka z eirneñ
 Ja min Scal/ være Gud DRÖTiñ
 jdiulaus um eitt Augabragd/ þa forge
 inge oll Verölden.

Eins er ad tala um N. Gingla/ al
 lersaman eru þeir pionustusamer And
 ar/visfender ad pionia þeim s Samuhis
 alpen z skulu erfa. Allsttu z eirneñ So
 olena/ Tungled/ z allar Stiornz/ huor
 su skickanlega þær vardoetta sitt Nlas
 up z sin Gang/ giora z vtrietta það
 Gud'hefur þeim bipalad.

Gud skal nu min Scal/ huor einu
 madur sa hñ er heibrigdr/daglega va
 fta sitt Kall z Embætte/med Trw og
 Dngd /og allre Alvöru. Skal so fi
 ena/Predika/ styra og stiorna/ straffa/
 vernda/bwa/byggia z bidia/hafa um
 hyggju þ sññu/eins z hñ ætte æfene
 ga ad lifa z alldrei ad deya. Og þetta
 er vilie Guds z hñs skipan/z allt þes
 sa eigh vier ad giora i Nlydne vid Gud

z í mst z Elsku við þa smi eptir oss ka-
ma. Þar með skal husr Madur dagle-
ga so lifa z trua/ z eina goda samvisku
geyma/ so ad hñ a husrre skidu sie vel
stíckad: til christelegrar burtsfarar wr
þessu Neime/ so hñ kunnē ad seigia með
S. Þale/ Sund minar burtsfarar er
nalæg eg hefe vel barest/ z endad mitt
hlaup/ Eg hefe hallded truñe. Og nu
epter þetta er mier þottslud Korona Rí-
ettstæfens/ huoria Drottinn sa Ríett
læte Domare mū gíefa a þeim Deige/
eðke ad eins mier/ heildur z öllu þeim s-
elska hans Tískomu.

Þar þ minn Sæl/ taktu vel vara a
þíne fallan/ skunda þitt Embætte með
Tru og Dygd/ til huors þu ert af Gu-
de kalladur/ so þu ganger þar íñe/ so þ
þier ber og hæfer með allre Þolemmæ-
de og Hærguærd. En sia þu til ad þu
blífer giarnan í lægre Stíett/ þ er þi-
er betra en all þ Heimureñ castludat.

En ef Drottinn vpphefur þig/
og setur þig hætt/ þa vert eðke stolltur
N hellu

Weldur/þess hærre þu ert/þess meir þu
þig listelæter/þa mû Drottinn vera þier
holl: Þui hñ er eirn Gud Listelætesins
Dg hvar er stíkur sem vor Gud/hvar
sig hefur so hætt sett/ek sîer þo þ listel
motlegt er bæde a Minne z a Jorðu.

Stunda þu ecke epter hærre Stiett/
z hygg ecke yfer þitt Regn/ Weldur/
huad Gud hefur boded þier/þ tað þu
þier safnañ til/Þuiad hñsfalltu stan
da Keisningsskap. Dg huad ei til þñs
ns Embættis heyrer/ þar lauttu þñna
Forvitne epter liggia/Þuiad allt til reo
idu er þier meira bifalad/enn þu kant
ad pullgiora.

Þreyng þu þier ecke sñ i nockure
Embætte (So sem nockrer giora) Dg
laet þier ecke þifia ad þu sîert þar vel
til þallen. Þuiad soðdañ sîergjæde hef
ur margan suikod/og þeirra Metnadt
hefur þeim steypt/ Þui þad batar þig
ecke/þo þu gaper epter þui sem þier er
ecke beþalad.

Gior þu ecke allt epter þñnu Nop
de/i

des i þínu Embætte/ z vert ecke rífelætur þegar Meñ þurfa þín vid.

En ef þu ratar Kross z D. otgang/ þa vertu hughraustur/ z forlæt þig vp þa þitt Embætte/ Þui hvar hñ er dug nadarlaus i sínu Embætte, hvar fast honum ad hialpa.

Bertu i ellum hluti Astundunargo dur/ z bid þu D. Ottañ vm sína Blessan/ Þui hñs Blessan audgar þ vtan a hnggiu. Margut lætur sier mjæted vm verda/ z stundar ad verda rífelur/ en hñ forhindrar þar mæ sialfañ sig. Þar a mote er sa margut sm lætur sier ljæted vm verda/ sa vel þyrpte hialpar mæ/ er þar med venfur z fatæfur/ A þann lif tur Gud med Næd/ og hialpar hñ fra Gyndeñe/ og kiemur hñ til Heidurs/ so marger vndrast það.

Þar fyrer mñn Soal/ blæf þu i þíne Kallan/ z læt þig þ ecke villa þo ogud leger Meñ epter Audæfum leite/ Trei stu Gude og blæf i þíne Stiett/ Þui harla auduellt er D. N. T. ne þa

Fatæka ríffa að gista.

Mín Drottín z mín Gud/eg veit
það vel/ að Mánsins verk eru ekké i ha
ns valde/ Og ei er nokkurs Máns ma
gt/ huorneñ hñ skal ganga a sññu vei
ge/ Styr z stiorna þu mæ/ með þññu
N. Andá/ so að eg tæke vara vppa mñ
nu Kalle z Embætte/ z stande trúlega
i þu sama/ Leid þu mig a þeim rietta
Reigel að eg skæke huorke til hægri
nie Vinstre Mandar.

Greid þu míná Gætu epter Orde þñ
nu/ z læt ekkert Kænglæte yfer mæ dr
ottna/ stiorna þu mæ alla tñma/ so þi
er sje þægelegt/ Þu þu ert mín Gud/
z þín godur Ande leide mig a rietfamn
Beg. Eg veit vel mín Gud/ að eg er
(með odrú) kalladur i þín Vængard/ z
i minne Skjrn hese eg lofad þær að þi
ona/ Eg bið þig/ gief þu mæ Neilsu
z Neilsbrigde/ z styrk mig/ so að eg fære
bored þunga z Nita mínns Embættes
og Erñdes viljuglega/ og sje þær mín
um Nerra alla tñma frwr z hlyden.

Am

VI Um daglegt Bænaakall.

Ad sjðustu z i siotta Mæta minn
 Sæl/ þa gleyndu ecke Bænaakallenu
 til Guds/ þui hier a Jordu er ecke noc
 fur hlutur so aumlegi s sa Madr er ec
 ke talar vid Gud sin Skapara/ mæ dag
 legu Bænaakalle. Sannarlega þa hef
 ur eingefi Madr noekurn hlut af sialf
 um sier/ nema honum verde hfi giefefi
 af Nimmu. Þui allar godar Gæfur z
 allar fullkomnar Gæfur þær koma of
 anad fra Jodurnum Eioffens. Bænefi
 er (til ad safna) so sem Sælarefiar No
 nd eda gaupner/ med huorium vier tof
 um vid þui sem Gud giefur ofi Nun er
 og so lifka sem Bassreña/ fyrer huoria
 Blessan Drottins refiur i vor Nws
 og Njortu/ þui so stendur skrifad/ Bæn
 hris. Auma þreynger sier i giegnum
 Sknefi/ z loetur ecke ap/ fyrr eni þun fi
 emur þangod/ z lifer ecke fyrr eni sa
 allra hæste lifur þar til.

Jæ ad vifsu minn Sæl/ Dagleg Bæn

er þu allra dyrdlegasta ⁊ agætasta Gu-
ds þionustugærd/ húðia Gud vill þa
þa af oss daglega/ þíðs vegna þá er all-
einasta so opt og alvarlega æminner oss
og býðar að biðja opt og dæplætanle-
ga/ Nældur giefur þá oss allra sætustu
og líuplegustu Fýrerheit/ að þá vilje
Þænghera oss/ og veita oss og gíefa þá
allt oss er þarþlegt til Lífs ⁊ Sælar.
Nans skípan og Býfalning hlýðer so/
Nælla þu mig a þánu Mofgagnsdeis-
ge/ og eg skal frelsa þig/ en þu skalt
þrífð mig. Og en aftur/ Býdied/ þa
mun þú þér meðtaka/ Seited/ þa mun þú
þér síðra/ Klapped a/ þa mun þýrer þú
ur verða vþplated.

Nans Fýrerheit og lofan hlýðer so/
Gíðlega sæðlega seigie eg yður/ Nans
rs hells þér býdied Góðurenn í mínu
Níðne/ það mun þá gíefa yður. Og í
þóðru stáð seigier Gud so/ Það skal skie
ædur en þér kalla/ þa vil eg ansa þá
og a meðan þér eru að tala/ þa vil eg
Þænghera þa.

Alsið þu mín Sál/ Epterdæme þíns
Endurlausnara/ hversu að þú hefur
í þessu efne vered þín Fyrermýndá/
so þu skýlder breyta eptir honú/ Hversu
opt z tíðú/ ræðelega og af Niarta
hefur þú beded? Quad opt hefur þú
fared? Endemörku/ so að þú mætte
þar vithella sjnú Bæn/ til síns Min-
neska Fodurs.

Þú hefur z ecke alleinasta beded/ þá
sína Personu/helldu hefur þú og so
kient sínum Lærefnemum að bidia/og
diktad þá þá Drottenu Bæn/ Fa-
der vor/ hvar með þú hefur öllu Guds
Börnum/ so sem Mál í Mál lagt/
með hvarium Ordum þau eige að kom-
ma fram fyrir Auglit Guds Minnes-
ka Fodurs.

Og so að þu hásir ecke mörg Ord/
þá kienst þú þær/ hvern þu átt að
koma fram þá Gud/ z er í mínu Mál-
ne/seigier þú. Já/ í Námi þíns La-
usnara Jesu Christi/ skaltu vpphepa
þínar Mendur og þitt Niarta/ með sá-
m

te frw og Hiartans Trunadar traufte
til Guds/ ad so sanarlega sm Christur
er þinn Endurlausnare/ og situr til Gus
ds Nægre Mandar/ so vissselega sie þinn
Bæn veitt/ og allar þinnar Anduarpa
ner bænheyrdar.

Ad auk alls þessa/ þa veistu z það
vm huoriar gjafer þu skuler Gud bidia
z med huorin hætte eda mismun/ Vm
lífkamlegar gjafer skaltu bidia miz no
ckru fororde/ So framt það er Guds
vilie/ og þier sie það gott og gagnlegt/
Þui Gud veit giorst/ huad sinum Bø
rnin er gagnlegt/ z þ bestu/ z huors þa
ug med þurfa/ og hñ er so gíæsku ríktur
ad hñ vill ecke gíefa þeim þ þ er skad
samlegt/ þo þau af sinu Stílningsley
se bidie hñ þar vm.

En andlegar gæpur/ sem ofs þiena
til Sæluhjalpar/ og hñ hefr lofad ad
gíefa oss/ vm þær eigum vier ad bidia
an alls Forords/ Fullhugader/ eins og
Guds elskuleg Børn/ gírnast þ og hei
mta/ so sm vøre það vort eigenlegt Ur
fa

fa gott/ tilreidt og ofs vtuegad af Ehti
sto/ s er þziefning Syndaña/ Rieftlæ-
ed/ N. Ande/ og eilijft Ljþ.

Mijn Scat/ huor vill ecke vera þvss
til ad bidia/ med þui ad allar vorar An-
duarpaner eru vissulega Bænheyrdar?
Huor vill ecke leita þar þñ maa fiña al-
lt gott? Huor vill ecke klappa a/ þar
vissulega verdur vpplæted? Ja/ þ sem
hleyppur i Fanged a Mañenū? og ofs
verdur io sem i Riolltu Efastad? med ol-
lu þui s ofs er gott og gagnlegt/ til Lij-
fs og Scalar. Þar þyrer mijn Scat/
skalltu bidia oastatālega/ so leinge þu
lifet/ Akalla þu DRÖttiñ i ellū þñ
um verkū og giordū/ leita þu Nialpar
og Ræda þia hönū i olū þñnum alig-
giande Raudsþnum/ oftostu DRÖT-
tiñ med algiordre Guðræfne/ rona þu
vppa hañ/ treist hönū/ z haf hañ alla
Daga z tíma þier þ Ququ/ þa men-
tu fæ z odlast Ræd z Mæskun/ Læfu
og Blessan alla tíma. Þuiad alldreit
hepur nockur Medur orðad til Skam-

at/sa sū Gud hefur freyst/ z hñs Ra-
fn hefur afallad. Þui DROTTiñ er
nalægur/ þia öllū þñ s hñ afalla/ öll
um þenn s afalla hñ i Sannleika. Nñ
gior* huad þeir gudhræddu girnast/ z
heyrer þerra Bænafall z þressar þa-

Þacker giore eg þier min Gud og
DROTTiñ/ þ þessa þjña vömrædelega
Belgiörninga/ ad þu hefur bifalad off
ecke alleinasta ad sñþly og falla til
þjñs Raddarríka Ragns/ i öllum vor-
um Raðraumi og Moigange/ heildur
hefr þu so blöðlega i liose lated þitt so
durlega og astríka Míarta/ ad þu full-
komlega bænheyrer off/ og villt off alla
tjñma veita og gíefa i hæfelegan tjñma
huad hellst off er goft og gagnlegt/ til
Lífs og Scalar/ Eg bíð þig min Gud
vthell þu yfer mig þjñnum N. Anda/
Anda bænaña/ so ad eg æ z alla tjñma
hæpe Lyst og Girnd til ad bídia þig/
daglega ad beyia min Míartans Enie
fyrer þier allra elskulegaste Fader/ þu
sem ríettur Fader ert allra þeirra sem
Börn

Börn nepnast/ a Ninnu og a Jordus
 Nialpa þu mier/ ad eg daglega kúne fr
 am ad koma þ þig/ med fullu trunadar
 traufte/ ofadur/ i Nafne míns DR
 ttins Jesu Christi/ þig bidrönde/ þig a
 kallande/ i huorffyns Nend z Motga
 nge/ eins z elskuleg Börn bidia síñ a
 ríftan Födur. Giep z eirneñ ad eg als
 la tíma vpphepie heilagrar Nendur til
 þíñ/ an Reide/ an Efsemdar/ z true
 þui fastlega/ ad allar mínar Bæner/
 Ja Andvarpaner allar s ganga vt af
 mínu Niarta/ mune sanlega verda he
 yrdar. Best z gief mier þ/ ad eg bjöde
 þíttar Nialpar/ hafe Þolemmæde/ setie
 þier huorffe þamí me tíma ad hialpa/
 helldur bjöde míns tíma/ Þui þier þoe
 knast þeir sem þig oftast/ z vena til þí
 ñar Mysskunar. Míñ Gud/ styr z stior
 na þu mier/ og loat þíñ N. Anda vpp
 vefia mig/ so ad eg daglega huga um
 mína Dauda stund/ og ste alla tíma
 reidubweñ/ og alla tíma af Niarta bid
 ie þig um Sælugañ Enda dag/ Am.

Gud Madur eige ad gífa

III Capítule.

Seiger þra huørneñ Chríste
eñ Madureñ skal stier hegda og skýkka
þegar Gud vitlar hñs m3 Sottu eda Siukdöc

Lugneñ skal Christen Madur hega stier
þegar hañ verður siukur.

S Effe veistu mín Sæl/ h3st Gud
lætt þig verða siukañ/ eda fallar
hñ þig burt bræðlega æn siukdo-
ms/ þar fyrir hef eg so opilega æminnt
þig/ ad þu skuler ekki skíota a frest þin-
ne i dronar yferbætt/ þágað til þu verðr
siukr/ helldr daglega/ a meðan þu ert o-
siukr/ kosta Kapps a ad hafa rietta tru
z gooda Samvitsku/ z lætta alldrei þa
siund/ það Augabragd yfer þig koma
ad þu stíert varðveñ vid Daudanum/ ef
Gud þig fallar. Tak þier Dæme af
þeim heimiska/ druckna z ríka Nabal/
húsu Drottin flo hñ skíotlega i Nel/
gleymin ei þm ríka Mañe/ sa ei villde gi-
efa þm Fatæka auma Lazaro Braud-
molana/ s fellu af hñs Bordu/ huørsu
bræð

Brædlega hans Líf hafde enda. Sál
 þier og so 1 Nóg koma/það rísta Aggr
 ndar hvals/sa sem ad safnade Því e z
 Vistú/z hugdest ad lifa langa tíma/
 z hafa gooda Daga/eñ jafnsnart sa
 gde Gud til hñs. Þu Rarre/a þessare
 Rottu heimta þeir ad þier þína Sál
 Quor skal hafa það þu hepur saman
 dreiged? Set þier z Sál mín þ Sion
 er! dagleg Epterdæme þau vidbera/hu
 orsu marget þeir eru sem brædlega ve
 rda burt kallader/ æn sottar eda siuk
 doms/z ædr þeir verda Franker. Sann
 lega ertu Sál mín ecke betre eñ þeir/
 z ei veistu þ huad Gud lætur yfer þig
 koma/helldur eñ þeir vissu það.

En þegar so ber til ad Gud vitlar
 þinn med Sottum eda siukdome/þa lær
 du ad stýcka þier þar jñe/sem þier ber
 og hæfer.

1 Medfiendu z jacta þu/huor ad þie
 Sot og efne til þínar Sottar z Siuk
 doms/sem er Synden.

2 Leita þu Þyrergiefningar þílla Sy
 nda

Guad Maduren eige ad gisra

nda hia Gude/ z forliffa þig vid han.

3 Allla þu Gud og bid han ad bæta
þier Loaf og eirneñ Samfunduna giora
Bæn fører þier/ ef þu ert heñe so
nalægur/ þad verðe giort.

4 Sie Læknaren fyrer Nende/ þa for
ackia þu ecke Lækningena.

5 Vilie þier ecke batna/ z Gottin lig
gur samt a/ þa forðast ad vera opolen
modur/ lijd heildur med polemmæde þu
ad heillst a vill ganga.

6 Haf þu þa frw z þad traust i þis
nu Niarta/ huorsu veifur sem þu ert
z huad sem a geingur/ ad þu siert Gu
ds æstsamlegt Barn.

7 Freiste þan Andskofen i ein mæta
eda añan/ þa stattu hm i mote stadfa
stiega med Guds Orde z frwne/ z mun
han viffia þra þier.

8 Sie þin stund komeñ/ þa gief þig
polemmodlega z liuslega þar til.

9 En ef Gud Drottin bæter þier/
þa vertu hm af Niarta þacklæmur.

Drott

SKOttið mitt Jesu/geymdu mig þ
 bræðū z ovissū Dauda og læt mig
 ecke deyja i minnū Syndum/ gief þu að
 eg Dag og Nott huxi vinn minna Dau
 dastund/z sie a husríð tinnā reidubueñ
 með sañre ydran/ sterkre trw z skodug
 re Bon/ so að eg mætte sofna i Bríde/
 þegar þ er þinn Vilie. En ef þier líf
 ar/ad Lífamans/ostyrk/ Gott z Siuk
 dome skule ecke lífa/ sia þa er eg hie
 Eg veit þu ert so godur z Gíðskurk
 ur/ að þu lætur ecke annað yper mig
 koma/en þ mier er gagnlegt til Sælu
 hialpar. Veit þu mier þ/ að eg hage
 z skikke mier ríttilega/og sie þólenmo
 dur/ so minn Siukdomur meige verða
 þier til Dyrdar/ Amen.

Þigðu líofare þ mier þar nū Grænee sñ
 þu þræmsættir/so að eg lære ríttilega hugm
 en eg eige mier að skikka/a minn Sottarsang?

I.

Þyrst skaltu Sæl minn huxa vel vinn þ
 að lífa so z Doudenñ sialtur er Kaup
 og Berkaláun Syndareñar/ so eru og
 N vinn allar

Guð Madurein eigle ad gígra

allar Góttar/straff og Ríðing Guds/
hvar miz hñ vitlar vor/Synodana veg
na. Breyt þu Gæl minn ecke epier þm
Bannrudu Nennins Sonum/ þegar
þeir verda flúter/ þa er þra Nurn/ecs
ke añad en vñ sin Av. ñing z Fiedraft
Aðrer hura vñ eitt og añad/ hvar ap
þeir hafa mætt fca sin Guðdom/ Ne
ldur skaltu laata þinna Nurn vera þ
Spamadureim seiger/ Þm Tilla og
Nreckonse hepur Skulloena/ ad þu ert
so straffadur/ og þña Ohlyðne veldur
þui ad þu ert so refftur/ so ad þu fñer
og reynner þad huoria Sorg og Nend
þad epier sig leide / ad þpergiefa sin
Guð og DRÖTIn/ z oflast hñ ec
ke/ seiger DRÖTIn Allsheriar/
Gyrach seiger og so/ Nør hñ syndgar
þ Slapara sijnun/ sa tiemur vnder
Lcañarans Nendur.

Neyr þu þ min Gæl/ z hura vel vñ
ad þegar Guð vill giora nockud/ og fca
fia off heim/ þa þiena aller Nuter og
flicca fñer þar til/ þ hñ vill vera laata/
so er

3 sǫnnu Siukdomi

so er í þessu efne/ þegar vier Meðernir
er vilni ecke/ eða kuniu ecke ad þeckia
Siukdomi Sælna vorra/ þa leggir Gud
siukdomi vppá Lífamañ/ til þess/ ad vi-
er skulum hysa vin Sæler vorar/ z gi-
öra þran z yferboot.

Ja mñn Sæl/eins z Borneñ forþie-
na Bondenñ/ mñ sǫnnu Þillifkap z Av-
tdingū/ so forþiensñ vier Repsingena z
Siukdomenñ med vorli Syndum. En
Drottin/er ad þu villder so opt vitia
vor/ z repsa oss s vier vinu til/ þa mun-
dū vier ecke eina halsa stund heilbrýgd
er vera/ En allt giorer þu til þess/ ad
vier skulum ottast þitt Nafn.

Opstítes hirtir Gud þau saklausu
Börn/ so ad þeim gömlu skule sunðas/
og þar med til Þdranar vppvekiast.

So slier þu mñn Sæl/ad Gott og Si-
ukdomi/er lifka so s Sendebode Guds
til vor/ z sem Amíníngar madur/ bidd-
ande oss ad læra af Syndunū/ z giora
Þdran/so vier skulum ecke fordiarfast í
vorum Syndum.

Guð Maduren eige að gífa

En gíft að man Sál/huorsu athú
galauser Meñ lifa í Neimenú (vel flæs-
ter) sem önguan Kross/önguan Siu-
dom hafa/þeir hirta huorke um Guds
Ord me N. Sacramenta/þeir gleyma
trúne a Jesu Christum/og Bænaka-
llenu. So að þeirra Sæler eru stadd-
ar í storum Boda. Þui þess midur sm
Fadereñ tlyptar Barned/þss ohljðnara
og ofhyrerlausåara verdr þ. So giengz
þ til med oss/þess betre Neilsu og Bel-
geingne Meñ hafa/þss athugalausare
og hirdulausare verda þeir.

DRÖT In Jesu Christe þier ligg
eg í mǫnnú sukdome/vitande að þ er
þiñ Fodurlegur Bilié. Þui ef eg tǫn
eckē að missa eitt Nær af Nofde mier
ann þíns Bilia/ þa munde eg eckē ha-
fa mist Neilsu og Neilbrygde/ef þu he-
fder eckē vitiad. Sia þu miñ Gud/ þu
hepr nu so tilreidt mig/sem þu villst ha-
fa mig. Og so sem þu í þíne Kvöl og
Þjnu / varst að sja Madkur enn eckē
Madur/so hefur þu nu gíort mig þier
lǫfari

líftan. DRÖTÚn/ þegar þu tystar
Mañen sína Gynda vegna/ þa þortar
rest hñs Frjðleikur/ so s eten op Mof
eda Motta. Eg þacka þier þína. Ref
singar hirtung/ núñ Gud/ eg er viss vp
þa þ þu müt laata mier þra ad godu ve
rda. Þu DRÖTÚn elskar Meñena
z flogeðskarans eru ætíð god eg gagn
leg/ Þar fyrer veit eg vñst ad þesse müt
Stúdome mune mier fyrer bestu verða
þuiad húsria þu elskar/ þa agar þu.
Þar þ er mier þ goff/ ad þu tystader
mig og hirtur/ og líftelæðader mig/ so
ad eg lærde ad þeðia þín riectinde. Nt
alpa þu mier müt Gud/ ad so leinge þ
eg lípe/ þa líde mier ecke vt mífie þesse
þinn Tystunat Bøndur/ so eg vackte
mig vid Gyndefie/ vppa þad mig henn
de ecke þad verða er/ Amen.

2

3 añare Grein/ mñn Scál/ Med þu
þu merker og lærer af þessu þínú Stuf
dome Líftamans/ Húsru ad þín Scál
er stuf i jðráarlenfe/ þa sia þu tilz lei

34

ta þar

Guad Madureñ eigle ad gíðra

ta þar við af öllu megne/ad hū mætte
heilbrýgd verða. En Sálareñar heil
brýgde/ er ekki aðad en son Þóran og
ýferboot/ med ríettre trw a Jesu Chri
st/ þ huoria þu fær z óðlast fyrergíefn
ing Syndan/ z hēfur Mædugan Fod
ur a Himnum/ þuiad þ truna forlást
þu við Gud/ z verdur þ hans Auglite
Ríettscatur/ z fínur so Frid z Fagnud
i þíne Samvístu. Og med þessu mo
te verdur þín Sál heilbrýgd/ hursu
vénur z sukur sem Lífamēn er.

Gjáta z meðkēne þ þier/ mín **DR**
DE Tíð Jesus/ inz sundurknošudu
og sorgfullu Míarta/ ad eg hēpe þēñan
Siukdom med mīnū Syndum forþient
z verðskulldad/ Og þess iðrást eg nu af
öllu Míarta/ ad eg hēfe stýgt þitt Guds
domlega Velldē/ og kōmed mīer sialfū
i sláka Mēyd og Ólucku. En eg trēns
te þar vppá/ mín **DRDE** Tíð/ þu mu
ner ei forsma sorgarfullt z sundursleig
ed Míarta/ mín **DRDE** Tíð/ Alsttu
mīg Aluman/ og græð þu mītt sorgfullt
Míarta

Niarta, Fyrergief mier allar mínar synder/og hreinsa mig af öllu Meisgjörningu/med hvöriú eg hefe þína Reide vppvæð. DRÖttiú mín Endurlausnare/pu 3 so hugguársamlega talader til hins Limafalls siuka i Gudspíallinu/huggadu so mína Sál/z læt mitt Niarta heyrta þtta hugguár Drd þitt/Vertu hughraustur Son mín/þier eru all þínar Synder þgiefnar. Oho Quorsu huggunarsóm og siusleg eru þau Drd i mínu Niarta/hvorsu sætlega endurlíffga þau Líf og Sál/z Bein og Merg. Ja mín Gud/Bære þitt heilaga Drd z þín Ráðarfull Fyrerheit ecke mín huggun/þa fyrerþærest eg miz öllu i míne Gynnd. En nu trwe eg/z veit visselega/ad þyrer þig og i þínu Nafne Nerra Jesu fæ eg fyrergiefning allra mína Synnda/og er i Samt kemt en vid Gud/og verd Erfinge eilífrar Sálubíalpar.

Guad Madurest eige ad gíðra

en þín Gud/og bidia þan ad hialpa þi
er og gíðra þig heilan/Þuiad so talar
Syrach. Son min/ þegar þu verður
fúkur/forsomma þig ecke/helldu bid þu
DX Dm/og mun þan gíðra þig heil
an/ Lat Kyrkjuofnuðin bidia þ þier
til Guds/Þui so seiger DX Dm/ Nu
ad þ tuer af yður verða samtafande a
Jortu ie/ huad hellst þ þeir vilia bidia
þ skal þeim veitt vera ap mimum Fodr
ur a Nimum/ Þuiad hvar tuer eða
þrír eru saman kommer i mīnu Nafne
þar er eg midt a mille þeirra.

Nu ef þu ert so veykur/ad þu giefur
ei þeded med Mūkenum/ Þa lat þína
Andvarpan of ganga af truudu Niar
ta/Þui þun er sterk og Kraptar mīkel
og er ofeigianleg/og lætur ei af/þyrr en
DX Dm lātur þar til og hialpar.
Jesu Chrifte mīn Endurlausnare/
Þín Sendebode/ þesse Siukdomur/
er til mīn kome/ og cāminar mig ad gi
ðra þran. Sia/ mīn Gud og DX Dm
þu/ Eg medþieffe þína Siakku/er hly
den/

den/ og sm miet til þæn. Og læt koma
 añañ Sendeboda til þæn aptur/ sem er
 mīna fatæka Bæn/ og Anduarpan.
 Gorsma þu ecke mīna Grætbeidne/ og
 læt mīna Anduarpá koma þ þig. Sie
 þ þægelegt þīnu Napne/ og ef það er
 miet gagnsamlegt ad eg lipe/ þa reys
 þu inig vpp/ og hialpa miet/ so eg fæe
 Neilsu og Neilbrygde ad my/med Ch
 ristelegu Framferde/ allt til Dauda.
 En sie þier þægelegra/ ad eg skule nu
 enda mīna Ljpsdaga/ þa gief þu miet
 skaluga Burtfarar stund/ og kom snart
 mīn DRÖTIN Jesus/ z tað mīna
 Sæl i þīnar Hendur/ Amen.

4

I fiordu Grein/ mīn Sæl/ þa er þis
 er lofad ad leita til þeyrelegra Læknin-
 ga/ Pui so skripar sa vīse Madur einn/
 Læt þar næst Læknarañ koma til þæn/
 Pui Gud hefur skapad Læknitigena/
 og læt hañ ecke fra þier/ a medan þu
 þarst hñs vid. En þ er þier forboded
 mīn Sæl/ ad leita fyrre til Læknarans

Guð Madurinn eigi að gígra

þú til Drottins/ So gjörde Israels
Kongur Aísa í sínum siukdome/ þar þú
gaf Guð öngva Blessan til hans Læf
ningar/ z hlaut þú að deyja.

Leita og ecke þeirra Læfninga s þó
dnar eru/ z leita ecke ræða hia Galld
ra mönnum' Afguda þiemurū, eda þm s
fara med Runer/ Ristingar/ Særing
ar/ eda aðrar vanbrúkaner Guðs N.
Nafns/ Þú so gjörde Israels Kong
ur/ Ahasa z leitade Ræða hia Afgu
de þeirra í Efron/ sm hiet Belsebub/
Þar þú liet Drottinn seigia so til ha
ns/ Er þa eingeñ Guð í Israel/ að þú
först að leita Ræðs hia Belsebub í E
fron? Þar förer skaltu ecke fara að
þíne Sæna/ a hysorre þú liggur/ hells
ur skaltu Dæda Deyja.

Þacker gjöre eg þier min Drottinn
í Jesu Chrifte/ þú besta Læfnare Sm
lar minnar / að þú hefur heñe hialpad
og hana hreinsad af Syndunū/ z hefur
ur Endurnært og ljúsgad mitt Niarta/
mí Læfningu lifande Nuggunar. Eg
bid

bid þig Skapare allra Muta/giep þu
 Blessan til þessarar Læfningar/ s þu
 hefur skapad. Drottinn ef þu villt/ þa
 kæn hū ad veida mīer til Neilsuðotat/
 En vilier þu ecke/ þa stodar hū mig
 ecke par. Mīn Gud/ hier er eg (giör
 vid mig so s þu villt/ z huad þīnu Na
 fne er til Lofs z Dyrðar en mīer er ga
 gnlegt/ til Ljfs z Sælar/ Amen.

5

I sijnem Grem/ mīn Sæl/ þa sia þu
 vel z vandlega/ ad þu hæper Polenmæ
 de i Siufdomenū/ z ad þu bidier Gud
 ad forða þier Dpolemmæðeñe. Þad er
 merkelegt (seiger Spamadureñ) ad ve
 ra Polenmodur/ og vona vppa Mialp
 DND Lins/ þt Mysskun hñs er hu
 ðrn Morgun ný/ z hans Trwleike er
 mīkell.

Nura vin Lausnara þīn Jēsu Chriſ
 tu/ z folg hans Epterdæme/ þa sīer þu
 hūsu Polenmodur. hæn var/ i allre sīne
 Þjōsl z Þjōnu. Ja ad vñsu mīn Sæl/
 Giördu so sem sīma Borneñ plaga ad

I v

giöra

Guad Maduren eig ad gígra

Stóra/þegar þín er illt í Hofde/þa koma þau z klaga þ fyrir síne Modir/kafta stier í heñar Riolltu/ z bídía hana stier ad hialpa. Eins láfa ber þier ad gígra/mijn Scál/ klaga þína Meyd þ Gude/z kasta þíne þreyngiande Naud syn í hans Staut/og bjóð þolenmodlega/epfer hans Hialp z hiaftod.

Barástu vandlega ad vera opolenmodur/þuiad opolenmæden spillir øllu stygger Gud/ hindrar Bænaakalled/ z gíorer Gottena þui þyngre/sem hun varer leingur. Þolenmæden er eitt heilnæmt edla Blomstur/en Opolenmæde er Citur Nartans.

DRÖTín Jæsus/ Tak fra mier z afma þu z afplana af minnu Narta alla opolenmæde. Vardveit þu mig alla stjma/ z læt hana ei fa Makt og Valld yper mier/so hun gíore min Krøff þyngra. En planta þu þa angier tu Þolenmæde í mitt Narta/ so ad eg Epferdæme þínu fylgie/láde allt Þolenmodur og þeigiande/ z vænte og vone þínar

Þískar Níalpar. Enu þu fundarglas
enu/laet þína Níalparstund koma/ Þt
þín stund er sa ríette tíme. Gíep þu
ad eg hafe þruggva Þon/og víst Tr
unadartraust a þíer/ Þu ert frwr z me
rur/og laet enguan verda freistadan
fram en þín er mögulegt ad líða. So
laettu nu DRÖttín Jesu/ mín Kross/
mín Siukdom sa þan enda/ sí m er bæ
relegur og líðanlegur/ Eg veit DRÖ
TTín þu lætur so þíe/ Amen.

6

I stóttu Brein/mín Soul/ef so fellt
tíl/ ad þín Siukdomur varar leingur/
enn þu hefur meint/ þa hvar ecke ad
DRÖttín hafe þar þ glemt þíer/ Ne
ldur skaltu þ víta/ ad í míðín Krossen
um z Siukdomenum'ertu Guds Barn
elstkulegt/og Erfinge eilífs Lífs. Þut
so sem þ er onæstur legt og omögulegt/
ad Modureñ gleime sínu síttu Barne
so er þ omögulegt/ad Herrann Jesus
gleime þíer/ Þt hann hefur skíðad þig.
oppa Mendur sínar. Já ad vísu mín

I vj

Soul

Scal/ þess Siukara s̄ Banned er/ þess
meire og stærre er Modureñar æst z el
ska/ z þess meire er heñar astundan þui
ad piona/ z þui til gooda ad giora/ Ei
ns giorer DRÖttin Jesus vid þig/ hñ
giefur þessa Huggū i þitt Niarta/ og
seiger/ Ertu ecke minn dyrðarlegz Son-
ur? mitt æstsamlegt Barn? Þar fyrer
Eieñe eg i Briste vni þig/ so eg verd
ad vera þier myskunsamur/ seiger DRÖ-
ttin/ Og en i odrū stad seiger Gud so
So s̄ Fadereñ myskunar sig yfer Barn
afyndurnar/ so myskunar DRÖTT-
in sig yfer þa hañ oftast.

SRJA DRÖttin/ z Endurlausnare
godur/ Eg klaga þ þier minna Ne-
yd/ og þ min Siukdomur vill so leinge
vara/ Eg bid þig og græfbæne/ þu eist
fa Ord Fodursins/ þu sañz Gud z Ma-
dz/ þu hugguársame Naudhtialpare/ se-
nd þinna huggun i Niarta mitt/ ad eg
alla tíma/ og i minne stærstu Nend z da-
udans Angist sie þitt Barn/ i þánum
Nöndu z þánu Fadme liggjande/ Ecst
þitt

þitt Mysskunar Andlit/ættð hafa Au-
gu a mior. Ald vassu minn Lausnare/ þa
þu hieckst a N. Krossi/ leidst sára Þi-
ist z Þánu/ Smann og Spott/ z varst
af öllu Skiepnun yfergiefen/ þa varst
samt Elskuleg: Sonur þíns Nims-
nessa Fodurs. Þegar sa gode Joseph
læ i Myrkua stopu/ z fornam ei neck-
ta mannlega hialp/ þa varstu med hñ
elstader hñ/ z frelster hñ i riettan tå-
ma. Þegar Stephanus var wtleiddur/
z Steinarner þuku um Eyrum a hñ/
þa hafder þu hñ samt Eicerañ/ lieft hñ
sia þig/ so hñ med gláðværn Niarta
kallade vpp og sagde/ Sia/ eg sie Nim-
hana opna/ z Mannsins son standanda
til Guds hægre Mandar. Þa Cassarus
læ fyrer Dyrum hins ríka Mans/ og
eingest villde giora honu til goda/ samt
voru þáner heilager Singlar i Fringe-
um hñ/ toku Sæl hans/ og bærur ha-
na i Abrahams skaut z eilífa Para-
dís. Min Gud z minn DRÖttni/ eg er
þín aume Cassarus hjer legg eg z Flap

þa þínar mofkunar dýr med mífie bon
 z Anvopam. Missg þúg er nu Reyð
 mín/ z ecke er. Sot'en lietibær/ En þo
 ver eg viffelega/ z þar om hese eg Vif
 mofburð hins N. Anda i Marta minnu
 að þu munir ecke yfergiefa mig. Notk
 z Dag era þín Augn oven yfer muer/
 Eg er þitt Barn z Erfinge eilífs Líf
 fs/ Þar þ verfu med muer i þessare mu
 fne Reyð/ þu gietur þrelfad mig/ z fca
 ed mig til heidurs verða baðe þessa
 Neims z añars/ Amen.

7

I ffoundu Grein/ Scat mín/ þa ver
 fu vidbueñ/ þt Satan forfomar fig ecke
 hñ men med fjnñ Þufundfoldum Vi
 elum z Brogdum/ giora þi r arcas z
 færa Marta þitt med fjnñ Ellilegum
 Sceptum. Mier eru engeñ vñ r Raa
 en þau/ að þu giefar þig ecke med þin
 um Orðum eða Natunum/ i nockra Vi
 fputeran eða Orðafast vid hñ/ þt hañ
 er þi r yferflokur/ þu hefr ecke vid hñ
 nñ med þjññ mætte eða Megne. Hug
 leid

leid þu huad skiede vora þyrstu Forell
dra Adam z Evu/ þau vrdi þ hñs stö
gd aðmlega z fjarlega suikenn/ þa þeg
at þau voru syndalaus/ z hœpdu alla
sína nátturlega Krapta esþyllta/ Nu
ad meinar þu þa ad eirn fættetur synd
ugz Madur mune magna hñ i mote?
En hura þu um þinn Laufnara Jesum
Christu/ z hugga þig fyrst við þ ad
þa hñ vard af Satan preistadur/ van
hñ Sigur a hñ/ og hans freistingum/
Þennan Sigur hefur hñ þier gieped
so ad þo Disfulleñ vœre miklu stægare
og sterkare en hñ er/ þa mun hñ all
drei þig fella. Þar næst hugleid z haf
i minne Eþferðame þíns Laufnara/
huornenn hñ mœtte Disflemum með
Greinu gudlegs Orðs/ so ad Satan va
rd ad vñfia. So skaltu z lifa giora/
tak þier i Mendur Guerd Andans/ smi
er Guds Ord. Og skaltu Disflemum
i mote stadpastur i trwne/ þa mun hñ
vñfia fra þier.

1 Nu ef hñ blæs þier i Brist þessa
I viij re hug

Guad Maduren eige ad gíðra

te Nuxan/ z seiger/ Þánnar Synðer eru
meire/ en ad þier meize þær þgiefnar
verda/ Þa sta þu hñ med Guds Orde
og seigdu so med hætte Røddu/ opt z o
sialldan/ Þu lygur Satan/ þu so stend
ur sērifad/ Quat Synðen er orden ineg/
tu z/ þar er Ræden Guds mæktu meg/
tugre og yfergnæpanlegre.

2 Ef hñ seiger/ Christi forþienant
Kiemur ecke þar vid þig/ þu ert ecke af
tolu Þwáldra/ þa seigdu so/ og læt ei
af/ Þu lygur Satan/ Þi so talar min
Endurlausnare Jesus/ Komed aller til
mñ/ þier s erfided og erud þrenfter og
þiader/ eg skal endurlæfða þdur. Og
þodrú stad stendur so/ So sem aller eru
dauder i Adam/ so munu aller lifande
verda i Christo.

3 Ef hñ setur þier þ Nugsstöts Au/
gu Guds Reide/ þuorsu þung og grífi
þun siel/ þa læt ecke af ad suara hñ a
þen an hætt/ So elskade Gud Neimen
ad hñ gaf vt sin eingieten Søn/ so ad
aller sem a hñ Trua/ skule ecke fyrer
farast

farast/helldur hafa eilíft Líf. Og en
stendur skrifad/ I þui þrífade Gud sín
Ríðerleika til vor/ad Christur er dæm
þ oss/þa vier vorum en nu Synduger.
Og en seiger Christur/ Fader þu elskar
ar þa/so sem þu elskar mig.

4 Sjine Satan þier Helvítte oped/
þa haf Guds Ord sem aþan Skjöld
þ þier. Sonur Guds hefur þar þ birft
ad þan midur bríote Dívfulsins Verk.
Og i odrum stad/ Eg vil (seiger Gud)
leysa þa wr Helvítte/ z wr Daudanum
skal eg þrelsa þa (s a mig trwa) Dau
de/eg skal vera þin Bane/Helvítte eg
skal verda þier ein Plaga.

5 Ef þu setur fram veyfseika trwar
þínar/þa suara þu so/ DRÖTUN
mun ecke med öllu sundur bríota veyf
an Reyrr/z líft loganda Rueik mun þu
ecke víslöckua. Og i odrum stad/ Sorg
þullt og audmíkt Míarta/mun Gud ee
ke fyrerlíta.

6 Ef Satan seiger þa en/ Þu gíef
ur ecke Gud beded/ þa suara þu þonni

Guad Madureñ eigle ad gíðrā

so/ þa kafi eg ad andvarpa/ og eg veit
viffelega/ Ad min Andvarpan er ovn
rædeleg/ og þreynger fier i giegnū Sky
em.

7 Seige hñ so/ þiñ Kross z Siukdo
mz er langvarande/ Gud hefur gleymt
þier/ þa seigdu so/ Kafi Madureñ ad
gleyma sñnu Barne/ so ad hñ siae ecke
aumur a Averte sñns Kuidar? Og þo
hñ gleyme þui/ þa vil eg þo ecke þier
gleyma/ seiger Gud. Sia A minar Ne
ndur hefe eg þig skrifad.

8 Seige hñ/ Þu ert Fatætur/ aumur
og vesall/ z af öllu þfergiefæñ z forsm
ædur/ þa suara þu so/ Fader z Moder
þfergæfu mig/ eñ þu Dæðtiñ tofst
mig ad þier. Item/ Ef ad eg hepe
miñ Nerra Jesum Christū/ þa hirde
eg huorke vñ Nimen nie Jörd. Þo
Líf og Sæl vanmegnest/ þa ertu þo
Gud alla tñma min Nuggū z Mlufki
pte mñns Niarta.

9 Ef Satan seiger/ þu hlýtur ad de
þa/ þa suara þu/ huad vñ þad/ Sæler
eru

eru Framlidner s i DRÖtne deþá.

10 Seige hñ þu verðz fordæmðz/ þá
suara þu diarplega/ þu lögur Satan
þi skrifad er/ ad aller s friwa a Nerran
Jesum Christu/ þeir skule ecke fordæm
der verða/ heildur þafa eilíft Líf.

DRÖtinn Nerra Jesu Christe/ þu
volduge Þferutnare Helvítis/ z all
rar Máttar Andskotans Ríktis/ styrk
þu mín Benfleiða/ med þínnu N. An
ða/ so ad eg nære ad i klæðast Nerklæðu
Guds/ þegar su illa háska sama stund
ek klemur. Gief þu mier i máttar Ma
rtans Hendur/ Skjöld Trwarennar.
Geffu vppa mig Nialm N. Bonar/
z gief mier i mitt Míarta Suerd þíns
Orðs/ z i mín Múð/ so ad eg giete ríet
ta motstöðu veitt Döflenum/ og kúna
ad wíslökua vll eiddleg Skente hins
Þrettvísfa/ og vel vfríetta alla hlute/ z
na um síðer Sigrenum/ Amen.

8. z 9.

I Atfúdu og Rífundu Grein/ þa skal
stu Sól mín hura um/ hvern Enda
Kí þínn

Guad Maduren eige ad glöda

þín Siuðdomur vilie hafa. Siaer þu
ad þíner Lífðagar eige ad hapa einn
enda/ þa gief þig Gude; Valid Polen
modlega/ og bifala þína Sam a huor
in Augabragde honu; Mendur/ z seig
þu med fullu Trunadar trauſte; Ja
andvarpa þu af öllu mætte/ **DRÖT**
tín Jesu/ medtað þu mín Anda. Þa er
tu vissulega hialpleg; z eilíflega Sam
luhöfpen.

En ef **DRÖT**tín reifer þig vpp/ z
giefur þier þína Neilsu/ þa vertu þack
laatur alla Daga Lífs þíns/ med Ord
um z Verkum z far ecke so sem þeir sem
verre eru epter en andur/ þa þeir hapa
siuðer vered/ Hugsa heildur um þ Ord
s. **DRÖT**tín talade vid þann s farlagu
ut hafde vered xxxviii ár. Nu ertu
orden heill/ sia þu til þu syndger ei op
tár/ so ad þig hende ecke ariad verra/
fall a þann Knie z bid Gud opflega af
Hiarta/ seigiande.

Þacker giore eg þier Almattugur
Gud/ ad þu so Fodurlega hefur vitiað
mín

mijn miz þijnū Typtunar vende/vegna
 minna Syndu. Ja DRÖTTIſi/ liuſt
 er mier þ/og þ godu var mier þ/ad þu
 liſtelæckader mig/so ad eg lærde Riets
 inde þijn. Opt hugade eg a minneſofftar
 ſæng/so s þiñ Þienare Ezechias Kon
 gur/þa hñ ſagde/Nu eru mæner Dag
 ar wte/þa eg hugde þo leingur ad liſa
 Nu mū eg ecke liſta leingur Meſſena/
 z ei hia þeim vera/s ſijna Eſe liſa vt/
 Þu ſlætur minna Eſe/so ſem þa Beſz
 er nidur ſkoreñ/z endar min Dag ad
 ur eñ Kuöldar.

Eñ nu ſte eg/ ad mijn Soff hepur
 ecke vered til Dauda/ helldur Gude til
 Dyrdar ad þu min Gud yrder þar fyr
 er þriſſadur/Þuiad þu hefur ſted aumz
 a mier. Þu hefur gleymt minnum Sy
 ndum/og endurlæſgad mig. Miog vel
 hefur þu ſkipt um vid mig/ og gieped
 mier Heilſu z Heilbrigde/þ Siukdom
 z vanheilſu/huar þ eg þacka þier min
 Gud/z eg þriſſa þig af öllu mænu Ma
 rta/ og lofa þitt Mafn/ so leinge eg
 lifi

Guð Madur eigi að gíðra

líf/ að þú hefur hrest mig við/ og gief
ed mér styrkleik/ so að eg gief nu gæm-
ged til þíns Noss og teked vara vppá
skyldu míns Embættis. Godgýrnd og
Gjafka þú er þú Drottinn/ að eg er ei-
wfgjörður. So leinge eg líf/ skal eg
munast þessarar Nirtingar; oftast þína
reide/ z fordast að syndga á móti þér.

Njalpa þú mér mítt Guð/ að eg mæ
nyrre Heilsu/ verde eirn nyr Madur z
take til að hafa nýtt framferde. Gief
að eg alla Tíma þíne þítt Nafn/ og
hafa þína Lofgjörð æfenlega í mínni
Munni. Gíft og skíorna mér með þú.
Unda þínum/ að eg so líf/ að þér ste-
til Lofs og Dyrðar. Leattu mig alldre-
lia mína Tíme z Tídu Raanglæfenu til
Nerskræða/ til að þína Gyndene/ Nel-
dur Ríttlæfenu/ til að þína mínum
Gude/ so að eg syngie þér Lof/ so lein-
ge eg líf/ z þíne þig í þíne Samfun-
þú/ Am.

V. Kap.

Er

Er ein Undervijsan/vm all
ra handa Beralldlegar og Houldlegar
Nuzaner/þ einu eda odrú kúna i hug
ad falla/z sturla Mañ opt z tíðu
þegar hañ vill funda þar oppa/ad
deya vel og Chriftelega.

Eñ þegar Christen Maduren/afadhuget a
sine Sottarsang/eda endrarnar daglega/ þa
þa hvar vm'sin Daudadag/ þa skiedur þa
so/ad Mañsins Siarta þrædest Daudan.

HAD er nætturlegt/Saal miñ/þo
Maduren hrædest Daudan/ þu
vor Nættura var i endverdu ei
skopud til Daudans/helldu til Lífis/ad
hú skýlde lifa eilíflega/eñ Dauden er
i Meimen föen vegna syndareñar/z er
Syndareñar Þionustu laun z reffing.
Ja ad vissu miñ Saal/lífka so sm Da
uden er ein forspilling lifande Nættu
russo er lifande Nætturan ovinur Da
udans. Nu ap þu ad lifande Nættu
ran Mañsins elskar Lífed/þa eru ein
geñ vndur/z ecke helldur nockur Synd
nie gæstunur vert/þo Madur hrædest

Daudan z fordest han.

Af slalfu Lausnaranu Jesu Chris-
 to, hofum vier merkelegt Epterdæme/
 huorsu ad han slalfur hræddest z skielp
 dest vid Daudan/ þi þo þungar adrar
 fleire Greiner til være hans Angistar/
 Nrædslu z skiel핑ar i Grasgardenu/
 þa var þta ein orðsok med fleiru orðu/
 ad han var sanarlegur natturlegz Ma-
 dur/og hafde alla Tegund manlegrar
 Natturu vppa sig teked/Þar þi þegar
 Gud sem nepnest DRDGD (og er
 su oñur Guddomfins Persona) a tífma
 og Stundu slákrar Daudans Angista-
 ar/huísld st z samþickte soddan vómro-
 delega Nljðne/ og liet soddan Plagu
 Stielping og Nrædslu Daudans koma
 yfer sin Lifkama/þa hefur þ þo geing-
 ed til Syndlaust / og an allrar Dsky-
 ckanar/ ad hans Nollid hafde ecke lyst
 til ad dena. Og i ødrum stad talar han
 so/ Eg hlýf adur ad læ a skíra mig eir-
 nre Sjárn/ Nørstu er mier þungt/ad
 ur en þ hun er frastí komen?

Eg þacka þier mið lúfe Lausnare
 Jesu e hriste/ ad þu h. fur ecke skapad
 mig til Daudans/ heilur til Líffsins/ z
 hepur/ Niar: ad a muer/ in þítt gyt
 nd og elsku til Líffsins. Eg bið þig af
 Níartans Gruðe/ hialpa muer ad minn
 ast/ z gleyma þui ecke/ ad Dauden Dr
 ottnar ypei muer/ Sýndafia vegna/ og
 tekur með þad seinasta Líffed af muer/
 Gief muer þ þín M. Anda/ ad so opt
 sem Dauden skilfer mig/ ad eg þa ver
 de gramur Sýndene/ og heñar Dómz/
 og hate þana z fordest/ so sem sialfan
 Daudan/ s yper mig er komeñ Sýnd-
 areñar vegna/ z af sýndene. Og hial
 pa þu muer/ so ad eg fyr' rietta z saña
 Trw/ verde þier mýnum Gude (sín erf
 sialft Líffed) so samteingdur/ ad eg kyn
 ne ad ypervina alla Dgn og Níedstu
 Daudans/ og mætte diarplega z glæde
 lega seigia/ Þo eg nússe þetta Líff. þa
 mun eg ecke dena/ heilur lifa z þrýsa
 mið Gud/ Gief þu ad eg af Níarta
 stadfastlega trwe þui/ ad eg fyrer þig

Margra handa Luxenar

Mofdingiann Ljffsins sie frelsadur frá
eiljfunn Dauda/ z mune þa z odlast ei
ljft Ljff/ og vendanlega Sæluhjálp/
Amen.

Þeir Mæn þínast sem hafa þora þorleinging
epter Deudanium/ Guad a ad Gælda þar um?

Þýst er það/ En hjer er þ vel merkt
iande/ ad tueggia handa Mæn eru það
sem Daudans ofka. Bantrwader Nei-
dingiar z ogudleg Mjortu/ofka sier Da-
uda opifins/ en þ skiedur af opolenmoe-
de/ z vegna storra Narmfuxala/ þegar
Gud straffar þa vegna sína Gynda z
Glæpa. Þunad med þui þeir þeckia ee-
ke Gud/ z hafa tungua saña nie rielta
Trw/ skilia þeir ecke þar af Krossens
Muffekningu og Leynardome/ heildz
þrucenta þeir/ Murra z mögla i mote
Gude/ z ofka sier ecke ad eins Dauda
heildur taka sig opifins siolpa af Dö-
gunn/ so sem giorde Judas/ Saul/ Achi-
tophel/ z fleire adrer/ meinande ad þeir
vilie þar med giora enda a sinne Kuof
og Ungist/ en þa ed fyrsta koma þeir
riets

riett i eilífða Þýst og Kuol/ Hvar þrá
Gud Minneskur Fader off vernde og
vardveite/ Amen.

En Guds Børn/ þau ofka Daud
ans þdrufis/ z fyrer adra Grein/ sem
er/ ad þui meir sem þau þroast z vara
i Kyningu Guds/ i Trune z elskunne
Christi/ þui meir leideft þeim þetta au
ma Líf/ andvarpa z þrena epter eilífðu
Lífse/ a huorin Flugabragde/ og seigia
med hinum N. Þæle/ Eg vil seigefn
fara burt/ og vera hia Christo. Ad vñ
su/ Gud hefur þetta þepalad þeim/ ad
bidia daglega og andvarpa/ seigiande/
Leys off fra øllu illu. Þui hier med þe
ssum Ordum/ bidia þeir eefte alleinasta
vm þad/ ad Gud vilie leysa þa z frelsa
þa fra øllum illum hlutum skundlegum
til Lífis og Sælar/ heildur anduarpá
þeir þar vm/ z þa forleynger af Niar
ta ept^r þeirre seinustu Endurlausn/ ad
Gud vilie giora enda a þessare dngdar
snaudre Þeröldu/ edur z med Sælug
re Daudastundu/ koma og leida þa til

eilijftar Musldar.

Miatpa þu mier DND Einn Jes-
us að eg riettelega skilte heimuglegheit
z Leundardom þíns goda Kross og þar
vi í skilte mier riettelega/ z að eg lære
af þier/ að þera mitt Dē. Vardueit-
tu mig so að eg ecke af opolenmæde ofke
Daudans/ eða sialfur take af mier Lijf
eð þ þu þeft giefed mier. En þar um
bid eg! að eg Dag fra Deige/ þeft z be-
tur lære að þeckia þig/ z að styrkiast í
trúðe/ z Aft og elsku til þijn meir og
meir/ so að eg lære að fyrerljita alla Za-
rdnefka Mute/ en astunde að eins þa
Samnefku/ Amen.

Ma Mæduren med godre Samnefku bidia
Gud um leingre Ljupdaga?

Hier vppa andsuarar S Þvall/ z vill
að Christur skule alla tíma verda af
vörum Ljkonum losadur z dyrkadur/
hvor þ skiedur þ Lijfed eða þyrer Da-
udañ. Þuad (seiger hann) Christus er
mitt Ljv/ z að deya/ það er mier Aoin-
ningin. Þuad í Nolldeu að lifa/ þie-
nar

nær miet til að syna Alvört/súð veit eg
 ekki huort eg skal fíofa/púíad huortu
 eggja sturlar mig storlega. Eg hepe
 grund að vera hía Chrísto/ huad einn
 en er myklu betra/en híf er myklu ná
 udsynlegra í Nolldeinu að blífa þ yðar
 safer. Þar oppa freistande/ að eg mun
 ne blífa hía yður/ og vera yður allum
 til framfæmdar/ og til Trwænnar
 Gleðe.

Nær heyrer þu mín Sál/ að huortu
 eggja hefur S. Páll í síne/hñ langar
 epter Nolldeine/z siet að það er það all
 ra besta/en þar jafnframt/ siet hñ að
 það er gott þó hñ leingur lífe. Naa er
 z so í þeirre von/ að Guð imne leingia
 hans Lífðaga/so að haa fúne Guðe z
 Moñum leingur að þíona. En í hus
 rutueggju Máale þessu leggur hñ það
 til/ að Rafned Jesu Christi verðe þríf
 að/ huort heildur það skiedur fyrer Líf
 ed eda fyrer Dauda.

Eins giorde Ezechias Kongur þa
 Spamadurenn hafde af Guðs Almu
 R víj
 sagi

sagt hñ/ ad hñ ætfe ad depa/ þa griel
hñ/ z bad til DRÖTINS/ z Gud let
ngde hans Lífðaga um 15 ár. So
lesum vier z/ ad S. Þall vard harla-
mísg gladur þar vid/ þegar Gud gaf
heilbrygde hans Þienara Epaphrodio-
to/ huor ed daudslufur hafde vered.

Goddan Dæmum skaltu mín Scal
epfersylgia/ þa geingz þu ecke a villum
Beige. Ef þu kant ad þiona Gude z
vera þánum Samchristnú til gagns z
Nytsemdar/ þa maattu vel bidia Gud
ad leingia Lífðaga þína/ z gíefa þier
heilbrygdan Lífama/ z styra þier z sti-
orna / so þu mættir vera eitt þægelegt
Guds verkefære/ en legg þig þo avallt
vnder Guds næðarsamlegan vilia/ og
vert alla Daga reidubwenn/ nær sem he-
lft ad kalled Kiennur.

Almaattugur eilífur Gud/ þu ert mitt
Líf/ z mín stúd star i þíne Nende/
þi i þier lifu vier/ z eru vier/ og i þier
hræru vier of. Eg þacka þier af öllu
mánu Míarta/ þ þ/ ad þu hefur allt til
þess

Þessarar Stundar/ giefed mier Neilsfu
 og heilbrygdan Lífama/ Vit z Skyn
 og þefur sett mig til slæks Kalls z Em
 þættis/ i hueriu eg hefe maett þiona
 Gude/og minnu samdristinu Naunga.
 Min Gud/ þu þeckir mitt Niarta/ þu
 siet þ/ ad eg vil giarnan og er reidbær
 en ad ganga frwlega fram i mannu ka
 lle/ z ei hef eg suik nie prette i monnu hi
 aria. Eg bid þig/ ef so er/ þ er þier til
 Lofs og Dyrdar/ z mier sialfu til Gæl
 argagns og goda/leingdu þa Lífstund
 er minnar/ læt mig en nockra stund lifa
 og læt þin N. Anda leida mig/ styrta
 og stiorna mier/ so ad eg sie þar i stad
 en þier til heidurs og Dyrdar/ og lære
 ad ottast þitt Nafn/ æ betur og betr/ z
 Naunganum med Tru og Dygd ad þi
 ona/ og tilreide mitt Niarta æ betur og
 betur/ til sañtrar Idranar. En sie það
 so/ þu vilier mig i burtu falla/ z þ er mi
 er þ betra/ sia þa er eg hier/ læt mig
 þara og koma til þinn min Gud/ Berdi
 þin vilie æfeglega/ Am.

Margea handa Guerner

Guad þellist skal þu þu Mæn vpprefia/ad þa
giarnan ⁊ godvilluglega opiece þetta Lq.?

Þad þiður su Mýdne/ þu þu vter er
um þýlduger Gude ad vena / Þt vort
Ljþ þofu vter af Gude/ þu þef? Gud
Mætt og valld og goodan Riett til ad
þemita og taka þ af off ap ur/ Eing-
en þiemur eda setur sig siat far i þenar
Nem og ecke þan þelldur nockur ad ve-
ra þier leingur en Gud vill/ Naþ lætur
Mekena deya og seiger/ Komd apur
Maþaþa Sýner/ seiger Moses.

En þ þalltu varast minn Sæl/ þeg
ar þin Stund þiemur/ og þu þallt i þu
ru fara ad deya ogiarnan/ eda naudu
gur/ eda þu mogler a mote þinum Gu-
de/ og seigdu ecke/ Eg hlýt nu ad deya
þuort eg vil eda ecke/ So giora þeir vā
truudu/ s ongua von þapa/ og ecke þu
þa aþad en um þetta Ljþ / þeim mun
ganga so sem DRD I I Inn seiger i
Gudspiallenu/ Quor þan ellkar sitt Ljþ
sa glatar þu.

En þu minn Sæl/ læt þran þoma
þyter

lyret þín Gud eitt hlýdugt Niarta/ að
lifa so leinge hín líkar/ og deya þa hín
vill/ Lat eckert villa þig/ eckert hindra
þig af öllu þú ert í Heimenum. Þú
skalt og hallda þitt Líf einstis verdt/
hjá þre ovnrædelegre Dyrð/ 3 við þig
mun framkoma/ þa mun það stíe sem
þín DRÖttin mæler/ Hvar hán hat-
ar sitt Líf hiet í Heime/ hín mun gey-
ma það til eilíps Líps.

DRÖTTIN Herra Jesu Christe/ 3
varst so viljugur og reidubven / að
ladda Þínu og Dauda/ og varst hlýden
Gödurinn allt í Daudan/ Ja allt til Kr-
össens Dauda/ seigiande/ Fader/ ecke 3
eg vil/ hældur so 3 þú villst/ eg bid þig
mín Endurlausnare/ Giep miet alla
tíma hlýded Niarta/ so að þegar mín
stund er komeñ/ að eg giese mig þa vil-
jugur fram/ og deye með líupum vilis.
Þú DRÖTTIN veist og þeckir hlíðsú-
bliugur og hræddur eg er/ Þíer er ecke
öfufugt að Hóld og Blod megnar þ
ecke/ Lat mig vera hlýden þínum heta
E
lag a

Margta handa Lurantes

laga Bilia/og ganga epter þjñn Got
 sporum/ og gie e Líf og Sæl i þjñnar
 Hendur. Min Drottinn z min Gud/
 þu allra liufaste Lauðnare/ þu ert Gud
 og allt huad þu villt/ þ er allt gott/ offt
 til besta/ gíorer þu þ allt saman/ z all
 dreif hefur en nu nockur orded til skam
 ar/ sa sem vonad hefur vppa þig. Nu
 er er eg min Drottinn/ i þjñnum Mýsk-
 umar Mondum/ Líf eg þa líf eg þier/
 denie eg þa den eg þier/ og huort eg er
 lífs eda Daudur/ þa er eg þinn/ og alls
 ret ad eilífu muntu leita mig Torthyn
 ast/ þad eru vísseleg Sanninde.

Þo er þier gott i þessum Leine/ og þegur er
 Veröldinn/ og heñar þrámskerde er skiemtelegt/
 Guð er sa þier vill eðe letngur lípa?

Þessa Þífsu syngia öll Þerallsdareñar
 Børn. En þu min Sæl/ skalt ecke
 stícka þier epter Neimsins Plagsíð.

Geig þu ecke/ þ geingur so til i Neim-
 enū/ þetta er hñs vane/ heildur skaltu
 hupa/ Ad þessa Neims Mlaup sander i
 N. lófte. Þui vier eru Børn Neilag-
 ta/ og vanium epter ødru Líf/ huort
 Guð

A Gættarsængese

Gud mun gípa þm þ i tröfne eru stærk-
 er og stadfæstir hia hönn. En heyrdu
 huad Ritningenn talar um Hlaup Hei-
 ms þessa/og hñs Athæfe/Allur Heim-
 urefi (seiger S. Jóhannes) liggur i Nr-
 eckvæfene. Og en aptur/ Elsked ecke
 Heimefi/mie nockurn þan Slut þ i Hei-
 menum er. Ef nockur elskar Heimefi
 i þeim er ecke elska Fodursins/Pui alle
 huad i Heimenum er/sein er Synn Mo-
 ldsins/og Syst Augnaña/og Munad-
 arsamr Ljferne/þ er ecke af Fodurnu/
 heildur af Heimenu/og Heimurefi þor-
 geingr z hñs Syst. En husr sein giv-
 rer Bilia Guds/ sa bláfur eilíflega.
 Og en stendur i ödrum stad / Ganged
 in um þ þraungua Þort/puiad þ Þo-
 rt er vñdt/ og sa Begur er breidur/sein
 liggur til Fjordæmingar/og þeir eru all-
 marger sein hñ ganga/ En það Þort
 er þraungt/og sa Begur mior/sein leid-
 er til Ljpsins/og þeir eru fæer sein hñ
 fiña(eda ganga.)

Þar heyrer þu minn Sam huad Heims
L 4
fins

Margra handa Lurane

fins Hlaup er/ z huort hā hleppur/ og
hvar hā lender/ z athuga huorsu siar
lægt það er Beigenū Ljffsins. Atkalla
þu Gud//og bid hā/ ad hā forde þier
fra Neimsins hlaupe/ z greide heldur
þýnar Fætur a Veg Ljffsins.

Jesu Christe min Gud z DRÖT
tinn/ Læt vpp mín Augu/og kien þu
Marta mánu/ ad eg hlyde stjökū trwle-
gū Amínungū/og leidriette mig þar ef-
ter. Min Gud/ þu veist huorsu ad mitt
Marta er fast. vid þeñan Neim/ z hu-
orsu audvellðlega það læt leida sig og
villa/ fra þeim þraungua Beigenū sm
liggur til Ljffsins. Satan er ecke jdiu
laus/ hā blæs vpp Martans Lysteseme
giefur Orðsof z tilefne ad breyta illa
epter öðrum/ z situr vin mig a allar sjö-
ur/ ad hā snjke minna Sæl z slíste ha-
na burt. Min Endurslausnare/lys þu
vpp mín Augu/ so ad eg finne þinn veg.
Styr þu mier miz þýnnū N. Andu/ so eg
fare ecke villt/ styrk þu Marta mitt/
med Frapte truareñar/ so eg stande fast
a þíni

a þeim þraungua z mioa Beigenū/ z
 laate hūke sætt nie swrt/ Nend nie Da-
 uda/ koma mīer þar i fra. Og þo eg a
 þeim veige Lūfed' misse/ eda verde i hun-
 drad styncke hoggveñ/ þa hialpa þu mī
 er ad eg yfervīne og fae Sigureñ/ gief
 þu ad eg beriest Kallmañlega/ z fyrer
 Daudan þrenge mīer iñ til þīn.

Sie þetta sem verða vill/ En þad blytur ad
 vera þungt/ þegar Madur hefur Gots z þe-
 ninga/ Magt og Mættord/ Glaum z Glede/ z
 þefur goda Daga/ z skal skilja við/ og
 deya þar i þra.

Þāst vill þad vera þungt/ og ganga
 hart til hia þessa Neims. Sonū/ þeir
 ed ecke stunda nema þeñañ. Neim/ z hi
 er hafa sīñ Uþgud og Ratmon i forge-
 ingelegum og Niegonilegum Mlutum/
 so sem Syrach seiger/ Þu Daudes/ þu
 ad ertu þenskur þm. s hefur goda Da-
 ga/ og alls nægder/ og lifer Sorglaus/
 og þu er ed Belgeingne hefur i öllum
 Mlutum/ og er en vel Ratheill.

En med Guds Børnum geingur
 þ til a añañ þarst/ z øðru vās/ og ecke
 Lij . et so

er þ þo hart/þui þo þau hafe Blessan
Guds/ Gotz og Þeninga/ hafande Mei
di og Metord stor/og eru niotande La
ndsins Stæda/ med glede og Þognude
þa giora þau fler vnguan Niagud þar
af/ festa sitt Niarta þar ecke vid/ helld/
ur þacka Gude/ neyta riettelega Efig/
na sifka og Aludæpa/vitande ad það er
allt veraldlegt/og heyrer til þessu Mei
me/en er einfkis vert þ Gude/ og huxa
sapanan vm Herrans Christi Ord/ þar
hafi seiger/ Nuad stodar þ Mañen/ þo
hafi ætte allan Meimeñ/en lide Stæda
a Samu sifne?

So skalltu og giora min Sam/ þalle
þier Rikedomur til/ þa elska hafi ecke/
legg hafi ecke a hiartad/ Sette Gud þig
i eitthuort heidarlegt Embætte/þa ve
rt ecke stoor nie drambsamr/ Naper þu
glede og þognud/þa vert ei athugala
us. Sicut ad Deum þra heiløgu A
brahams/ Isaacs/ Jacobs/ Iosephs/
Davids/ Daniels. z ct. Sa hugsa vm
Christu stalsan/og fylg hans Dæme/
halltu

Hallu Gud DRÖTti þín þá þá allra
besta, Adla og ágætasta/ hugga þig
við hans Nád og gæfðu, og haf þína
glede af þui einu sem eilíft er og ofor-
geingelegt/ Þá kantu vel og með godu
giede að vinna og missa allt það að
sem er veraldlegt og stundlegt.

Hjálp þu mér mín Gud og DRÖTti
í þínu Jesu Chríste/ að eg fare so mý þe
ssa Heims góðs og Þvinga/ heidur og
Meðford/ so þú vegþarande Nád/ þá ed
a Morgun skal þú reisa/ Lát mitt
hiarta allðrei mér gírnast en mitt dag
legt Braud/ og mínna Alvíni. Stef þu
eg þú til þrúðs/ og láte mér nægja lífi
ed/ Vardueit mig/ so eg gíre mér ei
nóckurn Mámón/ eda sette Traust vþ
þa nóckurn hlut forgeingelegan/ so að
það gíre mér hindran a míne Dáð
astundu. En hjálp þu mér mín Gud
og hneig þu Míarta mitt/ að eg kúne
að wræla það besta Húskipte sem er
þu mín DRÖTti/ mín Endurlausn
nare/ mín Sæl/ hjálp þu og hafa fög

Margreþanda Luxaner

þud og glede alleinasta i þier. Lættu
 mig verða i minne Sælu og Truðne dnyr
 þarlegan/veglegan z gladan i þier/þa
 þer eg gnog/ þæde þier skundlega og
 annars Neims eilíflega/þa giet eg vel
 þærgiefed þessan Neim/ og oforþinde
 þadur þilest þier vid.

En þer sakt/þegar Ronen misser sin Mann
 eða þa Maduren verður að lata eftir Rof
 mi z þær/þver stonarþitel z þorþgdu
 laus/eða þalla þra i þymd þe
 irra z Satætt.

Goddan eru þolldlegar vantruarfur
 þar Luxaner/ þuar mæ Satan opt stur
 þar Mænsins Niarta/ so margur fær
 þar af stóra Neud/þadur þan giefur sig
 til frids/z lætur Gud ræða. Men ren
 na og þad/að marger eru lætt betre en
 Neidingiar/møgla a mofe þude/ eins
 z gjorde þan þeim oriætt/i þui þan lætur
 þa deya i þurti þegar þeir þapa mar
 g og mofed að giora/z stæ og sijnū til
 gæns að vtrietta. Eins z gjorde eif
 þaðalþoren Komueriare Caius/ þa þan
 þæpe i 7 Keisar vered Þorgmæstar e
 i Rom

i Rom/og slottige cara ad Alldre/mög
lade hñ i mote Euctuñe(þ er i mote fñ
nñ Gude)og Euadst liþa orietf/ad hañ
fñllde depa/ardur eñ hñ hefde pullgæ
rt allt þad fñ hñ ætilade fier ad giora,
Eñ Riettrwud. Guds Born bera sig
ecke so ad/ þau vita ad ei eru þau Gud
z ecke fñña þau fialf fier forforgun ad
veita/þau eru ei añad eñ Rædemeñ/ set
ter til þess ad forforga fyrer fñnum/ so
leinge Gud vill.

Dg med þui ad þau hafa daglegt
Trunadar traust/a Alinæitugum eilæ
fum Gude og Fodur/þa ælfta þau hñ
alleina/ þifala honñ alleina med þullu
Trunadar traufte/ alla fñna/ Dg med
þui hañ tekur nu af þeim alla Ræds
mensku og Bmhyggju Bussapariogfi
ns/ z allrar añarar fyre fñonar/ þa mu
ne hñ þeim ð epter lifa/ betre forfore an
veita/eñ þau hafa haft. Ja hañ mu
ne fialfur vera þra Fader og Fostre/so
ð hñ vada i Ritninguñe nefner sig Fo
dr Fodurleysingia/z hialpara Ecce

naña. Slíkt vottar dagleg reynsla/
 ad Gætur hafa opt betre Lucku epter
 það þær hafa mist sína men. Borneñ
 verda optfines betz forforgud epter For
 elldraña afgang/ þui Gud lygz ei / hañ
 sefur hærke nie spjar. Nā hefur um
 sion yfer þeim öllu s hñs Nafn ækalo
 la. Nā calstur þa Ljtelmostlegu/ bæde
 a Nimne og Jorðu. Já ad vissu mæn
 Smal/ hañ lætur fatakar Gætur z Fo
 durlaus Børn verda/ þar þ z til þess/
 ad hañ læte sia og merkia sína myklu
 Gæstu/ og ad syna sitt þodurlegt z Gi
 æsturñt Niarta til vor. Þui þia eina
 er ovalltur Grundvöllur/ z Traust all
 ra aumra Maña/ ad Gud vill þeim ve
 ita fulla forforgan z alla Nialp/ ef þr
 ad eins vilia hñ hafa z hallda þ Jodr
 so ei skal noeki þar um þurfa ad klaga.
GODS Tū min Gud/ þu s mig hef
 ur kallad til þeirrar Stieftar/ ad eg
 skule hafa Bussaparlag/ forforga og
 sia þ Børnū og Midium/ z odrum Sk
 ullda þuum/ þu veist ad eg med þíne
 Nialp

Nialp z Nlastod hefe þ giort/ þo þad
 hase veytlega til geinged/ þo hepe eg
 giort þ trwlega epter Negne z Mæst-
 te/eg hefe fordast alla Þdngd/z giort
 þ þu hefur mier i Míne Stiett bipal-
 ad/med godre Samunsku. En mæ þu
 ad eg gief ecke leingur hast vnhnggiu-
 nie Forsorgun i þessare Stiett/þar mæ
 er eg siukur og veykur/z ligg nu vnder
 þíne Hende/þa vil eg nu **DN Iht**
 fa þier þad Embætte aptur/þu setur
 þar afnā til þā þier līkar.

Mín Gud skule eg leingur lipa/þa
 laet mig lipa Chriftelega og gudlega/
 reiser þu mig vpp aptz/gief mi þa he-
 ilsu/vit z skyn/ad eg siae betur þ en eg
 hefe endur giort/mína ad anast/z þm
 forsorgun ad veita/en skule þetta vera
 mitt hid sýdasta/þa verde þm vilie/og
 gief mier þa skaluga skund/ Hier er eg
DRottin/þier bifala eg/þier treiste eg
 til/þier gief eg alla/smá z stóra/vnga
 z gamla/Vertu Faderen/vertu Moð-
 uren/vertu sa rietle forstandare þeirra

og Fostre. Þu Domare z Fader Ekk
naña/z hialpare þra Fodurlausu/siæ
þu til z lýt a þra Nend nyskūsamlega
þr fatæker setia þ til þijn/þu ert hialp
are og Fader Fodurlausra. Já minn
Gud/aumer og Maudstadder eru þr/ z
þfergiesner/ Eñ haf þu forforga fyrer
þeim/eg vil ecke falla i þitt Embætte/
þuiad mitt Embætte er nu þ/ ad eg a
hvorre stundu/ hvoru Augabragdes
þie reidubwen ad skiliast hier við/ og bi
fala minna Sæl þier i Nendur.

Jesu Christe Sonur Guds/ þu hefur
ur þine elskulegre Modur/so sem mun
adarlausre Ekk/ skickad z giefed þitt
N. Johañem Gudspiallaman/ heffa
ad vera til verndar z forforgunar/opp
vektu z eirnesi einhvorra Godhiartada
Meñ/ minne sorgfullre Ekk ad vera
til goda/z hana ad añaast.

Já Nerra Jesu/so s þijn Moder hefur
ur reynt huad það er ad vera Fatæ
Ekkia/ so hefur þu reynt huad það er
ad vera Fodurlaus/ Þt þinn Fosturfad
er

et Joseph/ hefur ei leinge lifað. So
veistu nu huad Eskiurnar eru/ og Föd
urleysingiarnar/ Ja/ huad er það fyrst
þið er huled/ þu Mírtanía ransakare?

O Merra Jesu Chríste/ sem orðinn ert
ein Födurleysinge/ vegna allra annarra
Födurleysingia. Þið befala eg i Men
dur öll mín Födurlaus Börn/ þu mun
stífa það hið besta til/ so að eg z þau/
muni á síðasta Deige/ z eilíflega þið
þakka. Veit þeim þína Blessan/ z gi
ef i þra Mírtu/ sanna Gudhræðslu/ Eft
fömunu gief þu Heilsu og Heilbrigðde
og að þau mætti hafa chrístelegt z æt
legt framsferðe/ Veit z gief þm þ sem
þeim gagnlegt er/ til Lífs z Glöðu/
z varðveit þau þ öllu Bönðu.

Þu mætt fergia huad þu vilt/ þó er Lög
ed dýrmætt z elskulegt/ z allir vilja
sem leingst þu halda?

Það er satt/ eg hef þar ekki á mote
þu hefur z hiet um sanna Underviðsan
feinged áður. Lífsed er að sönu elsku
legt/ og ein Dýrmæt Guds Gæfa/ og
E vñ eing

eingeni Skiepna er so aum og sýfel/ ad
 hun verie ecke sist Líf/ z spírne ecke vid
 Daudanú. En þu minn Gæal máttst ei
 elska meir Lífed en Skaparañ/og ecke
 framar ætla Gæafurnar/en þa ñ þær
 þefur giefed. Þu máttst ecke þu gles-
 ma/ad Christur þefz vövegad þier eitt
 añað betra Líf/förer sýna N. Þvppstig-
 ning/þar þu skalle med Christo eilífle-
 ga lifa/Dz þegar Christur verdr opett
 ber(a sýðasta Deige)þa muntu z eirn
 en med þm openber verda i Dyrðene/þ
 er þad Lífed sem er miklu betra.

En med þu þu skolar so fast vppa
 þetta Líf/z elskar þad sama offreckt/
 þa hlýst eg ad mæla þ vpp þ þier stutt
 lega/z sýna þier med godu Rökü/ hu-
 ad þetta stundlega Líf er/ef skie mætte
 ad þi leiddest þ einhuorn tíma/so þig
 mætte langa til þess eilífa Lífins.

1 Meyr þyrst huad sa gamle Forfad
 Jacob talar þar vm/Táme minnar veg-
 ferdar (setger hañ) er 130. Alar/Líft-
 ell og illur er Táme minna Lífðaga/og
 nær

næst ecke tíma mina Forfedra/a þeir-
ra Begferdat Dögum.

2 Quad talar þa velreynde Madr M.
Job? Nlytur Madur ecke i stríðe ad
standa a Jorðustí? Og hans Dagar
eru líka so sm Daglaunarans. Eins
líka suo sem Erfidis Mañenn lang
ar epter Røckrenu/z Berka mañen ad
hans Ervide fæe enda/líka so heþ eg
alla Manude Erfidad til þorgieþens/
z hæpt margr Botsbwdar næst. Tím
mijner Dagar hapa skyndelegar burt
fared/en Bindañ Beparans/ z eru so
lidner/ad þm heþur eingeni apturhall-
ded. Og en seiger han i vdrum stad/
Madureñ ap Kuinustie þæddur/ líper
stutta stund/er þullur Eymdar. Nañ
reñur vpp sem añad Blomstur/ fellur
af og líður i burt sem añar Skugge/
z blápur ecke.

3 Quad skrifar þa Guds Madr Mo-
ses hier vm i Psalmenum? voret líf
dagar vara vm 70 ár/og næst þad tie-
mst sem leingst/ þa er þad 80 Ár

63 þa þad er best/ þa er þad ecke nemni
 Nýgd og Armæda/ þui þad lýdur skj
 ndelega þurt.

4 Quad seiger sa Kóniglege Spama
 dúr David um þta? Quad er Madur
 en ariad en Niegome/ hans Æfe lýdur
 i þurt sem ariar Stugge.

5 Quad predikar Salomon af þessu?
 Nán seiger/ þ er allt saman ecke ariad
 en Niegome/ þad er allt saman fanytur
 Niegome. Quad hefur Maduren ari-
 ad af allre síne Armædu/ sem han hep
 ur vnder Sooluñe? Soddan Eyndar
 Armædu hefur Gud lagt vppa Mann
 ariá sonu/ so þr skýldu plægast þar mæ.

6 Quad hafa þr godu z gómsu Lære
 fedur N. Kyrkju/ skrifad hier um? So
 skrifar S. Augustinus/ Mitt Líf er
 Eyndarfullt Líf/ eitt Líf sem alls þa
 rf vid/ þui elldra þ verdur/ þui meir þ
 in nfar. Þess víðdar þ vill sig vþenia
 þess nalcægra er þ Daudanú. Þad er
 eitt veykt og þorgeingelegt Líf/ z ecke
 annad enn Snörur Daudans. Og i
 od: um

Þórum stáð stífar hafi so/ Aluð/ **DR**
 Dittu/ eg er þrenntur af þessu Líf/ og
 þssare erfíðessamlegre Pilagrimis reisu
 Þui Líf þetta er eitt eyndar Líf/ fall
 nallt Líf/ arinædupullt Líf/ sorgpullt
 forgeingelegt Líf/ saurugt og Þhreint
 Líf/ eitt Líf/ þuoríu þeir Nrekkvísu
 drottna z ríðia/ z þeir Drambsomu ha
 fa Þperræðen/ Það er Líf Nendar ey
 indar og Normungar/ z ætte eðe med
 riettu að nefnast Líf/ heildur Daude/
 þar sñe vier so margfallðlega z a hu
 oríu Augabragde deymu/ mæ Sottu z
 Siuðdomu/ z marguðstegum Krant
 dæmu/ z allra handa Mofgange og
 Eyndum z Narmfucelum.

Merk þetta z hura hier epter mæn
 Gail/ huad þeir heilögu/ og huad Gu
 ds Børn hafa alla tjáma/ fyrr og síð/
 Hallded af þessu Líf/ og þuorsu leident
 Hegt þeim hefur það þott. Og med þu
 þu heildur so mæked af þui/ z elskar þ
 enn nu so frekt/ þa er þar af auglicst
 að stíla/ að þu ert en nu jardlega stíu

Margra þanda Lurane

adur / og lætur syndsamlegar Girnder
drottina yfer þier / þar fyrer er en nu i
þínu Marta ecke myked af riette Kyti
ingu Guds / ei heldur af sañre trw nie
Joran. Þess vegna minn Gud / huxa
þig betur um / vert ei so holdlega siñud
haf æstundan a þui sem þar er vppe /
en ecke a þui sm hie er a Jorðuñe / sie
rtu m. Christo vppriseñ / þa leita þess /
stunda þad sem þar vppe er / þar Chr
istur situr til Guds hægge Mandar

Setta Jesu Christe / minn Gud og
min Endurlausnare / eg medkieñe z
iæta þui þ þier / og eg klaga yfer mínu
þordiorfudu Nollde og Blode / ad eg er
so opt iardlega siñadur / z elsta ofmög
fallvalli Framferde þessa Læfs / Eg
bid þig minn Gud / ad þu vpplyser minn
Augu / so ad eg riettelega calste þetta
Læp / z huxa um huorsu aumt z hiegon
legt / þallvalli og þaanytt þad er. Minn
Gud / gief þu muer styrk þ Krapt þans
N. Anda / so ad eg þicæ z þuinge mitt
Noll og Blod / deyfe og midurkieñe mñ
nar

X Böttarsange

Nar Girnder og Lystingar. Giep þu að
allur Niegome/og þessa Neims Fögna
dur fle mier heiskur og bitur. En plan
ta þu og læt vara í mínu Niarta Gir
nd z aflídan þra hluta/ þ eru oforget
ngeleger/z læt mig sína nocturn smeck
eilljfra Nimmestra gieda/í mínu Nia
rta/so mier leidest þetta auma Ljff/efi
fæe fullan vilia og girnd að deyja/so eg
sie í mínu Niarta/fulluiss vppa eilljft
Ljff/og eilljfa Saluhjalp/ Amen.

VI Capitul.

Er ein vnderviisan/huørn
efi ein Christen Madur kunne hraust
lega og med godu Giede/ad giepa sig í
Daudan/og yfervina z sigra allan Be
isfleik Daudans/og huørnen han skal
med stöðugre frw og sterkre von
blífa/z bjda sjns Dauda.

Seig þu mier þa/Guar med skal eg og huan
med þan eg að stilla Otta z skielping Da
udans/so að eg helenmodlega og

M ij

med

I Orðum daga i Neidneñe/ þa var
þa Lærdom: þra s hygnaster af
tu ad heita/ Ad hētra Kæd vœre
ei til/ þegar Daudastūdenē kicame/ en ad
vera hughraust: hræðast ecke Daudā
hura helld: affram/ þ vœre ei nema lif
tel stund/ z þa vœre þ vte/ Slikt hiell
du þeir Neidnu þ mykla Speke z Kust
castu/ So s giorde sa heidne Kongi A
gag/ þa hñ sa ad Spæmadureñ Sa
muel ættlade ad hoggua hñ i stycke/
giec hñ hraustlega fram z sagde/ þa hñ
en sk Daudans beiskeit i burtu driffa.

So læta en nu mærgar a þessu Dei
ge heyra af siet (þo christner kallest) þe
gar Daudans verdur gieted/ þa hroka
þeir siet vpp/ z seigia/ Þar heyrer Nre
enste til/ þ er snart giort/ ecke skal ofo
mnū Deige kunda/ z añad soddan.

En þu skalt vita Earl mæn/ ad slikt
er heimskt og holldleg Nuran/ z sodd
an Nrenste er hiegmleg/ þesur engua
Nugg

Huggu/ongua Bon til þess eilífa Lífs
 síns. Gaddaþú Með þáfa að þú ert
 hræðelega Niartans skilfing og Ang
 ist/ellagar þeir þú ert ekki þar um Gud
 nie sína Sæluþjálf/deya þó wí af síni
 skynlausar skiepm. Þar þú ert á mót
 þáfa rítttrud Guds Børn/þá Læfning
 ing við Daudanú/z þáns Dgn z Skie
 lþingu/sem myklu er betre/z obrygdan
 legre og vissare/ þú ert af Nimmú ofan
 er komeð/sem er rítt trw' og Niartans
 trunadar traust/a Nerranú Jesu Chr
 iste/vorum Endurlausnara/ þú ert sem
 þá þú hefur/og sít helldur fast við þá
 þá hefur rítt og sanna Læfning við
 Daudanum/og öllum þáns beiskleika.
 Að wí þú mæn Sæl/þú villstu hræðast
 Daudan? Þeistu ei þú ert þú ert/z þú
 að þú ert? Sannlega þú ert þú ert verde
 ferypt/ þú hrædest þú þá Daudan?
 Sia þú Christur er þú Líf/ þú ert þú
 þá hrædd? Að deya það er þú Abate
 Ef þú villst vita/ þú ert þú þú ert/
 Sia/ Christur er Þegureð/og þá ert

Stíjgeñ vpp í Nímenen/ Og med þu
þu hefur hæn hia pier/ þa kæn eingeni
Daude pier stada ad giora/ z ei kantu
ad fortapast/ þo ad Líf og Sæl forga
nge/ Þuiad Christur er hia pier.

Mín Nerra Jesu Christe/ þu ert ad
vísu daen fyrer mig/ þu hefr komed
míer í sattu vid þín Fodur/ þu hefr bætt
og bitalad fyrer allar mínar Synder/
þu hefur Daudan yfervæned og sigrad/
og wtuegad þ mig eilíft Líf. Þessu tr
we eg af Niarta/ og vid þetta hellsd eg
mig stadfastlega/ þar þ hefe eg í Níar
ta mínnu Frid og Glede/ Róo og Bn
adsemnd/ og ækta Daudan alls eckert/
Ja mín Nerra Jesu/ þ þig og í þínu
Nafne hef eg Fyrergiefning Syndan
na/ er þ Gude hreín og Ríettflætt/ hefe
hín þ Rædugan og elskulegan Fodur/
og er hñs Barn/ og ErfingeMinnarí
kis. Mínn DRÖttinn Jesu eg er þínn
eignr/ þu hefur kœpt mig med þínu
dormæta Blode/ og Frelsad mig vð hel
stíste. Ja þu ert mín Broder/ og eg er
þín

þín Samarfe/ Þuiad allt huad þu he
 þur/ þ er mitt. Ad vāsu/ eg er þān hia
 rtanleg Brwdur/ þijn Lyst og Gleder/
 þín Dyrgripur/ huorn þu hefur dyrt
 fengt z kostad. Þar mǝ er eg eitt Mus
 tere og Þwstatur þijns N. Anda/med
 huorium eg er jāsfigladur/og fullviss gi
 ordur i Truñe/ vppa eilāst Lāf. Tā
 sa N. Ande þín hefur so bunded z sam
 teingt mig vid þig min Lāufnare/ ad
 eg er Bein af þijnun Beinū/og hold
 af þijnu Holde/ z fyrr en þad eg verd
 skileñ vid þín Kjarleika/ þijna Ast z el
 sku/ þa skulu fyrr allar Skiepnur for
 ganga. Nier fyrer kǝn Dauden eekert
 mein ad giora miet/og sanlega ecke añ
 ad en þ hǝn kiemur miet til þān/ Þui
 a medan vier lifū hier i Heime/þa eru
 vier fiarlæger þier/en þa vier deyum/
 þa komum vier til þijn. Þar fyrer að
 ta eg Daudan einstis/Þuiad eg hepe
 eilāst Lāp i minnu Niarta/og hura z
 mæle ecke añad en um þ/þuiad Christ
 ur er mitt Lāf/og ad deya þad er minn

Abate. Ja/ Eg syng og seigie med hi
nu sala Job/ Eg veit ad min Endur
lausnare liper/ z hñ mun mig hi^r epter
opp vekia vr Jorðunne/ z eg mun iðlæd
ast þessu mǫnnu Norunde/ z i mǫnnu No
lde mun eg lifa Gud/ þaþi sama mun
eg fia/ og minn Augu munu skoda þaþi
z eingeni aþnarleg.

Jesu Christe min Lausnare/ þu veist
ad eg frue a þig/ z med slíkre trw er
eg þastlega samfeingdur við þig/ z sm
acka Alm z sætleika þinnar. Nuggunar/
og eg þíkest fífa i mǫnnu Niarta sætaþi
Gnefi eilífs Lífis/ Þu ert i mier z eg
i þier/ Allt huad þitt er/ það er og eirn
en mitt/ sem er Lífed/ Fridur og Fagn
udur/ eilífs Sæla og Sæluþialp/ Nu
ad skýfe eg um það s er farnytt og for
geingelegt? Þegar eg hef þig/ þa hef
eg allt þ mig þaþi ad gledia/ bæde stund
lega/ og aþnars Neims eilíflega/ Burt
burt mǫ allar stúdlegar vallystingar/ bu
et med alla Dyrð og Nerlegheit þessa
Lífis/ og alla forgeingelega hlute. Þu

ert minn Bnadsmid/minn Fagnudr/minn
 Girnd og Gleda/minn Dyrð z þrosan/
 minn eilífur Ríksdomur. Míarkícerast
 hefr eg þig DNDtíu/minn styrkur/
 DNDtíu mitt Nljfdarbiarg/mitt or
 ugt Býge/minn Frelsare/ minn Gud/
 mitt Traust a hvort eg trawe/Mín Nl
 iþdarfskioldur/z Horn míns Mialpræ
 dis. Mase eg ad eins þig/þa hirde eg
 hugrke um Míne nie Þord/þo ad minn
 Saal og mitt Ljfvannmegnest/þa ertu
 Gud þo alla tíma mitt Míartans tras
 ust/z mitt Nlufskipte. Gljft tru og br
 enðande castar elska til þijn Merra Jes
 su Chrifte/hefur faangad og herteked
 mitt Míarta/og gjort mig so styrkvann
 og hughraustan/ad eg hrædest engua
 Meyd/og ecke Daudan. Þui eg er full
 viss þar vppa/ad aller Nluter/ljfa sta
 lþur Dauden/hlyfur ad þiena muer til
 hins besta. Lat þui DNDtíu mína
 skund koma/þegar þier ljfar/eg veit z
 er viss þar vppa/ad eg i þier og þ þig
 hef Ljped z eilífa Saluhjalp.

Gudnef Madur efge

Safilega ma stótt hugga Mañsins hug og Si-
arta/ z gígra það lípanda/ép eg tyn-
ad standa so stóðugur/ad mæn
Erw bílade eðe?

Þar um hefur þu örugguafn Borgu
er mañ/ þín Lausnara Jesu Christu/
þuiad so seiger hañ/ Allt huad miñ Ga-
der giefur mier/ það kiemur til mæn/
z huor hñ kiemur til min/þañ skal eg
eðe þra mier reka/Þui eg er af Nim-
num komeñ/eðe til þess ad giora miñ
Bilia/helldur Godursins 3 mig sende/
Ei þ er vilie Godursins 3 mig sende/
ad eingefn glatest af þeim öllu sem hñ
hefur giefed mier/helldur ad eg vppve-
ke þa alla a siðasta Deige/Þad er vil-
ie hñs sem mig hefur sent/ad huor sm-
stier Soneñ og trwer a hañ/skule hafa
eðliffi Líf/ z eg mun vppveðia hañ a
siðasta Deige.

Nier heyrer þu Saal min/Safileif-
sins Muñ/huad huggunarsamleg eru
þesse Ord/huorsu líuplega kúna þaug-
ad gledia Niartad/og giora Mañ dia-
rfá z hugþraustañ. Nier veltar þ þier
Drof

DRÖttni/sa ecke kafi ad seigia ofatt/
ad þan trw skule ecke þriofa/ þu skuler
ecke glatast/ helldi stadfastur verda va-
rdveittur/ til eilífs Lífs.

Dg. i odrú stad seiger **DRÖttni**/eg
hef beded fyrir þier/ so ad þan trw skule
ecke þriofna. Dg en aptur/ Múner
Gauder heyrna mína Ródd/ z eg þecke
þa/ z þeir fylgia mier/ z eg gief þeim
eilíft Líf. Dg þeir skulu alldrei glata-
st/ z ei skal nokkur sláta þa wr mínu
Möndu. Faderen sem mier gaf þa/ hñ
er öllum meire/ og eingeni kafi ad sláta
þa wr míne Mende. Eg z Faderen er
um eitt. Item/ Maria hefur wvaled
þad best er/ þad skal ecke fra henni ver-
da teked.

Merke þetta mín Sál/ huorneñ kafi
DRÖttni liuplegre Ord ad tala/ Mñ
lofar z tilseiger þier/ ad hñ vilie þi Kr-
apt sjans Neilaga Anda/ vera i borgan
ad þan trw skule ecke bila/ eingeni skule
þig sláta wr sánum mie sjans Fodurs
Möndum. Dg þad goda sem þu hefur

þ þánu Míarta skule ecke verda fra þi
er teted. Þui mattu mýn Sál fullviss
vera/ bæde um eilíft Líf/ og so um það
þu munir stöðug standa og blífa/ allt
til enda. Nañ yfergiepur þig ecke/ og
ecke heildur missir þu hañ.

Þat fyrir verur med godu Gleda/ z
hughraustur/ z seigdu med S. Páale/
Eg veit a huorn eg trwe/ z er fullviss
þat oppa/ ad hañ mune það vardveita
þ eg hefe hñ til trwad/ allt til þess Da
gs. Og en seiger hañ/ Eg veit full
komlega/ ad hvarke Dauden nie Lífed
ecke nockr Eingill/ ecke Maktarvellde/
nie Ofstekte/ ecke það nalæga nie það o/
komna/ ecke það haast er nie lagt/ z ec
ke nockur Skiepna/ fær skiled off vid el
stu Guds/ sñ er i Christo Jesu vorum
Herri.

Herri Jesu Christe/ þu ert þ gooda
og eilífa Mútskipa/ sem eg hefe vt
valed/ um huort eg er i minne Samviss
tu/ z mýnu Míarta fulluiss/ ad eingest
míe þig fra mier taka. Elíft ma he
ita

lla Borgū/ Húor vill hana epa? Þú
 Almattuge Nínder/ húor vill sláta mig
 w þánum Nöndū? Þú castríke End
 urlausnare/ þ ert sialfur Rícerleifureñ
 húor vill skíla mig við þína mst z el-
 sku? Þú ert mín/og eg er þín/þú líper
 í mler z eg í þier. Þú hefur alla reidu
 vppfueiðt í mínu Hiarta/ Sætleik's str-
 eik eilíprar Níamestkrar Bnadsmídar/
 og láted mig optfínis hañ fíla z smá-
 cka. Ad vássu mín Laufnare/ Eg finn
 Witnisburd hins N. Anda í mínu hi-
 arta/ húor ed vottar fyrrer mínū Anda
 að eg sje Guds Barn/z þín Samarfe-
 til eilífs Lífis.

Þú ert Býnuidartried/eit eg er Ríu-
 stureñ þar a/ Þú ert Tríed Lífssins/ hu-
 oriu eg er ísplantadur/fyrrer mína líf-
 ande Trw. Þú ert Brwdgumekñ/eg er
 þitt trwlofad hiarta/ bunded við þig/
 Samfeingt við þig/ med einum eilípru
 olesanlegū Scattmála/huorn eingekñ
 Nend/ eingekñ Daude/ eingekñ Diopull
 eingekñ Angist nie skílsing/kañ að stj-
 ta

Eugeneſi Madur efge

la eilíflega/Mein Drottinn/min Gud
enn Styrkur/ z minn Huggu/minn Lyst
og glede / og Fagnudur Niarta minns
huorsu er mitt Niarta Breiðande af
æst og elsku þíne? Quorneſi gief eg ful
lífsgad mig med þier? Nær mun það
koma/ ad eg meige ſia z lifa þitt hug
gunarpulla Andlit?

\ O þu allra friðaste og ſætaste/allra
liupaste z elskulegaste Jesus/ þier lifi
eg/þier dey eg/þinn er eg lífs z dauður
og er fullkómlega i minnu Niarta örug
gur og oefadur þar um/ ad eg er einn
öfvalen erſinge eilíftrar Samuhjalpar.
Bleſſadur ſið Drottinn minn Gud/
ſem ſo vel hefur huggað minna Sæl/
Amen.

En hvar skal einn Chriſten Madur gífra til
við þann/ſem ekki kaſt alla tuma ad þinna i Giar
ta ſanu/ſoðdan Truarhreyste z styrkleik/ heil
dur er þá Truaröcykur/hepur nokkra Angiſt
z Þrefand/og kaſt vera ſu hvaran kome ſtund
um/hugst þann munu vera öfvalen til ei
lyps Lyps eða ekki?

ſa ſo verdur þreiftadur/ þann ſkal i
allan mæta fordæst ad gífa rým ſoðd
an

an þuxunum/helldur minast a þ þ
 Öttiñ seiger/ Ninnarðke lqdur Ballo
 z Meñ taka þ til sijn med Makt/Nā
 skal og hura um Amiñing S. Pāls
 þar hāñ seiger/ Eg annuñe þig/ad þu
 vppvekier þa Gæfu Guds sem miz þier
 er. Nā skal hugga sig vid Guds Fyrer
 heit z lofan/þar hāñ seiger/Laseñ Re
 yr mun hāñ ecke i sundur briofa/z lñt
 logande Norkueit/ecke wistlockua/Nā
 skal z styrkia sijnā Soul miz þenn Ord
 um Christur mællte/ Öttast þu ecke/
 trw þu að eins. Og til hins Limapalls
 suka/ Bertu hughraustur sonur/ þm
 ar Synder eru þier fyrergiefnat. Dag
 leg reynsla kienmer off þad mñn Soul/
 að þui meir Madur helldur sig vid Gu
 ds ord/þess meire huggum sñz hñ i sñ
 nu Maria af þui/þerdeiles ef hñ huk
 ar um þ heilaga Kall Nerrans Jesu/
 þa hñ med miuflegum Ordum mællte
 so/Komed hingad til mñn aller/ aller
 þier s erud mædder z þuingader/eg vil
 lqþga og endurnæra ydur/Neyr þu hi

er minn Sæl/ hversu skaplega/ costudle-
ga/ bláðlega DRÖttiñ kallar a þig/
loðkar þig/ so sem Nænan Þinga sjína/
z so s trwr Níðer sjínar villtar z raap-
ande Sauda Eyndur. Mugleid þu ert ei-
ri af þeim s eru þreyttir/ þiader z þu-
ingader/ vppa húsria Dröttiñ DRÖtti-
ns hlyda. Þar þ ber þier ad ansa hñ
med hlydugu Niarta/ ad þu vilier giar-
nan trwa/ og færa DRÖTine i Forn-
eitt audmiuðt/ Lífelætt z sundurkænsad
Niarta/ það verður hñ þægelegt/ z hñ
mun það ecke sýrerlista/ epter þui hñ
hefur mælle þ Muñ Spamafisins se-
igjande/ Eg alíft þañ Aluma/ og þañ
sem hefur harmþrungeñ Unda/ z hræ-
dest Drd min.

Beistu ecke Sæl min/ ad DRÖttiñ
hñ medsefur þa Beyktruudu/ þui þo
Trweñ sie venk/ þa er það þo ríett fru-
þegar þu heildur siet vid Dröð/ z li-
ñer ecke ad klappa og beria a Nædar
z Mystunardyr DRÖTins. Þui so
skrifar sa dýrdleige Guds Mædi Lufhe-
tus

us/ Eþ Gud heilldur ecke sitt Eoford z
sijn Syrerheit/ þa er vigist vni vora
Samluþialp/ Eñ Gud heilldur trulega
þ hñ hefur lofad/ z lygur ecke. Þar þ
þo vor Mörtnu skeike/ þa höpum vier
þo samt Alhuarp hia hñ s allðrei ska
þkar/ þui so talar hñ/ Eg er Drottinn
sem ecke kañ ad liuga/ z S. Pall seig
er/ Guds Gæfur z hñs Kallanet eru
þess hættar ad hñ iðrast þeirra ecke.

Merk þ minn Sæl/ og hallt þier fast
vid Guds Ord/ og efa þ ecke/ þo Miar
ta þitt seige Mei þar til/ þa skaltu ec
ke þess vegna hræddz vera/ Þuiad Gud
er meire Miarða vöru/ og hñs Ord eru
myklu stadfastare en þitt Miarða kann
noðurn tilma að vera.

Eñ þu hlýtur ad læra vñsu og vana
DROTTINS/ Hans Eyst er að vera
hia Mañana sonu/ lokar þa og leikz
vid þa/ eins og Foreldrar leyfa vid sijn
ar elskulegar Barnakindz. Mñ tekz frá
þm skundü sijnna Monds/ og venur þaug
vid/ ecke þm til skada eða Fordisþun

at/ hēldur ad þau lære ad trefsta ecke
 vppa sialfa sig/ hēldur a Gud DRD
 ttiñ/ huor ed Dauda fast ad Liffga og
 en hēldur ad styrkia þa Benku.

Nā hefur ongua Lyst a Siergiade/
 hēldur vill hñ ad vier pionum sier med
 Ditta/ z siēu glader med Nædflu. Og
 huornen ganga mun til vin þa Siergo
 du/ s þiklast hrauster z styrkuer/ þ þie
 tier off Dæme S. Peturs/ sa ed trefste
 vppa styrk z Mætt siñ. Eingen þeck
 er sig riētelega sialfur/ en Gud þeck
 er off alla. Þar fyrer er Naudsyn alla tñ
 ma Gud ad bidia/ ad hñ myskunsamle
 ga styre þier z stiorne/ so þu stödugur
 stander allt til Afelofa. Nafer þu no
 ckurn tñma funded Nuggun/ þu mun
 viffelega koma aptur/ hase Gud nocku
 rn tñma gladt Niarfa þitt/ þa mun hñ
 viffelega gledia þad en mier/ Taa/ þo
 so sie þu hase alldrei a Tæpe þiffe þun
 ded nockra Nuggun þier i Niarfa/ þa
 skallu ecke ad hēldur efast nie oruing
 last/ þu skall bidia/ trwa/ vona/ z ha
 fa

fa Polenmæde/ huggu Drottins mun
viffelega koma/ fierdeilis ad sijdustu.

Naf þ þier Dæme Canuersku Kunn
uñar/ (S:a) huorfu lefur Drottinn
vid hana/ og æpfeiger heñe sijna Bon
i þriar reisur. Þyrst þeiger hañ z vir
der hana ecke þessi/ ad suara heñe einu
Orde. I añan tñma lætur hañ af fier
heyra/ hañ sie heñe ecke til gagns og
Goda komeñ/ helldur fatækun Sauta
kyndum af Israels Nvse. I þridia
siñe kallar hñ hana Mundtqk/ huor ad
med øllu sie overdug siñar Muggunar.
En huad giorer hun? Þyrst setur hun
fram þ hñ i hliode/ þeigiande Niarta
med Polenmæde/ vonar z biðdur epter
einhuorre Muggun/ þar næst framset
ur hun fyrer hñ truad Niarta/ s sig fœr
lætur vppa Orded/ freystande vppa/ ad
hun mune fa z ødlast nockud gott/ veg
na hans Lofanar z Þyrerheita. Ad sij
dustu setur hun fram hœnũ i mœte/ eitt
audimũkt og listelœtt Niarta/ þar hun
vill giarnañ nefnast Mundtqk/ z ginn

est ad eins þ Nundunū mð ríeftu tilskie
mut/þ eru Matarmolarnar/pier ed af
Bordū falla/þ er/hun girnest listla Ni
alp/z ecke nema eirn Nuggūarmola/þ
mune sier nægia/og siñe Doffur. Þui
Eañ DRÖttiñ ecke leingur ad hallda
sier/flær Boineñ vor Fatenu siñar My
skūar/z hialpar/lætz hana fa noglega
Nuggun/z seiger/Þu Rūiña/mjkel er
þijn tru/verde pier so sem þu villt.

Nu ma skie þu seiger so/Þesse Rona
var sterk i truñe/en eg er miog veykt/
Þa skalltu vita ad trweñ er alifka so þ
eirn Glymmumadur/Glymmumadureñ er
skundum efasannur/z oftast ad hañ mu
ne vera veyktur/z hafa ecke vid sijnum
Motstodumaniñ/So giorer vor Trw/
þegar hun a ad beriaft z gljma þa er
jafnan vor Meining/ad hun sie veykt/
og mune liggia vnder/En þad skiedur
ecke so/þuiad Trweñ vifkur huornenn
sem þad geingur/ þo hun sie veykt þa
mun hun þo vm siðer Sigureñ hapa/
og fyrer Guds Krapt/vardueift verða
til

til Saluhialpar. Minstu a Blámu
Forföðursins Jacobs/ þuorsu ad hað
glánde vid Gud/ z villde ei vndálcata/
eckē sleppa hm/seigiande/ Eg læt þig
eckē lausan nema þu aður giefer mīer
Blessan/z þad skiede so.

ÞUÐU Tíu Nerra Jesu Chrīste/ þu
venst ad eg trwe a þig/ þo þ sie z ve
yð trw/samt set eg a þig allt mitt trā
ust mīz þessare venðre tru/ Kiettu ad mī
er þāna huggunar Nōnd/ z drag mīg
ad þier. Mīn Gud/ eg er trwarvenfur
auð þu mīna trw/ styrk þu mīna von/
Vertu mīer eckē ognarlegur mīn Nīa
lpare/ þuiad a þig set eg mīst trw nad
artraust. Blas ad þeim Trwarneista/
þ er i mīnu Nīarta/mīz þānū N. An
da. Sia þu/vilieñ er nokkur/veit z gi
ef þu ad eg þad fullkomne. Já/ Nerra
Jesu/ þu ert mitt Lāf/ mīn Nuggum/
mīn Saluhialp/ þegar eg hefe þig
þa hefe eg allt. Eg heild þier ad vī
su/eñ þo med venfū hōndū/sie nu mīn
hōnd venf/þa er bān þui sterkare. Efta

Gudneñ Madur eigð Graufte

Þeppstu miet ecke wr þine Nende/so eg
missest ecke wr þjnum Nondum.

DRÖTIN Jesu ljftu til mñn/so
sem þu leist a Petrum/ a Mariu Ma-
gdalenam/ þa Canversku Konuna/ re-
burt allt Myrkur wr mñnu Niarta/ z
laaf þar vppreña Meista þiñar Nugg-
unar. Nier er eg þjñ Nundtqk/ z bñð
epter molum af Borden þjnu. DRÖ-
TIN þu badst þyrer S. Petre/ ad
hans Trw skýlde ecke bila. Þu situr
eñ nu til hægre Nandar þjns Fodurs
og ert þar vor Arnadar Madur/ Sýr
erboonar Madur og Medalsgangare.
Eg veist z trwe/ þu munet ecke laata ve-
þkañ Keyr mñns Niarta med öllu þu-
ndur brofna/ og ecke heldur mñ ljttlo-
ganda trwar þueik vñflockna.

Eg ligg i stræde og storre Ruhl/
Seyk mig Gud þion þiñ veyka/
xzad þjñ ein hialpar öllum vel/
Ei laaf mig þra þier skeyka.
Greisfareñ gies ei þalle eg/
Greistne þegar eg rata/ i einhuden marta/
Stær þu þun mig sækie mñ og/
Gef munt mig þalla lata.

Refur

VII Capítule.

Hefur jñe ad hallda nokkra
stierlegar ægætтар Greiner/hvar af Ri
ettfrúad Níarta Eafi huggun ad taka i
giegn hryggelegre Afynd z mynd Da
uds lífama z grímleik þrar Eöllu z di
wpu Grafar/ei síðar i gíegn viðbiodaleg
um venflekka z Siuðdome Mánsins i
Undlættenu/huörneñ Madur stule en
delega/ sig med Huggunarsamlegum
Læfningum af Guds Orde varðveita/
so hañ Eufie vel ad umbera z líða
Daudans grímd z Þessfleyka.

Þu er þad auglöst/ad Madur hlytur ad
deya/og missa Lífed.

Þadureñ deyr ad sönu/z miss* þe
tta Líf vegna Syndareñar/eñ
hð hñ hefur stier i Níarta sætle
gar Hugganar Jesu Christi/ z gledur
sig við þ eilífka Líf/sa heilldur Daud
afi æ añad eñ so sem Burtför vr þessu
Eymdar dal/z eirn skílnad við þa er
vides sama/venka z vesta Líf/z heim
för i þ eilífka Himneska Fodurland/

ver allra. Þuiad Christur s þ frwna
 byr med Mañenü/ hñ hefur þ hñ Da
 udañ smactad/og Daudans Maki bu
 rtted/og hñs Meliarbrodd i sundurbr
 ofed/ so ad hñ giefur þeim Riettruada
 ecke til Meins giort/og ei nockurn M
 ut añañ vtriect nema ad stísta i sundur
 Sælena og Lífamañ/ og suipta oss þe
 ssa þorgeingelegu Lífse. En so sem al
 ler hlufur hliota ad þiona þeim til go
 da sem a Gud trua/so gíorer o. Daut
 en hñer/ hañ stodar þa þar til/ad þr ve
 rda leister og þrelfader fra øllu jllu/og
 foma til eilíftrar Sælu og huiðdar.

Slækt vottar N. Ritning allvöjda/
 Þui so sendur i Bók Spekenar/Saal
 er Btoaldra eru i Hende Guds/og ein
 gen Þinna Kiemur vid þær. Og stalp
 ur Christur seiger so/ Eg vil koma
 apfur/og taka ydr til minn/so þier siend
 þar eg er. Meyrdu hñer og lærdu minn
 Saal/hvad þitt Andlat er/þad er ecke
 añað en skilnadur vid þetta Líf/og bu
 rþær i eilíftra Sælu og Glede/ Ja Da
 udeñ

udefi er Riettruudum Mañe ecke añad
en þad Christur fiemur aptur/ z tefur
hafi til sin.

Dittia Jesu Christe/ sem er þad
eilífa og saña Guddoms Lios/vpp
lps þu Maarta mitt/so ad eg s ríeft en
durfæddur Madur og nyr/ calhte Daud
an med nýu Augum/og hallde hñ ecke
ad vera mýna Fordiorfun/helidur þiñ
Sendebodan huern þu mig kallat vr
þessu Gyrdardal/til eilífrar Gælu z
Nuqldar. Eya/so kom Nerra Jesu Ch
riste/kom þa þu villt/lenz mig vpp/haf
du mig heim/Laat þiñ þion fara i fri
de/þt til þiñar Nuqldar langar mig.

þu er sarrt z hryggielec/ ad deya so i burtu
z Græpen er fællid og grællæg/i hugrre vler
hlíotum ad þw na z rotna z ver
ða ad Mollou?

Þáft er þ sarrt/en allt þetta er Straff
z Repsing/huoria Gud hefur lagt vp
þa Lífamañ Syndareñar vegna/ Nñ
hlýtur þessa Repsingar Reide Guds ad
þera/þuiad hafi hefur Syndgad. En

Luggun i gíegun

Niettrund Guds Børn hræðast þ ecke
 hura ecke þar vinn þ/ huorsu hræðelega
 z hryggelega Daudeñ fer med þau/ og
 leykur þau wt/ Þau lifa af a medan þ
 a geingur/ og hura heildur vinn þ huad
 epter klemur/ huorsu fagrur og fríðer/
 hraustur og herleger/ z huorsu skíðer
 z dyrdarfanileger þeirra Lífamer min
 verda a þín Dage/ þegar þa forgeim
 gelega/ i klæðest þu oforgeingelega og
 þetta Daudelega Nollid verður odauð/
 legd. Þuad þa mun þ framfoma sin
 skrifad stendur. Daudeñ er vppsuelgd
 ur i Sigurvínning. Daude/ hvar er þín
 heliarbroddur/ Helvítte/ hvar er nu þín
 Sigur?

Bid þetta huggar sig sa gode Job/
 þa hñ sat i síne skarlegre Gnmd/ hláð
 en Scarum/ Kaumum z Kysu/ þad alle
 búfalade hñ Gude/ z liet hñ ræða/ sca
 leingra fram i Zeigen/ z sagde/ Eg
 veit ad min Endurlausnare lifer/ og
 hier epter (a síðasta Zeige) mun hñ
 vppvefja mig aftur wr Jordanne. Oh
 min

mín Scal/Hvorsu þagrer z skíðer z
 þrjúdeleger munu vorer Lífamer þa ve
 rða/a þm Deige? Eingen Efiarna a
 Nimmum/z ecke Sol nie Tungl/míu
 skína so þ vorer Lífamer/þegar DR
 ottin forklærar vora fafeingelega Líf
 fames/z gior^o þa lýta sánum forklaru
 dū dyrdarfullu Lífama. Já/þeg^o vier
 verdū lýfer/ ecke ad eins Einglunum/
 þelldur sialfum Guds Synne. Vier eru
 nu Queiteforn vors Drottins/ huorin
 þn sner midur i sín Guds Afur(Kyrk
 iugard kollu vier)en þegar þ lyfstelega
 Þor Eimur/og sa rietfe Niteñ/ þa su
 sasia Rietslætes Soleñ reñur vpp/ þa
 munu vier vara og xppsretta/ og þera
 riettan z eilífast Alvort. Þutad nu ver
 dur þad midur það forgeingelegt Moll
 en þa mun það vppstanda oforgeinge
 legt. Nu verdur þui midur það i Þan
 æru/en þa mun það vpprissa dyrdarfa
 mlegt. Nu er þui midur það i Þenklei
 fa/en þa mun það vpprissa þróptugt.
 Nu sæest midur næturlegi Lífame/en

Þá mun vpprísfa andlegur Lífame.

DRÖT Líf miñ Gud/gief þu miñ
styrk/ad eg hræðest ei þá hryggele
gu/og skiesselegu Mynd Dauds Lífama
ma/og sie offielfdur/þegar eg hufa vñ
miñ Lífama/ þá hañ er orðen Ískalli
Líf/ og hlýtur i Gröfene ad rotna og
fwna/og ad Mollou ad verða/ Nialpa
miñ helldur/ad eg með gladværu Nja
tta/ z godre Bon/hufe vñ þá Dyrð/z
Sælu/z þañ Goma/sem openber skal
verða/og framkoma ei ad eins við miñ
na Sæl/ helldur og so við Lífamañ/
Læst mig þá fæ og hafa z fiña Njart
ans Glede z Fögnud/z þar vñ Daga
lega meiga syngia og seigia.

Æðre Korned öngvañ ber/
Þan i Jörðu sæer/
Um vort höld eins hættad er/
Æðre Ginnu Sælu næer.
Hlýtur ad verða aptur ad Jörd/
Ög öðlast sáðan sanña Þyrð/
Æðad þær eðe tíær.

Ru

Nú er það samt núgg hryggelegt z sárgrate-
legt að sta z heyrá/ Eg tala ekki um að reyna/
Daudan fjalpan/ Græpa/ að deya/ verða Mo-
ldu ausen/ Jafnabur/ z verða andstygge
legur Madka matur.

Ad slíkt er so hryggelegt z andstyg-
gelegt þ Hólde z Blode/ það kemur af
þui til/ að Dauden. er vor Dvinur/ og
vier eru en nu daudleget/ z vor daudleg
Mastura setur Daudan sier fyrir sion
er/ eins z vier höfum hann forþient/ þ
Guds Lögmaale/ s er/ Ad vier með vor
um Syndu höfum forþienad/ ekki að
eins þenna stundlega Lífamlega Dau-
da/ Nældur og eirnen þan eilífa/ so að
með ríktu hefðu vier allt að verða gr-
afner i Grífu Helvætti/ og yfer ausnet
með helvætti Ellde/ hepe vor Lúpe
Laufnare Jesus Christus ekki komed
off til Nialpar. Af þessu kienr nu slíkt
Skísling/ Dgn og viðbiodur/ sem vier
höfum a Daudanum/ Og þetta vill
loda við oss allt i Grófena/ þar verður
ekki að giort nie við sið. Þuiod lífa
sem sa Madur er til slíks/ sem vr Dau-
dleg

dlegu Guds vöður verður einu fíle fíle
 adur/hu hefur so sem Dgn z Runda i
 Nollidenu/ pa hu hugar þar um Eins
 alísta Tungder sll vor Nattura vid/ og
 sllinn vorum Kröptum ofbydr/ þegar
 vier hugu um þa sargrætelegu Gynd
 z Meyd/; huorre vier astum ad fordí-
 arfast eilíflega. Og þa vier lastum
 oss i Nug koma/ huorsu ad vier en nu
 vegna vorra Gynda/ hliotum med hel-
 tar Spiote Daudans ad verða lagder/
 z Lífed ad miða/ þa ognar oss / z þad
 ofbydur mañlegte Natturu. En hier
 i moote skulu Guds Børn venia sig til
 ad læra astad myt Tungumal/; huor
 iu mytlu sdruvns verður talad um Da-
 udan en nu var sagt/ Þui þad N. E.
 vangelium nefner Daudan Riettrwad
 ra Maña Suefn/ og þeirra Graper
 Suepnhws. Þuiad med þui Christur
 hefur lided fyrer oss straff og Repsing
 Daudans/ z Þíst og Kvaler Helvættis
 og hefur þar ad auk fullnægiu giort
 Guds Riettlæte þ oss/ og svægað oss
 Lífed

Læfed/ þa hefur N. Ande i Evonge-
 lid burt teked þau skieffelegu Rosn da
 uidans/ z Grafareñar/ z huggar off Ch-
 ristna riettrwada/ mæ myu Mæle/ myrre
 Tungu. Þui so talar Gud/ mitt Folt
 (mijner Riettruader) far þu i Suefn-
 hws þitt/ z laet apsur Dyrnar epter þi
 er/ Geini þig þar vm litla stund þang-
 ad til Reiden er vmliden. Og i ødrum
 stad/ þeir Mørgu s vnder Jorduñe lig-
 gia sofnader/ mium vppnaefna. Og Ch-
 ristur seiger slafz/ Lassarus Vinur vor
 sefi/ z eg fer þangad ad vekia hñ vpp.
 Ei er Stulkā daud/ helldur sefir þun.
 Og i Þjningarhistoriunne stendr so/ þ^r
 stodu vpp Lñkamer margra Neilagra s
 suafu/ z allvæda talar Rismingen i þess
 añ mæta vm þa framlidnu.

So lærdu nu minn Sæl/ þetta Mjia
 Tungumæl N. Evangelij/ z huxa hi
 er vm med godre Gudræfne. Sia þu/
 Drottin hefur fyrret sin Dauda vmb-
 rent þjnum Dauda i sætan Suefn/ z
 þjna Gros hefur þan gjort ad hægge
 N við Nuðld

Huifldarsæng. so ad þegar þu deyr/
þa er þu ekki afliad en þu sofnar/ Þeg-
ar þu verdur lagdur i þinna Grof/ þa
heiter þu ad fara i Sæng sína. Þegar
þu verdur Mollou yferauseñ/ þa heit-
er þu ad læta aptur Suefnhwsdyr sín
ar. Þegar Lífkamen rotnar og fwnar
þa kallast þu ad hujlast og geyma sig
vin lilla stund/ a medann Reiden ljdur
frá hia.

EÐ Drottinn N. Unde! Tæ þu
mitt Niarta ad þier/ og vppfyll það
med Huggunarsamre Næd míns Lau-
snara Jesu Christi/ Kien þu mier þier
i aðad síñ/ ad giora greynarmun a mil-
le Lögmaalsins/ og Evangelij. Min-
ka þu i mier ogn og skieling Daudas/
og kien þu mier ad læra og skilia/ húnē
þitt hugguarsaa Evangeliiñ talar um
Daudan/ Lat mig ei ad eins heyrta þu
med Eyrunu/ helldz og ad mæla þar ev-
ter med Munnenu/ og ad eg af Niarta
mætte trwa þui/ og renna það þegar
qujn Daudastund kienur/ ad eg þa
ekke

ætte denie heildur sofne/ Berde ecche i di-
 wpa Grof lagdur/ heildr i Suefnhws
 z hæga Sæng/ fæne ei nie rofne heild-
 ur ligge z hænle sig/ þangad til þu ve
 fur mig vpp aptur. So legg eg mig nu
 Nerra Jesu i þína Arma og Skaut/
 eins og þa Barned leggur sig i Kioll/
 tu Modur siðar/ og byfala þier mænna
 Sæl/ Sofna wtaf og tek sæta Muðld
 i þínu Rafne.

Gatt veit eg þetta er sem þu seiger/ En þu
 mæst þu a þeim sm vid Ondena berast/hugrsu
 þr þunglega kúelast/apmyndast i Mugum z
 Andlice/z verður mig myked um þa
 þeir skulu deyja?

Ja vñst/ Slíft skiedur ecche alleinasta
 þessa Neims Børn/ z Jdranarlaus den
 ia/ heildur hender þetta opsiðis þa Ri-
 ettruudu. Þui þad Synðuga z daudle-
 ga Høld/ þad hlýtur so ad siða Neliar
 brodd Daudans/z so ad fæ z medtaka
 Synðareñar laun. En um Guds bær-
 ni er þ ad seigia/ þu þau siðe til Sær-
 enða i Daudans Kuol og Angist/ þa
 verður þeim þ liettbært/vegr a þess ad
 D þetta

Huggun i gregi

Þetta Niortu hafa huggun i Lausnar
 anum Jesu Christo/ syrer Krapt hans
 Nædar og Mýskúar/ so ad þo Kuol og
 Nollðfins Þinna sie strýð og þung/ þa
 ypergnæfer þo su Huggun z sa Sætlei
 ke/ sem Niartad hefur i sínum Lausna
 ra/ huor huggun ad i þurtu drýfur all
 an Beiskleik Daudans/ og gíorer það
 ad midt i Daudanú síður sa Riétrwa
 de nokurn Sætleiks Smeck/ og Alm
 eilýsfrar Glede og Sæluhjalpar.

DROTTIN Nerra Jesu Christe/
 þu sem smættad hefur Beiskleika
 Daudans þ mig/ og hefur i þíne Dau
 dans Þýsl og Þýnu vered mínna vegna
 hræggur/ titrande og skialfande/ Vard
 ueittu mig þ ofþungre Daudans Þýsl
 og Þýnu/ Þoll þu Niarta mitt med sto
 dugre Erw/ Bon og Huggun/ so ad eg
 hrædest ekki Daudan ofmög/ nie hñs
 gríðilegan og Sarran Brodd/ O Jesu
 leat þitt sæta Rafn endurlýsfa mínna
 Sæl/ Amen.

Ern

Grímd Daudans

Þú þá eðe Nád þar til/ eða einhugr Læf-
ing/ að Matur þurfe eðe so þreflega að sm-
aða Þesskleit Daudans/ og þans
Geliar Brodd?

Þisselega mín Söul/ Þuiad so mæl
er þín Endurlausnare/ Sannlega sann-
lega seige eg yður/ Ef nockur varðueit
er mín Drd/ hann skal eðe sia Daudan
að eilýfu.

Neyr þu hier Söul mín þá Læfning/
þm þuoria stalfs Lausnarans Munur
talar/ z lærdu að taka hana rietfelega
til þín/ Þui hun kañ að mykia og min-
ka Daudans Þesskleit/ s er Drded þg
ns Lausnara Jesu Christi/ eðe Mon-
ses Drd/ s er Guds Lögmaal/ eðe Ma-
ñaña Drd/ eðe nockur Galldra eða
Niatruar Drd/ heildur þíns liupa La-
usnara Jesu Christi Drd/ s er su Nád
arfulla og Gíasskurðka Predikū/ hins
heilaga Evangeli/ þuoríu hann bod-
ar/ lofar z fyrerheiter Nád og Mýstí
Fyrergiefning Syndanna / Rietflected
sem þ Gude gílder/ Nuggun Heilags
Anda/ og Eilýft Láp að gíefa þeitt

fem a hafi trua.

Þetta Ord z þessa Minneska Tæni-
ing giefur Drottin i Muñ og Mart-
ad a þeim s Rietruader eru/so þr hen-
ra þ/ hallda þui z vardueita þad i þra
Godu Martu/ hallda sier vid þ/ forla-
ta sig vppa þad bæde i Liffe z Dauda
Ja þeir hafa þad i Martanu/z hall-
da þui med. stodugre og riettre trw/og
smacka i Ordenu sialfan Christum og
hñs sætu. Nuggun/huor ed þad giorer
z verkar/ ad þr smacka ecke Daudans
Beiskleika/ vegna Sætlesks Ordslms/
og Nuggunar Jesu Christi. Þui Chri-
stur er i Ordenu og med Ordenu/ Huor
s vill hafa Christum/hñ hafe Orded
i sñnu Martu/og huor hñ hefur Ord
ed og vardveiter þad/ sa hefur sialfan
Gud/med öllu hñs Sætlesks Nand og
Nuggun/og hñ mun ecke sia Daudan
þad er/ Hafi mun ecke siña Beiskleika
Daudans/ z ecke verda var vid hñ/ecke
smacka hafi/ Þuiad so vflleggur Herr-
an sialpr þesse Ord/ Sannlega sannlega
seige

seige eg yður/ Nær standa nokkrer sem
 Daudan skulu eðke smækka/ þar til þr
 sia Mannsins son komande i sjánu Ríste.
 Og en seiger hann/ Samlega seige eg yð
 ur/ að nokkrer eru af þm hær standa/
 s eðke mnu smækka Daudan/ þar til þr
 sia Guds Ríste. Það er þeir freysta og
 forláta sig vísselega vppa Guds Orð/
 z i Orðinu smækka þr Christu og hns
 Nuggun//og befala sig Gude med Líf
 fe og Sálu/og eru hrauster og glader
 hafa Jesu Christi Nuggun/ Já þeir
 vesia sig i Orðinu/ eins og þa Dauds
 manns Lífame er sueipad i Lífblæu/
 og fa so og ódlast alle þ hvar um Orð
 ed hlíðar/ línande i Nartanu Christ
 tum og hns náðarsamlega Nuggan/ z
 Smeck eilífs Lífs.

Niog sœt og dýrðarleg er þessa Læfning/
 ing/og er viss og sœt og bregst eðke. Nu
 að villu mín Sál hafa meira? Nu
 að girnest þu þrefara? Tak þu þessa
 Minnesta Læfning i þitt Narta/nest
 heðar/ z haf hana þíne Sálu til heil

suboofar alla Daga og tíma. Sia þu
 huorsu vænt þíker Beralldar Børn
 um/ ef þau gíeta feinged Læfning við
 Augnaveik/ Roldusott/ Tanaveik/
 Scurasott og sdrum Meinsendum/ so
 Meñ vitta allðrei huorsu mþkels þ er
 veri/ Quad myliu meira skýlder þu þa
 hallda af þessare Minnefke/ gudlegre
 Læfningu þíns Endurlausnara/ huor
 ed burt tek: Daudan/ þ er Root og vpp
 spretta alls Siufdoms/ og allra añara
 Meinsenda.

Spru þu ecke þar ad Sæl mín/ Qu
 ort þad er reynt og vísselega satt/ A
 list ad eins Dæme þeirra Neilögu sem
 þessa Læfning brófad hafa. Vin S.
 Stephan Iesum vier/ huorsu hñ var
 full: Ervar og Nuggunar Jesu Chr
 isti/ þar fyrir sofnade hñ sætlega wt af
 þa hñ var i Hel grýttur/ og sagde DR
 Dñi Jesu mytaestu min Anda. Þessa
 hñ minsta Læfning hafde S. Þall si
 er i Martia/ huar þ hñ baud Daudan
 íratz daglega/ og sagde/ Mig girner

ad lensa vpp/og vera hia Christo.

So hafa N. Guds Þáslarvottar gi
ort/þr ed vegna Jesu Christi og Sæt
leika hñs Nafns/hafa med Gledede og
Fognude/lided grímlegar Þáslar z acf
tad þær ad vnguu/ vegna þeirrar Nu
ggunar/ sem þeir hafi hafa i Hiarta
nu/af þessare Læðningu.

Jesu Christe min Liuse Laufnare/
þu hefur Orð eilífs Lífis/epfer þui
langar Sæl minna/Quor hafi heilður
þæn Orð/og trenster vppa þau, sa hef
ur þa riettu himnesku Læðning/vid Ne
yd og Dauda/og ollu Heluðtaña Þort
um. O Herra Jesu/ Eg bid þu sedier
mitt hungrad hiarta med þænu Orde/
og vppfyller það med þíne huggun.

Sia þu min Gud/líka so s min þrafi
liden Lífame verdur vafeñ huiðre Líf
blæu/ og verdur i heñe víboreñ/so suet
þa eg Sæl minna i Orde þína huggun
arsamlegra Fyrerheita. Þitt Orð er
Sannleikureñ/og varer ad eilífu/ Þar
fyrer mun eg þi Truma a þitt Orð vern

þadur verða eilíflega/ Já minn Nerra
 Jesu/ huor þu truer þínu Orð/ hñ tru
 er a þig/ Quor sem geymer þín Orð/
 hñ geymer þig/ z huor hellst þig hef
 ur/ sa hefur Lífed/ en huor hñ hefur
 Lífed/ sa smækar ecke Daudan ad ei
 líf þu/ Þuiad so hefur þu talad/ Eg er
 Þpprisan og Lífed/ huor sem trwer a
 mig/ sa skal lifa/ þo hñ sje allareidu
 daður/ z huor hñ lifer z truer a mig
 sa skal alldrei denia? Trwer þu þessu
 Skal mín? Já Nerra Jesu/ þu veist/
 alla hlute/ þu veist ad eg true a þig/
 og hefe þig i mínu Narka/ og hugga
 mig við þitt Orð/ z eg forlæt mig þar
 vppa/ og veit það vísselega ad eg er einn
 af þeim sem ecke munu sja Daudan/ og
 ecke smækka hans Beifléifa/ og ecke
 verða var við hñs Brodd. Þar til hja
 lva þu miet minn DRÖGÍN Jesu
 Chrifte/ vegna þíns sanna og heilaga
 Orðs/ Amen.

Þ huor

VIII Capítule

I hugriū ad framsettar þer
da margar Greiner Neilagrar Ritun-
gar/og nockrar Gudrafelegar Bæner
z en þetta þ þ Meñ skulu þafa þ þm
siuka/So z huorneñ þr þ nallæger eru
skulu skykka sier z hegda þia þeim
þ þ Daudanū liggia.

Lætt mig þa ad þeyra nockrar Greisier 4. Rē-
ningar so ad eg gige miet þar kusugur/og
vite ad hugga mig við þar /z loppa Sæl-
muna með þeim/þa æligger?

Fyrst z fremst skal Madur christ
þen vita/ad hugga sig m3 greinū
chrifteleg^r Truarjafning^r i hū
ū greinū/ Suma/ Mergur z iñehalld
alls chriftelegs Lærdoms/ z allrar hug-
gūar er iñebunded z faled/allra þellst
z einēū skal þa siuke iðuglega vmþura
z lesa þær þriar seinustu Greiner chri-
stelegar Truarjafningar/þ eru þessar
Eg itwe Fyrergiefning Syndanna/
vpprisu Nollidsins/Dg eilāfi Lāf. En
samt skal þa siuke allar Truareñar Ge-

Guggunar Greiner

einer leggja síer til/eigna síer þær/z fr
ua þui stadfastlega/ að þ er allt skied
hñ til gagns og goda/og að hñ mune
það allt verða til huggunar og hialp
ar/eins og hñ være einsamall i Neiðe
num/sa allt þetta ætíð að hreppa/z þss
niotande að verða/sem þar stendur.

Og sláðre frw til styrkingar/hefur
Gud i ásett þau heilögu Sacramenta/
so sem nockur Næðarteikn/z Trúsgle z
stadfesting/ z hefur sett þau þ þessar
Truargreiner. Þar af kæn einn z síer
huor að hugga sig við sjúna N. Skj
rn/ad hñ i Skýrneise er af Gude með
tefenn/til að vera Guds Barn/og er so
sem Ársteiddur til Ninnarþkis/og eilíf
fs Lúfs/og hefur orwfanlegan Næð
ar Sættmala við Gud gjort og bund
ed/og er með Jesu Christi Blode þuei
geñ og hreinþadur.

Þar næst skal hæn z lúka hugga sig
við N. Kuöldmæltíð DRÖTins/i
huorre Guds Sonur hefur hæn so sem
Guds Barn/læted við sitt Börd verða
sadd

faddon/mettadañ. z endurljffgadañ miz
 fñnu Nollde z Blode/ So hñ er nu viff
 þar vppa/ ad hñ er Jesu Chrifli Lidur
 z Limur i Sæl z Ljfkama/ z fullkenn-
 legur Erfinge alls þess gods sem Chr-
 iftur hefur med Fornfæringu fñns Nol-
 lds z Blods forþient og vívegad. Vp-
 þa þetta skal hñ Siufu fialfr lefa eda
 lafa lefa fyrir fier/ allra handa Hugg-
 unar Greiðer/wr N. Ritningu/ so sem
 ad eru þessar.

Kuñnuñar Sæde skal i sundurmola
 Hoggormsins Nopud/ eñ Drmurenn
 mun hñta hafi i Næleñ.

Þar til er Sonr Guds ovenber ordeñ
 ad hñ midurbriofe Verf Diofulfins.

Þöner Framlidner flulu lifande ver-
 da/ z med fñnum Ljfkennum vpp rífa/
 Lofed Gud þier sem i Jorðuffe ligged
 luckter.

Far þu mitt Folf i þitt Suesnþws
 og laf aptur Dyrnar epter þier/ og fel
 þig þar vin eina litla stund/ a medañ
 Neideñ geingur fram hia.

Næfæñ kom eg fra Modurlífe/ Næf
eñ mun eg i burtu fara/ DRÖttiñ gaf
það/ DRÖTTiñ tof það i burt/ síe
Nafn DRÖTTins blessað.

Eg veit að minn Endurlausnare líp
er/ z hñ mun mig hier eptir vppvefja
vr Jördustie/ z eg mun þessu minnu Nör
unde verða jflæddur/ z eg mun i minnu
Nollde fja Gud / þañ sama mun eg lá
ta/ z með minni eigne Augum sía hañ
eñ ecke añarlegum.

So sañarlega sem eg life (seiger DR
ottin) vil eg ecke Dauda hins ogudlega
hellður að sa Ogudlege snue stier þra
sijnum Beige/ z life.

Eg vil þa endurleysa vr Helvætte/ z
frelsa þa (s a mig trua) fra Daudan
um. Dauda/ eg skal vera þinn Bane/
Helvætte eg skal vera þinn Plæga.

So sem Njörteñ langar eptir fersku
Batne/ so langar minna Söul til þinn
min Gud. Minna Söul þyister eptir
Gude/ þeim lifanda Gude/ Nær mun
þ þöa að eg fœ að láta Auglit Guds.

þui

Þui ertu hrygg minn Sál/z þui sturl
ar þu mig/vona þu vppa DRöfti þe
en mū eg þacka hñ/ þe hañ er Nialp
are minns Andlites/z min Gud.

Þegar eg ad eins hese þig DRöft
iñ/ þa hilde eg huorke vin Nimen rite
Jord/ þo ad Líf z Sál vanmegnest/
þa ertu þo Gud alla tíma Huggun min
ns Narta/z mitt Hlutskipte.

Sæler Rietflatra eru i Hende Gu
ds/z eingen Þjina snertur þær. Syrer
þm DRöftinn er ad sia/so s þeir deye
z þra Afgangur verdur þ Þásl reifn
adur/ og þeirra Burtför þ Fordisrfun
en þeir eru i Fride.

Bier erum Born Neilagra/z vonu
epter odru Lífse/huort Gud mun giesfa
þeim/sem stier vid hañ med Truñe fa
stlega hallda.

Huor hañ blífur stadfastur allt til
Enda/sa skal verda Sæluholpen.

Komed aller til minn/ þier sem erþid
ed/ z erud þunga þiader/ eg vil endur
lífsga ydur.

Gia! Það er Lamb Guds sem burt
tefur Meinsins Synder.

So hefur Gud elskad Meimeñ/ ad hñ
gaf vt sin eingieten Son/ til þess/ ad al
ler þeir sem a hñ trua/ skule ecke fortæ
past/ heildur hafa eilífst Líf.

Saulega saulega seige eg ydr/ huor
hñ heyrer minn Þrd/ z truer þeim sem
mig sende/ sa hefur eilífst Líf/ og ecke
kiemur hñ þ Dem/ heildr þrennger hñ
siet vt Daudanum in i Lífed.

Eg er Braud Lífssins/ huor sin kie
mur til minn/ hñ skal ecke hungra/ og
huor sem truer a mig/ þañ skal alldreí
þyrsta.

Alt huad minn Fader giefur miet/ þ
kiemur til minn/ z huor sem kiemur til
minn/ hañ skal eg ecke vtreka.

Það er Bilie Fodursins sem mig he
fur sendt/ ad eg glate ecke einum af þm
sem hñ gaf miet/ heildur ad eg vppve
ke hñ a síðasta Deige.

Saulega seige eg ydur/ Huor a mig
truer/ hñ hefur það eilífsta Líf.

Eg

Eg er Lios Heimfins/ Quor miter eftir
 fylger/hñ mun ætke ganga í Myrkres
 nu/helldur mun hñ hafa Lios Ljffsins.

Saňlega saňlega seige eg ydur/ Eþ
 nockur helldur mun Drd/hañ skal eke
 sia Daudaň eiljfflega.

Mjuner Sauder heyrna nufna Rødd/
 og eg þeckke þa/z þeir þeckia mig/z þr
 fylgia miter/z eg gief þeim eiljft Ljff/
 og alldrei skulu þeir fyrersfarast/z eing
 en skal sljsta þa vr mjnum Nondum.
 Fadereň sem miter gap þa hñ er øllum
 meire/og eingeni fær þa slited vr mjns
 Fodurs Nondum/ Eg og Fadereň er
 um eitt.

Eg er Bpprisaň og Ljffed/Quor sm
 fruer a mig sa skal lipa/ þo hñ se dau
 dur/ Og huor sem lifer z fruer a mig
 sa skal alldrei Deya.

Eg er Begureň/Saňlekkureň z Lj
 fed/ Eingeni kienur til Fodursins ne
 ma alleinafta fyrer mig.

Þetta er þad eiljpa Ljffed/ ad þeir
 þeckke þig ad vera alleina saňaň Gud

z Jesu Christu/ þa þu hefur sendi.

Fader/ eg vil að hvar eg er/ þa sœu þeir hja mæ/ sem þu gafst mæ/ so þr fæ mæna Dyrð/ hvaria þu hefur mæ gæped/ Þu að þu elskar mæ/ aður en Neimuren var grundvalladur.

Þar er ecke Saluhjálpi i nokru öðru Nafni/ z ecke er nokkur Nafn að Mönunni gæped/ i hvariu vier kunn um að verða Saluhjálpi.

Þu þessan (Nerran Jesu) bera all er Spæmæn vitne/ að fyrir þess Nafni fæ aller Syndan Fyrgæfning þess sem trúa á hann.

Hvar hefst Synden yfærgæfæ þess yfærgæfæ Næden minnlu mæ.

Es Gud er með oss/ hvar þann þa að vera i mote oss? Hvar ecke hefi hlæpt sínum eigin Syni/ heildur gæfed hann wt fyrir oss alla/ Skulde hann þa ecke gæfa oss alla hlute með hm? Hvar v:ð afaka Guds wfualda/ Gud er sa s þa gæror Næfslæta/ hvar vill þu forðæma? Christur er sa sem dæni er/ Ja þ meira

meira er/ Nán er þa sem vppvættur er/
 húr ed er til Guds hægre Mandar/ z
 bidur syrer off.

Eg er viss þar vppa/ ad ecke Daub/
 en/ z ecke Ljped/ ecke Finglarnar/ eda
 Nofdingiastietternar/ ecke nockurt op-
 tífie/ z ei þad nalaga nie þofomma/ ei
 Næd nie dnypt/ nie nockur enur Skiep-
 na/ fær off skiled fra Guds Ríerleika/
 húr ad er i DRÖTNe vorum Jes-
 su Christo.

Gud hefur alla ífeluett vnder Synd
 ene/ vppa þad hann myskunade sig yp-
 er alla.

Fingeni lifer fier fialpum/ og eingen
 deyr fier fialpū/ Lifu vier/ þa lipum vier
 DRÖttne/ dehu vier/ þa dehu vier DR-
 öttne/ Þat þ/ húrt vier lifu eda deym
 þa erum vier DRÖTTins.

So sem þeir eru aller Dauder i A-
 dam/ so verda þeir aller lípande giord-
 er i Christo.

En vier vitu/ þegar vort Gardneffa
 Nws þessarar Byggingar verdur mid-
 þ

Luggunar Greinir

ur brofed/ þa hofum vier Bygging af
Gude vppbygda/ Nws þ ei er med No
ndū giort/ þ eilīfi er a Nimmū.

Gud er trwr/ sa ecke lætur ydur verda
freistada/ framár en ydur er mögule
gt ad līda/ hēldur giorer hā þad/ ad
Freistingen fær þan enda/ so þier giet
ed vel stadest.

Christur er mitt Līf/ og ad dena er
mier Abate. Eg hēfe Girnd ad skiliast
hier vid/ z vera hia Christo/ huad my
flu bētra er.

Þor vingeingne (vort Heimele) er a
Nimmum/ huadan vier vcentum Lausn
arans Jesu Christi/ sa vora fanyta
Līfkaime mun forklara/ z giora þa lī
ka sijnū forklarudum Līfama/ z dyrd
arlegum.

Þad eru visseleg sañende/ z dyrmætt
bdugt Ord/ ad Christus Jesus er kom
en i Heimeñ/ Synduga Scaluholpna
ad giora/ mjal hura eg er hīñ hellste.

Līme miñar Burtfarar er nalægz/
Eg hēfe gooda Barattu barest/ Eg
hēfe

Syðer þa sluku

Þeþe mitt Nlaup fullendad / z truna ge
ymt / Nu hiedan i fra er muer tilreidd
Korona Rieftlætessins / s DRÖttiñ sa
Rieftlæte Domare mun giesa muer a
þeim Deige / en ecke alleina muer helldz
ollu þeim sem hans Tilkomu elska.

Sia til þu beriest vel i Truarefiar
Barattu / Mondla so eilæpt Luf til þu
ors þu ert kalladur.

Bloded Jesu Christu / hreinsar oss af
ollum voru Syndu / I þui hefur birfst
elskan Guds til Mañana / ad Gud hef
ur sent sin Son i Heimeñ / so vier skyll
du lifa fyrer han / I þui er elskan kom
en / ecke þ vier hosu elskad Gud / helldz
ad han hefur elskad oss / z sent sin son
til Forlætunar fyrer vorar Synder.

Vier hosum hier ecke blaspanda
Samaftad / helldur leitum vier þess s
ofomeñ er.

Bertu trwr allt i Daudan / þa mun
eg giesa þier Koronu Liffins.

Quoria eg elska / þa aga eg z tyftas
Þeir hafa yfervned hn þ Lambins

Huggunar Greiner

Blod/og þi Drd hñs Bitnisburdar/þ
hapa ecke elskad sitt Líf allt i Daud-
an/ Sæler eru þeir Grafilidnu sem i
DRD Lne deyia japnsnart.

Þr þessum z öðrum þuilsþkum Grei-
num/þa skaltu Sæl mñn vtvelia þier
noctrar sierlegar vñaldar Greiner/þñ
þier þilia huggunarsamlegar vera/og
lœrdu þær vel/z gior þier þær kunnug-
ar fyrer vñan/ so sem Fader vor/ Þui
ad so sem sumtra Mañna sidur er/ad la-
ta smjda z tilbwa þeirra Ljfkistu eda
Legstein/ eda Ljfkblæu/ noctrum iñma
fyrre adur þeir andast/ z vardueita þ
so þad sie til reidu/þegar Ljfkamañ þa
rþ ad grapa/ So skaltu vtvelia þier
noctrar sierlegar Greiner og Mæltæ-
ke N. Ritningar/ z lær vel ad skilia þær
so ad þu a þiñe Gottarsceng kunnar ad
styrkia z hugga þiñna Sæl. Þuiad i
mote Daudanum mñnkar Mañne opt-
ost bæde Miñed z Skilningureñ/ Þa-
er z ecke tñme til ad heyrta langar Þre-
ðikaner/eda margar Amiñingar.

Ein

Syrer þa flutur

Ein Nuggunar Grein/og eitt Guds
Orð/ sem framm er geingd af Guds
Munne/þad gledur z huggar/ljþgar z
endurnærer og sedur Niartad/Ljþed og
Gælena. En vilie Madur a Gottar
sæng stæ/fyrst taða til ad læra þa/þ
vill vera foruellt/z klemur sialldæn til
gagns/z er þa opseint.

Hertra Jesu Christe/vpplýs þu mitt
Niarta/med þínnu N. Andæ/so eg
giarnsamlega henty z lære godar grein
er þíns N. Orðs/huxu epter þín/hæfe
þær opsléga þfer/z giere þær minnu Ni
arta vel kunnugar. Giep þu ad eg gey
me og varduette þitt Orð/ z ste ecke so
s brofæn Þortur/eda braðad Kier/ sem
Batne kæn ecke ad hallda. Vpplýs þu
mín Skilning/styrk þu mitt Miste/og
læt mig minnast a þínnar Nuggæer. Ni
alpa þu mier so eg geyme Orð þitt i go
odu z siðsomu Niarta/og bere Alvort i
Þolenmæde til eiljþs Ljfs/ Amen.

Kæn þu mier nokkrar Bæner sem eg meige
þiða i minnum Siuldome/mier til Nuggunar

Þið

þær

Suggunar Greiner

þar eg meige og eivneñ hafa þyrr gðrum
þeim sem Stúker eru.

Eg hefe allt hingad til lagt fyrer þig
margar godar gudræfelegar Bæner/
þ þu mætt lesa þier til gagns z goda.
Þo vil eg nu eñ auka þar nokkum vid
sem goder og Gudhrædder Men hafa
dickiad! og so a þessast hætt beded.

1

Su heilsta z sierlegasta Bæn/er vor dr
otteñleg Bæn Fader vor/huoria Lauf
narenñ stalfz hefr kient oss/huor ed iñe
hefur ad hallda i stuttu Mæle allar
vor" Raudsþyniar/z allt huad vier þur
fū vid i Ljope z dauda. Þegar þier vil
ied bidia(seiger DRottin)þa taled þes
sū Ordū. Fader vor þ er a Nimmum.
Nalgest þitt Rasn. Tilcome þitt Rā.
Ke. Berde þiñ vilie/so a Jorðu/sem a
Nimmū. Gief oss i Dag vort daglegt
Braud. Og þgief oss vorar Skullder/
so sem vier fyrergiefum vorū Skuldu
Nautū. Og eige leid þu-oss i Greistne.
Nelldz frelsa oss fra Illu. Þuiad þitt
* Rāf

Syrrer þa síu
er Rífted/ Krapturen og Dyrðen/ vinn
Allder z ad eilífu/ Amen.

ii

DRÖT Tíð/ Éat nu þín þion fa
ra i Fride/ so sem þu hefur talad/ þui
ad mín Augu hafa síð nu þín. End
urlausnara.

tið

Fader i þánnar Mendur sel eg mín
Anda.

tiij

I þánnar Mendur þel eg mín Anda/
þu hefur mig endurleift DRÖT Tíð
Gud saúlefsins.

v

DRÖT Tíð Jesu/ medtaktu mín
Anda.

vi

DRÖT Tíð/ vertu hla off/ þuiad
fuollða tekur/ z a Dageð er lided.

vij

Eg hefe girnd ad skilia þier við/ z va
ra þia Christo.

Þ iij

So

So bad og anduarpade eia Gud
hræddur Góður Maður a sin
ne Gottarsæng.

Nu gled þig Sál mín/þu sem þó
ert ei mín/helidur Nerrans Jesu Chr
isti/sem þig hefur með sínu Dyrmatá
Bloode Endurleift. Mín Sál/vert
þu nu glöð í Guðe þínum Endurlaus
nara. Gætt út af Sodoma með Loth
og lft ecke a Bæ aptur. Flyttu þier í
giegnum það Rauda Haf/so þu komest
vr Mondum þeirra sem þig opsaekia/z
komer þá í það Landeð sem flytur í Mi
dli z Nunange / Haf þig vpp í Loft
ed/z læt allt fara það hier er nedra a
Jordunne.

Til Minnaríkis ertu sköpud/Til
Minnaríkis ertu helgud/til Minnaríks
is ertu fyrerhugud/ Þitt Nemele er a
Minnu/Þar hefur þu Borgarriett se
inged/þar er þier fyrer laugu dyrdlegt
Merberge þyrerbræd/ Læt þig langa
þangad/ legg fra þier viffelega þa o
hrænu

hreinu z þungu Þyrde dauðlegs Hóll
 ds. Laustu Dönu verða eftir vnder
 Giallenu DÖTins/ en far þu vpp/
 Nu verðr oped fyrer þier Skaut Abra
 hams/ so sem soñu Abrahams Gæde.
 Nu mun Paradissar Þort þyrer þier
 opnast/ þu sem fyrer tröna ert i skplont
 ud Herranum Christo/ z ert fyrer hñs
 Blod hreinsud.

Nu þo ad skilnadur Sælar z Lífka
 ma sie beyðtur og sár/ þa halltu þo þyr
 ru fyrer? Vertu stöðugur og med godu
 Gæde/ það er ecke nema lqtel stund/ og
 so sem eitt Augnabragd/ þa mun DÖ
 TÖTinn leysa þig/ þar fyrer haf þó
 ennæde. Betra er ad þu nu einusinne
 leysir vpp/ og bifaler Natturne þa
 Skuld/ sem þu hlýtur heñe ad giallda/
 helldur en ad þu skuler leingur i þessu
 Meime þjñast/ plægast og velkíast/
 Ecke munstu denia/ helldur lífa/ og seia
 gja fra Berkum z Döfendum DÖ
 TÖTins.

Enn þu milt Jördnesskur Lífkañes/
 P v Syr

Sýr er þuoríu eg hese langa tíma ha-
 ft Sorg og Mædu/ Alhyggju z emak/
 og lided margt illt/ til að fæða þig z El-
 æða/ næra þig z lifsga/ so eg hese mör-
 gu Deige þar til spilt/ og hefde mátt
 vera mior myklu gagnlegre. Þu Laska-
 me þ vered hefur Salsuñe miñe ein þu
 ng Byrde/ og hana hefur opt z ofialld
 an hindrad z nidur þryckt/ so þun hefr
 ecke gietad med fry og frelse stundad
 Nimmesta hlute sem vera ætte/ Þier se
 ige eg/ med þui Gud hefur þ so æsett z
 fleyktad/ að þu sem ert komeñ af Mollu-
 du/ þu skalt nu endelega leggja þig til
 Nimmidar. Gack þu þitt Suesnhwos
 Læst aptz Dyrnar eptir þier/ geym þig
 þar um dalitla stund/ a meðan Reiden
 liggur framhjá. Þo þu fæner z rofner
 þ Grofene/ þa er þier þ ein Purgatia
 z þreinsun/ so þu skalt mior dyrdarle-
 gur vpprissa. Þu verdur nidur lagdur
 forgeingelegur/ enn þu munt vpprissa
 oforgeingelegur/ þu verdur nidur sæd-
 ur smannarlegur/ en þu munt vpprissa
 med

med Dyrð. Og so sem þu hefur boret
 Mynd hins Jarneska/so muntu verða
 berande Mynd þess Nunneska/ z i þínu
 Nollde muntu sia Gud/ so þu verður gl
 adur/ þegar þu vaknar vpp eftir hñs
 Mynd. Þu munt viffelega vpp aptur
 riisa/ z þó þu yrðer að Döfu z dupfel/
 eda að engu/ þa mun Gud **DNDE**
 iñ þín vppvekia þig/ huorin þu varst
 jñplantadur/ z huor að er Nolid af þá
 nu Nollde/ z Bein af þáinu Beinú/ Og
 þegar hñ fallar þig aptur/ þa fann ein-
 gen Mlutur þig að hindra/ heldur hly-
 fur þu jafnsnart að koma fram. Þesse
DNDE iñ sem vppvakte Lassarum
 med einu Orde/ þa hann tók til að rotna
 z fwna/ hñ mun z eins lifa sjna z be-
 vísfa a þier Krapt sjns Almættis. Nu
 hlytur þu að fíña og lifða Kuol z Þá-
 nu/ en þad lifdur snart/ og er ecke nema
 um litla Siund að giora/ eftir þad
 eru i burtu aller Verker/ allur Guide
 og Siufdoom. Þær vitum eftir
 Ordum S. Páls/ að alla Nætturu

na ⁊ allar Sæpnur forleinger/ ⁊ þær
 hafa Trega og Anduarpan/ ⁊ vilja gi
 arnan verða lausar við þessa Heims
 Niegoma/ Og þú villtu þá eðle gírni/
 ast að hafa Nýld? Þú Dauda/ mátt
 vel slísta það sem Syndareðlar vegna
 verdur sundur að slístast/ Eðle mun
 þú afma mig/ heildur stoda mig til rola
 grar Nýldar/ og oendanlegrar Gleda/
 Feigensamlega vil eg aftur læta mín
 líkamleg Augu/ so að eg sía þ eilífa
 Lios. Að eins bið eg þig þú sonur Gu
 ðs/ mín Endurlausnare ⁊ Salubial/
 pare/ sem mig hefur slited wr Helvítte
 ⁊ endurleift frá eilísum Dauda. Na
 fer þú nokkurn tíma stæð hja mæ
 so veistu mæ nu Nialp og Nialstod/ i
 þessare minne síðustu Reyð. Til þín
 vopphæf eg lwnar Nendur/ og mitt van
 máttugt ⁊ venkt Níarta/ Til þín kál
 la eg/ til þín langar mig/ mín Kongr
 ⁊ minn Guð/ þú sem gafst þig indur
 i þessa Alma Nollu/ so að eg þar i
 gien/ skýlde þá og óðlast Borg og
 Bvstad

Bróstad i Ninnaríste. Þu hefur a
 Krossenum vppgiefed þín Anda/ so ad
 eg þeinge eilíft Líf. Þfergief þu mig
 ecke miñ gode Gud z Drottín/z vyl
 ecke fra mier/ Flyt þier ad hialpa mier
 miñ Gud z frelsare/ laet þijn Ord ecke
 falla wr mīnu Míarta/ þa þu sagder/
 Þetta er þ eilífa Líf/ ad Menn þecke
 þig sañan Gud/ og þa þu sent hefur
 Jesum/ ad þa þu sie Christur/ þad er Ro
 ngur z Kieñemadur allra ríestruadra.
 Seig þu til mīn so s til Kœningians
 a Krossenum/ I Dag skaltu vera med
 mier i Paradís. Veit z gief Rœd þá
 na/ ad þa mīn fataka Wnd stýlst vid
 þeñan daudlega Lífama/ ad þu sie
 þa þíne ofeiganlegre Rœd z Wýskun
 a Mendum faleñ. Vertu med godu gie
 de mīn Sœl/ Þui Drottín hialpar
 þier/ hñ hefur slited þig wr Daudanñ.
 Eg mun ganga þ Drottine i Lande
 Lifande Manna. Nu Daude þu himn
 iñfle Leviatan/ gleyp þu Jonam þeg
 ar þu villt. Gardu vel Meimur/nog hef

Huggunar Brestur

ur þu fæinged mæd ad giora/ leita þu
vpp añañ þañ þu villt/ DRÖttiñ eg
þið epter þjñnu Nialpræde/ Kome þitt
Ríste/frelsa þu oss fra öllu illu/ Am.

Uñars gods z Gudrækelegs Mañs

Þæt z Andvepan a Þottatsængede.

Jesu Chrifte sonur Guds/ miñ En
durlausnare, sem w: Mærkremu giorer
Morgunefi/ z w: Nottunefi Dagen/ La
ttu mig epter vnuliden Mærkur þessa
auma Ljfs/ fæ ad þia gledelegaf Dag
eiljfs Ljfs/ og epter dñma Nott þessa
auma ljfs/ ad ljsta þañ þiarta z fagra
Dag okomeñar Dyrðar.

DRÖttiñ Jesu/ miñ Ljfkame z miñ
Sæl verda nu ad skilia/ ef þu z eg mu
num ecke skilia/ Þu vid erum myklu
fastara samteingder ef Sæl og Ljfs/
Mitt Þiarta vill i sundur bresta/ z Eft
ecke ad lifa leingur/ En Nialp þjñ z
Huggun brestur alldrei nie bilar.

Eg girnest ad lensa vpp/ og vera þia
þeim sem mig hepur endurleyst/ ecke
mz Gulle eda Silfre/ þellur med sñnu
dyrmæt

Dyr mættu Blode/ Nā sem sjāna Sæl he
fur fyrer mig vrgiefed/ til Gynda For-
nar/ z mig hefur elskad meir en sig sial
fañ/ Eg er gládur i Gude/ eg hefe Fo-
rleinging/ z mig langar ad dena/ Eg
er af Niarta gládur/ ad eg fæ so gott/
ad eg mæ ritt siñ dena.

Miñ Gud z Drottin/ Þo eg deyr
nu/ þa veit eg vñst/ ad mig hender ecke-
rt illt/ heldur mun eg fæ z vðlast eitt
odaudlegt Líf. Þess fyrrre sem eg dey/
Þss fyrr kiem eg til eilíftrar Sæluþial
par/ Dho/ huad sæl eru þau vmskipre/
Eg misse eckert/ hvort sem eg life eda
dey/ ef ad eg life z dey i Christo/ Já/
i staden allrar Armaðu z Gyndar fæ
eg fullkomma Endurlausn/ fra öllu il-
lu/ og þar med Fögnud eilífs Lífs.

O Herra Jesu Christe/ kiendu mier
þa Konst ad dena christelega/ so ad eg
med hinu sæla Stephano/ mætre med
Truareñar Augu/ sia i giegnu Daud/
ans Ský/ i giegnu þetta Jardneska/ iñ
i þad Minneska/ þar Jesus Christz sit

Huggunar Greiner

ur til hægri Handar Guds/so ad eg gl
emne þui öllu sem er stundlegt/z girn-
est allema þ sem eilífsti er.

DRÖTTIÐ Jesu/ Eg huggá mig við
þína giegnú lagda sjödu/af huorre vi
er ruined þ Blod sem mínna Söul þvær
z hreinsar af öllum mínum Syndum.
Þín Naglaforen a Mondú z Footum
vil eg mý Truarennar Mondum snerta/
Sölu minne til Neilsuðotar/Par fæ eg
Ræd /par sijn eg Huggun fyrir mínna
Fátæka Nýgdarfulla Söul/ so ad eg
fyrir þínar Vnder/þín Söul/þín Da
uda/visselega þfervinne z sigre Syndena
z Daudan.

Þu DRÖTTIÐ Sannleifstins/þegar
mín Fátæka Söul skal reisa þan lan-
ga Veg til eilífs Lífs / þa gief mier
þín son Jesum Christum/til eins Veg
viðfara/ so ad eg Næskalaust komest i
giegnum Daudans gryfiu þú i Landed
Lifande Mañna.

Mín Gud/Máttel Huggun er mier
þad/ ad med þui þu hefur skapað mín
Lífa

Eftama ap Mollu Zardar/ þá ven-
 eg fullkomlega/ að þu munir hafa ecke-
 lata i Zardu liggja að eilípu/ Heliður
 munu sannlega vppvefja hñ/ og með ei-
 lífum Dyrðarlioma/ hñ þrjúda/ og þyk-
 la hñ með Minnestum Fögnude.

Herri Jesu Christe/eg veit þu heft
 mitt Ragn vppskrifad a Minnum med
 þínu Blode/og eingen Dvinur/eingen
 Döfyll kan það að upplæna/eda af
 minn/Það þacka eg þier/og þess vegna
 er eg af Niarta gladir.

Almáttugur Guð/ með þú þú þyr
 minn Níasta/ fyrir þitt Orð/ og þín N
 unda/ so hjálpa minn; að eg epter minn
 Nauda/ meige vera hja þér i Ninnu
 þ/ so að eg sé þar þú ert/ og allrei að
 eilífu við þig séli e.

Minn Drottinn Jesu/ kom þegar þu
 ilt/ Eg er til reidur minnar Martans
 þu skanda opnar/ þu bið eg að þu
 fer vopn fyrir mier Dyr þínar Gíff
 og Myrkunar/ og læt mig wr afkræf
 Þend/ öllu Siukdome komast til þinn

med hægum Dauda og afgangi.

Almáttugur Gud/ Emlena sem þu
gaffst mier/ hana bið eg þu tækir til þínn
í mínu Andlæti/ eg gief þu þessara hana
í þínnar Mýskunar Almáttis Mendum/
varðveittu hana þínu M. Rafne til
Lofs og Dyrðar að eilífu.

Oh/ huad aumt þu fanytt er þetta ver
alldar Líf/ Það er ecke aðad en Mýnd
þu Normung/ ein hörmungin þínnar ept
er aðra/ Þar þu gærnest eg að fara í burtu
í eitt aðad betra Líf/ þar hvarðe er sofi
nie siukdomi/ Mýnd eða Normung/ eða
noctur Mofgangur.

Mialpa mier DRÖttinginn Merra Jesu
Christe/ að eg alleina og alla tíma/ að
stunde/ að hafa þína Mád med mier
vor þessum Heime/ Eg gærnest ecke að
að/ það nærer mier.

Eg veit DRÖttinginn/ þu lætur þa Syn
ndugu ecke oreþsta/ þo þu hafa þu þu þu þu þu
ed þeim Synðernar/ þar fyrir DRÖttinginn
en/ legg þu mig þa þessing og þu
nu sem þu lækar/ en ecke aðars Hei
mes/

Þegar eg kafi ecke leingur ad tala,
þa bid eg Drottin minn/laet þin N.
Anda tala fyrir mig i minnu Narta/
Kom þu Daude/ Kom þa þu villt/ eg
hrædest þig ecke/ þu ert mitt Consuma
sum est/þu ert ender allra minna Gyn
da og Normunga.

O Nerra Gud/ Kom snart/ og duet ef
leinge/ Kom snart og tak mig burt wr
þssu harmfucelafullu Ljfe/ þu i þitt Rk
ke/so eg meige lopa þig ad eilifu.

I Þissar Mendur fel eg min Anda/
þu hefur frelsad mig/ Gud Sanleika
fins/ Amen.

Guad Skulu þeir gíðra/ e hugnast eiga þr ad
hegda stier/ sem eru þra þinli Guða/ þegar þa
er þramstaggi/ og þe þur vered stadþast i Það
og afalle til Guðs/ alle i Deudast
og þu so yrtap soþnabur?

Ad harma og granta er ecke þboded
og ecke er þad fyrir nokkri illa vppa
kande/ þu þad er Natturlegt/ En þu
deja Maña Nryad og Narm/ Nroor

og Plur/og ofþykāleg læte skulu þu
fordast/þu vier eru Christner/og eig-
um ad hugga oss i Gude/hafande vif-
sa/fasta/efalausa og stoduga von/ ad
vorer Framlidner eru ei dauder/ helidz
sofnader/ Ecce tapader/helldur lensker
og frelsader fra öllu jllu/ og eru heim
kommer til DRÖtins/ og þu þeim vo-
te i bode ad eignast alla Þeralldareñ
ar Dyrð/og koma aptz i þeñan Gyn-
dardal/þa mundu þeir þ ecce vilia.

Myklu helldur ber oss ad þacka Al-
mattugū Gude/þ Salugan afgang/
og chriftelega burtfor hins Framlidner
og laata oss slíkt vera Amíning/ad lifa
gutlega/ og deyja chriftelega/so s skrif-
ad stendr/þar oss er boded ad athuga en-
ða Dag og Afgang heilagra/eda Ri-
etruadra/z epterpýlgia þeirra trú/þa
Men ættu ad falla a Kne/z bidia Gud
þessu eda þmískū Drdum.

Þacker giorum vier þier DRÖtinn
þerra Jesu Christe/þu eilífe Enssins
Nofdinge/ad þu hefur hallded þessum
goda

goda Mañe stadfostum i Christelegre
 Joran z safire stodugre Tru/z giefed
 honu chrisstelegan Dauda z afgang.
 Ohu huorsu gledelega mun hñs Sæl
 nu boren vera i Nimerikis sælu/z Fø-
 gnuð/Puiad so stendr skrifad um Sæl.
 Cassari/þa hæn andadest fyrer Dyrum
 hins Ríka Mans/ad hñs Sæl hafe
 vered boren ap heilögum Einglum i
 Skaut Abrahams. So true eg z veif
 fyrer vissan san/þo eg hape ecke kunnad
 þu sia þ miz minu hollilegum daudleg-
 um dimum Augum/þa hafa þeir N-
 Einglar vered i Eringu hñs Sæng/og
 hafa teked vara vppa hñs Sæl/hæn
 fer nu heim i þa Nimmestu eilifu Pa-
 radís/Næn hufler nu i síns Nerra Je-
 su Christi skaute/z a hñs Armleggum.
 Nu er i burt oll Þrygd/Swt z Sorg/
 Guide z verkur/Nu mun DRÖTun-
 þurka oll Tær af hñs Augu/z giefu
 honu eilípan Føgnuð/Glede z Dno
 send eilíplega. Oh þu elskulega Sæl
 sæl ertu. Dñ Christs um sína Ape-

Þröð/er nu framsliden en lifer þö.

Sþu Chrifte Sonur Guds/Mýske
 Na þig yfer oss s nu epter lifu. Si
 ep oss Nuggun i þessum Gynidardal/
 og læt oss med Þolenmæde lifda allar
 Motgang þessa Aluma fallvallta Lif
 fs/allt til Dauda. Gief þu oss ad vie
 alla Daga sien reidubwner/ so ad vi
 ælga s þesse gode Mæn/ mættu me
 Fride z fognude/i Lausnaranum Zel
 Christo/burt fara og sopna.

IX Capitle.

Skjter fra Ddaudleif Sm
 naña/epter það þær eru skildar vid E
 samæn/z huad vm þær lifde. Talar
 eigneñ vm Þpprisu Lifkamans/Gled
 z Þnadsemd eilíps Liffs/Dg vnt
 Þánu z Þáfler eilíprar
 Fyrerdæmingar.

Mel

Med þess ad Sælernar eru Ódauðlegar
þá para þær þa/þuad verður að þeim/ þu
lyður þeim/þegar þær eru við
Lífaman skildar?

Ald seiger off N. Risting/mz mer
gum ægiætum z huggunarsamle
gum Ordū/ so sein votta þessar
æfterfølgjande Greiner.

Hrædest ecke þa sem Lífamañ deyda
en Sæleña gief þeir ecke deydt/hell
ur hrædest þañ sem Lífama og Sælu
þañ ad fasta i Helvifte.

Mollden hlistur ad fara aptur i Jordena/ ap huorre hun er komeñ/ Enn Unden klemur aptur til Guds sem hñ giefed hefur.

Eg girneft að fara í burtu og vera
 þí Christu/þuad myklu er betra.

Kæningeñ a Krossenū/ þa hñ skollde
 gíefa vpp Vndena/ þa sogde hñ til
 DRÖffins/ Herra/ minstu a mig/ þa
 þu Eiemur i Ríkke þitt/ Og Jesus sag-
 de til hans/ Samlega seige eg þíer/ I
 Dag skaltu vera miz mier i Paradís
 Samler Ríesslastra etu i Hende DRÖf

104

ms/ og emgen Nuol tiemur vid þær.
Fyrer þm skilningslausu er ad sia so
þeir deye/ z þra Afgangur verdz reikn
adur þ Þjmus z þeirra Burtfor fyrer
Fordiarfan/ en þær eru i Fride.

Þo ad sa Rietilaate deye fyrer tñman
þa er han þo i Nuflþ.

Þad skiede/ ad sa Fatæke andadest/ og
vard boron af Singlum i Abrahams
Staut. Og en aptur/ Nu verdur han
huagadr/ en þu hlytur ad Eueliaft.

Eg þer ad bwa ydr til samastad/ est
eg vil koma aptur z taka ydr til min/
so ad þier siend þar sem eg er.

En vier vitu/ þegar vort Zardnessi
hws þessarar bygging* verdz af brofed
þa faum vier bygging af Gude vppby
gda/ eitt Nws þ ecke er med Mondum
giort/ hældur er eilæft a Nimmum.

En vier erum med godu Nuga/ og
girmust hældr ad vera þ vfan Læfama
z vera heim i hia Drottne. Þier sku
þud sia mig/ þi eg life/ z þier skulud er
men lifa/ Stunded vppa þ sem þar er
vppe

oppe/ En ecke vppa þad sem hier er a
Jordunne.

Kusan giorer þu mier Beigen til
Ljffsins! hia þier er nægd þagnadar/ z
gledeleg Dist z vera til þinnar hægre
Nondar eiljfflega.

Nyr hier minn Sæl/dasamlegar ha
leittlegar huggunar samar Greiner/ s fr
am eru geingnar af þialfs Guds Mu
lie/ vottande þ oss ad Sælu Mañana
lie odruvns hættad en Ljffkomunū/ þær
eru Ande eins z Einglarnet/ og eru
odaudlgar. Og þegar Sæler þra Xi
sttruudu ljada af sjinnū Ljffkomunū/ þa ver
þa þær hafdar til Guds/ z eiga heima
þia DNDtne/ hia Christo/ z lifa i
samre Sælu Nimmestkar Paradjsar/
oseiganlegre Dnd z glede/ hafa huf
ld/ Frid z Fognud oseiganlegan / ljada
huførke Kuol nie Þjnnu/ Nend nie Ung
ist/ Narm nie Nrygd/ eda nockud þ þæt
er/ þt þeg Sælernar skiliast vid Ljffa
man/ þa eru þær fry/ frialsar/ lausar z
lidug z giora betur þ þm ber hekkur

en madur/a mzan þær voru í Lífaman-
um/Pui í þessu Lífse er Lífamen Sæl
uñe til þyngsla/ z hindrunar. Í þessu
daudlega lífse/ Eñ Mánfins Sæl ad
fönu ad losa z þrýsa Gud/ z malla hñ
z þiona hñ/z í hñ ad fagna z gledi-
ast/en þa þær eru af Lífomunū/þa fu-
na þær þetta myklu framarz betur ad
fremia z giora/pui þær hafa þa ong-
ra synd/onguā veykleika/verda þa hu-
örke hindradar af holldi Neime nie Di-
öfe. Meyrdu z hugleid þa mñn Sæl
slátt er misg agiæflegt og huggunar-
samlegt/so ad hier þ skýlde eingenn Ch-
ristenn Madur hræðast sín Dauda/eda
þíftia mjæð ad dena.

Nier þuert a mote/koma Sæler þra
Bánfrwudu og Dgudlegu íafnsnart í
Dispulsins valld z hendr/s þær fara
af Lífomunum/z verda dregnar í Ku-
ala stæde/ so sem merkia z læra ma af
Dxime hins Rífta Mæns. Þær verda
ad lida Þöfler z Qualer/Ofrid z Ang-
st/Myð z Plangu/Uch/Bei/ í Fylu
og

z Myrkum z Nelvöskü Eldde/mz oaf
 attanlegu Dope z gnißtran Tana allt
 til hins síðasta Dags/a hviu þra Þá
 fler z Plagur hid fyrsta vppbrytaf ti
 ettelega/z míu caplanlega vara ad
 eilífú.

Serra Jesu Chrifte/mijn huggu z
 mitt Traust hid obrydanlega/huor
 su langar mjna Sæl til þinn? Já/ lá
 ka so sem Nörten langar eptir fersku
 Vatne/ so girnest mijn Sæl ad koma
 til þinn. Mjna Sæl þríf' til þinn þu
 lifande Gud/D nær mü eg koma z sia
 þitt Andlit? Þreytt er eg leingz ad la
 fa i þessu Nólde/z i þessu Eyndardal
 so ad eg ma vel seigia med hinum scla
 þale/Eg girnest ad skilia hier vid ok
 vera hia Christo. Nerra Jesu Chri
 ste/þu eilífa Biskap/þu veist mijn stu
 nd/mjner Dag' standa i þíne Nende/
 Lat mig fara DRöfti þeg' þu villt
 mitt Marta langar til Nußldarenar
 Ja til eilíftrar Nußldar/ mig langar
 or þessu Myrkre til Lioffens/or þarme

z Nrygd i Gledena/wr Dyrðnum
Fridarins/wr Eymdeñe fr. Dyrðar
ar/wr Besalldar veyðleika/til fullk.
legrar Sælu/ DRÖttiñ Jesu þu veist
alla hlute/þu veist að minn Sæl vilde
feigenn elska þig af Niarta/z hana le-
gar hiartanlega að sja þitt blýða blýð-
ada Andlit/Sjá þu allra Sætaste En-
durlausnare/feigenn villda eg að Augu
minn være Larrabrunur/z að Larr-
mættu reña ofanæpter minn Rinnun-
so að mitt Niarta verde siukt af
Elsku þíne/z þýste/anduarpe/z hapa-
Girnd z forleinging að vera hja þíer/
að hujla þínu Skaute/þínum hönd-
um/Mín DRÖttiñ z mín Gud/hvad
scell nú eg þa vera/þamú minn sæl m-
myðlú Fognude seigia/Nier er gott að
vera/hier er gott að vera. DRÖttiñ
Jesu/minstu a mig i Ríste þínu/z sei-
gdu til Sælar minnar/ I Dag skallu
vera með mier i Paradís/Amen.

Mæð þu að Sælernar víta/ad þra Lukam
er liggja i Jördu/z eru þar þwær z rotnar
minni

Hi mu þæt þa hafa þorleinging nokkra eptir
 þu / m Lyfsmum / z mun þeim eðle þítt Tg
 nísk langur / ad byða eptir seínasta Dei
 ge / z Opprisu Ljókamans?

Eg hlýst ad meðfienā / ad opt fūñā
 flýkar Nuxaner ad foma i Mañsins
 Niarta. En þar a mofe skulū vier hug
 leida z vita / ad med þui Sæler vorar
 (epter skilnad Undar og Ljókama) eru
 þia Christo i ovnrædelegre Dyrð og
 glede / þa giefur Gud þm hœleita z nog
 lega Vinsku / so ad þær vita vel ad þeek
 ia Guds dafemdar rietslættis Ræd z vil
 ka / og ad þra Ljókamer ljúde hœrke D
 lucku nie Motgang / þo þeir hujle og
 ligge i Dupte og Molldu Jardar / þær
 vita ad Almættugur Gud mune so va
 rdueita alla þra Lidu og Lime / og fier
 huert hid minsta þettra Bein mune ef
 tynast / þar til ad Opprisan fienur.

Tañare Grein eru Sæler Bvvalds
 ra i soddan Stad og skickan / og i skjere
 Bnadseind og glede / ad þær fūñā eðle
 ad fīñā til nokkrar hryggelegrar For
 leingingar eða onædan. Þuiad þo þæt

Þá skatánlega huxu um sína Líf
og ofte að þá seinaste Dómsins z
gjallds Dagur kome/so sem þá tætti
íð meá í Openberan Jóhannís/ þá tætti
er þra Nuran z ofte eingen Nrygd eda
Þpognudur/helldur glede z Þpognudur/
Gude Almáttugú til Lofs z Þyrðar/
huorú þær giesá Þriss og Áru/ z la-
fastie alla hlute epter þui sem þan
Guddómlegur vilie er til/og þan þesur
Þickad.

Þetta sama gisra Guds Børn í þí-
su auma Lífe/a meðan þau en nu gaur
z í Noldenu/Þau langar epter sýndu-
a Endurlausn/og andvarpa epter til-
komu Christi/og huorn s ecke forleim-
ger eda langar þar epter/þa same þe-
ur engua ast nie elsku a sínu Endur-
lausnara/skylidu nu N. Sæler sem eru
þia Christo ecke ofta/ad þad syndsam-
lega þessa Heims Athæse fne enda/
og þa fullkómlega Endurlausn meige
sem fyrst koma? Em ad foddan þor-
leinging/Þst og Girnd heilagra Sæl-
na/

ra/müne gista þín nokkra Nrygd eða
 Leida/það þa er ekki að skie/þt þær eru
 þia Gude i hans Minnestre Dyrð og
 Paradissar sælu/þar eingenn tíme er/z
 eingenn minniur Daga og tíma/ En
 þuar eingenn tíme er/ þar er eingenn la-
 ngfainleg Forleinging. Þu so stendur
 þrifad/ þu und ær eru þ þier so s einn
 Dagur/ sa i Gicer umleid/ og s ein Næ-
 turvaka/ og i odrú stad/ Eitt ste oduled
 fyrir þd elskanleger/ að eirn Dagur er
 þ Drottne/ so sem þu und ær/ og þu
 und ær so sem eirn Dagur.

Þat fyrir mín Sæl/ læt foddan Nugg-
 aner ekki sturla þig/ heildur gief og be-
 þala þig i Mendur Drottins/ s er þinn
 Skapare/ þinn Gud/ þinn Nuggun/ þitt
 Traust/ þitt Njálþdarstíol/ bæde i þessu
 Líf og ofomnu eilíflega.

Jesu Christe mín Endurlausnare/
 þu siet og þu veist/ að eg elska þína
 Tilkomu/ biddande þig af öllu Niarsa-
 að þu vilier mæ þíne Dyrðarfullte hi-
 gadókomu/ nidurbriota z enda gista æ

Öllu syndsamlegu og gudlegu Althæte þi
 þa dygdarsnauda Heimis/ z laia riets/
 - añ og máflegan Dom ganga yper Di
 öfuleñ og alla vora Þvine/ z laia vpp
 byriast þa vöndannlegu fagnadarríðu
 Farsæld Nimmestrar Paradíssar/ þar
 þu munt vera allt i öllu. Já ad vnsu/
 minn Lausnare/ ef ad allar Skiepnur
 hafa Angist og forleinging ad meiga
 frelsast fra Niegomanu/ hvarium þær
 eru vndergiefnar/ vppa von Endurla
 usnareñar/ ætte oss þa s eru Guds Bø
 rn ecke myklu framar ad láta oss med
 Martsans Girnd og Gledr/ langa eytir
 vörre vöndanlegre og fullkomeñe End
 urlausn? En sle það þin Vilie DRÖ
 ttin Jesu/ og hafer þu fyrerhugad ad
 eg skule lifa þinn gledeslega Tilkomu
 Dag/ þa verde þin vilie minn Endur
 lausnare. Lat mig fagna og glediaast
 við hlíod þinnar Basonu/ enn skilspast
 ecke med þeim Þantríudu/ heildr vera
 reidubvæn ad stöckuð vpp i Topied i
 moís við þig. En láter þu mig sofna

þu mætast/ z tæker migna Sæl i þar
dissar Glede z Føgnud/ Sia/ þar er eg
al reidu/ Eg vil giarnan koma þa þu
kallar/ en a medan kalled klemur ei/ þa
læt eg ecke af/ med gledelegre Andvarp
an/ ad amina þitt Nafn/ z seigia/ Flyt
þier/ kom þu snart/ ja min Nerra Jesus
kom ad dæma Lifendur z dæda.

Er þad þa þin vísseleg triv/ at þesse same liff
kæme/ hugen nu þerum vier/ skule ypp aptur
væsa/ z ælsamt med Sælsuke eiluplega lifa?

Sænslega er þu minn frv/ z þetta er þu
z jala z medgeing i minne Þostulegre
Truarjafningu/ þar so stendur.

Eg true Þpprisu Nollðsins/ og eitt er
liff. Þuiad þegar vor DRÖNN
Jesus klemr aptur til Domsins/ þu min
fyrer þin samansafnast allar Þiodes
Lifendur z Dæder/ jllir og goder/ þu
mun Jorden giesu fram þa Dædu/
z þeene eru/ lifka eirnesi Gioren/ z a Blag
gabræge munu Sælernar koma aptur
i sina fræmsidna Liffæme/ og koma
so lifande fram þu DRÖNN/ og viga

gem þá iusum z eru epter orðner/ist
vnder eins iard hinfu vera opprykt
Lofted mots vid DRÖttin. Þar ma
DRöttin skilia i sundur jlla z goda/
ns z Nirder skilur Sauda fra Nöfrü
z setia Saudena til hægre Mandar en
Nafrana til Vinstre/ þar epter verður
Domureñ vppsagdur/ z mü hañ mæla
til þra sein eru til hægre Mandar/ Ro
med hingad þier Blessader mjns Föð
urs/og erfed það Ríke s yður var þw
ed fyrer Vpphaf Neimsins. En til þe
irra a Vinstre Nönd eru/mun hñ reid
uglega so mæla/ Fared burt fra muer þi
er bsluader i Eld eilíffan/ huor ed til
reiddur er Diöstenü z hans Einglū/
z munu þeir þa fara i eilíffar Þüssler/
ess wvalder i eilíft Líp.

En ef þu villt mñn Soal/ hafa fleire
Vitnisburde N. Ritningar/ vm þetta
efne/ þa merē þessar epter fylgiande
Greiner.

Þeir Daudu munu verða lifande/og
med Lífomü framkoma/ Vakned vpp
og

og spjgð Loſ þier ẽ i Jorðunne liggð.

Nase þier ecķe lesed vñ Vpprisu Æ
amhidenā/ þ þdur er sagt af Gude/ þar
hñ so talar/ Eg er Gud Abrahams/
Gud Isaachs/ Gud Jacobs/ En Gud
er ecķe Gud þeirra Daudu/ hełldr þeir-
ra sem eru Lifande.

Þeir morgu seni liggia og sofa i Jo-
rdunne munu vppvakna/ sumer til eilǿfs
Lǿps / sumer til eilǿſrar Sneypu og
Skammar/ Dan. 12.

Eg veit ad mñ Endurlausnare lip-
er/ og hier epter mun hñ vppueķia mig
vr Jorðunne/ og hier epter mun eg i El-
dast þessu mñnu Hørunde/ og i mñnu
Hollde mun eg lifa Gud/ þann sama
mun eg ſia/ og mñn Augu munu skoda
hañ/ en ecķe ańarleg/ Job 19.

Sanlega sanlega ſeige eg þdur/ Sa-
lieme Kiemut/ og er alla reidu/ ad þeir
Daudu mñu heyrā Rodd Guds sonar/
og þr ẽ hana heyrā/ þeir munu lifa.

Þad er Vilie hñs sem nūg hefr sendi
ad þuor sem ſter Soneñ og frwer a hñ

Háse eilífi Ljóf/ og eg mun vppvefja
hā a súðasta Deige.

Eg er Vpprisan og Ljofed/ Quor þ
truer a mig hān skal lifa/ þo hā deyð/
Og huor sem lifer og truer a mig/ sa
skal allðrei deya.

Mijn Skal/ hugleid þu þau Dæme
sem skied hafat/ þa sier þu hversu aud-
vekt þ er Almattugū Gude/ þa Fram-
líðnu vpp ad vefja/ Þui alla tíma hef-
ur hān þad ecke kostad nema eitt Þrd.
Þegar hān vppvakte Son Eekiuftar
i Naím/ þa mællte hān so/ Þingmeñe/
eg seige þier/ rífs þu vpp/ og iafnsmart
tæste sa Daude sig vpp/ og vard lifan-
de. I sama máta vppvakte hā med ei-
nu Orde Skoolahöfðingians Dotter
i Capernaum/ seigiande/ Stulka/ eg
seige þier/ rífs vpp. Eins skiede og þe-
gar hān vppvakte Lassarum i Bethæ-
nia/ sa síora Daga hafde i Groperne
seiged/ þa kallade hā og sagde/ Lassar-
kom þu vt/ i iafnsmart kom hān lifan-
de or Grofene.

Ja minn Sam/ þetta ynnest að þú
omögulegt fyrir Maðlegum Aigum
og Skynsemeðne/ en þia Gæde Drott
ne vorum er ekkert omögulegt. Ljka
so s ein Moder veit vel/ i hueru Nvse
eda i huerre Sæng/ hun hefr lagt Ba
rnkind sína til Guefns/ þangad tiem
ur hun að Morgne/ veitur það vpp/ te
ur þ til sín/ eins ljka veit Drottinn af
huors Mans Ljkaama/ og hvar þeir
sofna sem hier i Neime hafa vered hns
Mustere & Bæstadir/ og myklu audve
ldara mun hnn vera að gisra aftur li
fande vora dauda/ Jstallda/ freyna og
fundurrotna Ljkaame/ heildur en Mood
urene er að vppvefja sitt sofanda Barn
i Boggune.

Að auk þessa þofu vier vorn Ljka
Laufnara Jesu Christu/ sem er Nofud
sinnar chriftelegrar Kyrkju/ ecke allema
sta til Gpferðames/ heildur er hñ Sve
erreðare/ Gyrrpare/ sa vndan of þ
ur geinged/ þa að vñsu/ sa sem er heil
sta Orðsof vorrar. Apprifu. Þu þa

er dæni vegna vorra Gynda/ z sardad
ur/ En a þridia Deige er hñ med Gle
de z Fognude vpp aptur rísefi/ ofis til
Ríettlætingar/ Kallar og seiger so til
vor allra/ Eg life/ z þier skíud z eirn
en lifa.

Ja miñ Lausnare Zesus/ Med þui
þu lifer/ þa munum vier z eirneñ vissu
lega lifa/ þui þu ert Hofuded/ en vier
eru Limerner þíns Lífama/ Og fyrst
það þu ert vppriseñ/ þa munum vier z
so vísselega vpprifa/ Og fyrst þu lifer/
sem er vorf Hofud/ þa munum vier z
so sáñlega verða lifande. Þar þyrer
DROTTIñ Zesu/ bið eg og vænte
epter þíne Huggunarsamlegu Ningad
komu/ z anduarpa sáñnañ med þessum
Orðum.

Kom Herra Zesu/ kom snarlega/ og
giör enda a þessare vondre Veröldu/
z heñar Ogudlegu Alþæfe/ Lat oss
að þier i þítt Nimmeska Ríke/ hbt þu
þesur fyrirbæd oss/ fyrir en Neimureñ
þar giördur/ so vier mættum vera hja

pier/sia þína Dyrð/ og eilíflega þig
lofa z dyrka med N. Einglum/z Bi
völdum þínum/ Amen.

Sállega mun þa eilíft Ldp vera miðg dyrd/
legt Ldp/ z þrá þer allan manlegan máta
z Skilning gleðlegt/z vndar samlegt?

Kiætt Alar þu minn Sál/frá þer yfer
manlegan máta/ Já/frá þer allir þ
sem nockur Madur kán að trua hugar
eda skilia. Þú so talar N. Ritning
Eckert Auga hefur fied/z eckert Ey
ra hefur heyrt/z ecke er þ komed i nock
urs Mans Míarta/sem Gud hefur bry
ed til handa þeim sem hñ elsta.

O eilífur Gud/huífur Þognudur
huífur Bnadsemd/glede/Dyrð z Sæl
la mñ þar vera? Já mñ Sál/Quor
er þa þar vill ecke umhugsa daglegar
Quor vill ecke feigen heyr þar vntar
ad? Þar um sagt z sunged? Quor vill
ecke mælu heildur vera þar/z eignast
foddað Minnefka Sælu? En huor vill
þra oss þar fra? Og hvar faum vñ
þ heyr/so vor Quortu glediast, og að

N iij

þu

þau mættu þa Girnd og forlesing
þar eftir.

Mijn Sæl/ en þu ad þa mytse S
madur Esaias/ somuleides þa N. Post
ule S. Þarll drepe ad eins a þetta z
giete þar i onguan mæta frj skyr/ s
madur var vin talad/ samt þæru marg
ar engjætar godar Greiner i N. Rinn
engu/ i huorium N. Unde talar um Fø
gnud z Farsælld eilæfs Eæfs/ z hallda
ad þad gange yfer Mægn mæflegar
Mælsku z skynfemdat/ þar um ad ta
la/ þa standa þu i N. Rinningu marg
or mæflegar Mælsgreiner/ i huorium
N. Unde giepur noglega til Rynnin
er/ Huornen hættad er eilæflegre Ninn
narjtes Gleda og Farsælld. Sem eru
þessar.

Mæner elskuleger/ Þier erum mi
Gydds Børn/ en þ er en ei auglist hu
ad vier munum verda/ En vier vitum
þegar Jesus Christus auglyfest / þa
munum vier verda honu lifer/ þuiad
vier munum sta hæn/ so sem hæn er.

GG

¶ Eg mun skoda Gud í mínu Hólde.

Þá munu Ríetilsæter lioma so sem
Sóðen í þeirra Fodurs Ríffe.

Þeir öðrum Eieña gott/munu skyna
so sam Eione Nimensins/ Og þeir ed
inorgum vísfa til Leidriettíngar/ so sem
Störmur æt ad eilífðu.

Gud mun vera allt í öllum.

Þier munum vera hia **DRÖT**
ne/alla tíma.

DRÖTtiñ mun dyrdarlegast giera vo
en fannast Eífama/et lafa þañ verda
lífast sínum dyrda samlega Eífama.

Í Þpprifunne munu þeir ætke Eucng
ast nie giptast/ heildur vera lífa eins
sem Eínglar Guds a Nannum.

Og eg Jóhannes sa þa heilegu Þo
rg/þa nýu Jerusalemi/ komande ofan
af Ninnu fra Gude/ tilborna lífa so
þ prýdda Brwdur sínum Maðe Og
eg heyrde mýkla Naust a Stólmum þ
saade/Sia þar Eíalldbrwd Guds mío
Móðum/et Gud mun bwa hia þeim et
þe mnu vera hñs Folt/et sialfr Gud mæ

þeim/mú vera þra Gud. Dg Gud má
 afþurka Tæren af allra þeirra Augū
 z Dauden mun ecke vera leingur/ eige
 Motgangur/nie harmz nie þjāna/ þui
 þad fyrsta er vmlided/Dg sa sem sat a
 Stólnū sagde/sia eg giore þ allt mytt.
 Dg ecke sōa eg nockurt Mustere þar
 iñe/ þui Drottin Almeftugur er þra
 Mustere/z Lambed/Dg Stadur sa þa
 rf ecke vid Soolar nie Tungls/ad lysa
 þeim/þuiad Dyrd Guds vpplyser þa/
 z þeirra Lios er Lambed/z þeir Neid-
 ingiar sem Sæluholpner verda munu
 ganga i þui sama Liofe. Dg Kongar
 ner a Jorðunē munu slytia sijnā Dy-
 rd þar iñ/z þess Stadardyr munu ecke
 apfur sōannar verda a Dageñ/þui þar
 verdur eingefi Drott.

Stoll Guds z Lambsins mun vera
 þar iñe/z hñis Þienarat munu þiona
 homum/z lifa hans Andlit/og hans
 Rasi mun i þeirra Eñum vera/z ein-
 gefi Drott mun þar vera/ og ecke mun
 þar þurfa vid nockrar Lysingar / eða
 Sool

Solarhofs/ Puiad Gud Drottinn mun
 ialfur lyfa þeim/ z þeir mun ríftia um
 allder z ad eilífú.

Fæ eru þesse Ord/mijn Sæl/en full
 ru þau ommædelegar Glede/ Sætle/
 ks og Bnadsemdar. Puiad þo N. Rit
 ring hefde margt z myked hjer um þr
 ifad/ þa eru vor aumu Njörtu/so veyt/
 z vorf Skilningsleyse er so myked ad
 vier kunnun ecke þ ad skilia nie skynia.
 Þar fyrter lætur N. Ande vpp fyrter
 off/med þessum færu Ordum/so sem Gl
 eggá lúteñ/ til ad horfa þar jñ/ so ad
 vier skulum vita/ huad vier eigu ad trø
 ua z vona/ z huar vid vier eigum ad gl
 ediaft/ En þegar vier erum þar komn
 er/ z vier erum eigande ordner ad þessa
 re Minnestre Sælu/ þa munu vier seig
 ta hv vid añañ/ eins og su gamla Eli
 sabet mællte vid Tomfru Mariu/ seig
 ande/ Sæl erfu sem truder.

S. Augustinus.

Oh þad eilífka Líf/ Oh dyrdarlegt
 Líf / þad lifanda Líf / i hvaru ad er

eilífur Fagnudur an Nrygdar/ eilíf
Núld an Ervides/ eilíf Dyrð an D
ta/ eilífur Rífdóm: an skada/ jafnleg
Neisbrygde an alls Siufdoms. Þ þer
er allt þ s Mañsins Niarta kañ ad ha
fa Lyst a/ z þar vantar eckert. Þ þu
eilífa Jerusaleml/ þu eilífa Borg Gu
ds/ þu elskulegasta Bræðr míns D
ttins Jesu Christi/ eg elska þig i mí
nu Niarta/ z i mínu Nugsfote ferleim
ger mig epter þíne Fegurd/ Þ þu huor
su fogur/ huorsu dyrðarleg z þrúdeleg
ertu? Þu ert öllu fegre z dyrðlegre/ og
þu hefur öngva Gleckan. Þegar eg
huga um þig Jerusaleml/ s ert þar vp/
þe/ þa langar mitt Niarta til þín/ Þa
til þín Jerusaleml sem ert mín Moder
þin soetasta/ z mitt Minneska Fodurla
nd/ mig langar z til þín Jesu Christe
þu sem i þeirre Minnesku Jerusaleml
ert Mofuded/ Liofed/ Merran og eilípur
Mínder.

Þ þu huorsu dyrðarlegt/ gledelegt og
lystelegt Líf mun það vera s Gud hef
ur

utr bœd til handa þeim sem hā elskast
 Það ma heita lifanda Líf/ rolegt eg
 Fridsamt Líf/ i huorinu ad er eingenn
 Dæde/ eingenn Synd/ ecke Kæd! Þúft
 me Þína nockur/ eingenn Nýgd me
 Næðsla/ ei Besöld me veyfleyte/ það
 Líf er fullt Dyrðar z Þrífde/ Sælu og
 Gæmdar/ Þar er ecke Þvine ad hræd-
 ast/ þar er eingenn syndsamleg girnd me
 Fysn/ þar er fullkomlegur Kierleike/
 þar er eilíf: Dagur/ eirn Ande i öllu/
 þar sia Meñ siálfan Gud Auglite til
 Auglites/ þar verður huors Mans Ni-
 arta yferfliotanlega sadi z mettad me
 Lífssins Fædu. Mig lystir z langar til
 ad sia þa Dyrð / z mitt Niarta hefur
 stóra Girnd til þínar Sælu/ þess meir
 sem eg huxa þar vin/ þess framfære ver-
 rd eg ap mst og Eisku þeirre sem eg he-
 fe a þier.

O huorsu sæl ertu minn Sæl/ þegar
 þu stílur við þennan dauðlega i ardnes-
 ka Lífama þín/ z fer i Nimerike/ þar
 ertu velkomeñ/ þar fagna þier Guð

Viðalder/ þar þarftu ecke að ottast
Dauða mie Dörfu/ þar verdur þu al-
la tíma hia DÖtne Gude þínum
Endurlausnara/ z skodar hans Andlit
vafnatánlega/ sem er sa allra Frýðaste
a medal. Mañáña Sona.

So s Níortureñ kallar epter fersku
Watne/ so kallar mæn Sál til þín min
Gud/ mænna Sál þyrster epter mænnum
Gude/ epter þeim lifanda Gude/ Nær
mun þar koma/ so eg meige fæ að síða
þitt blýða Blessaða Andlit? Oh þu
Bruñur Lífssins/ þu Bruñur allrar
Nuggunar/ alls Fagnadar/ nær mun
eg drecta af lifande Watne þínar Nugg-
unar/ Nær mun eg komast vt þessum
Eyndardal/ z síða z skoda þína Dyrð?
Mín Gud z mín DÖTniñ/ af Ní-
sta langar mænna Sál til þín/ hana
þyrster epter þier/ Oh/ Lat mig koma
z síða þitt blýða blessaða Andlit.

Kom Nerra Jesu Chrifte/ kom z du
el ecke leinge/ kom þu mín Endurlaus-
nare/ kom þu Nuggun allra Þieda/
kom

þom þu mitt Lios/lysta. Sælu minne wt
Myrkvaastofu þessa auma Ljfs/ so ad
þu kome og þræse þitt Neilaga Nafn
hljþlega.

Dho/ þu eiljft oforgeingelegt Rjfe
Zimnaña/ i þier er það eiljfa Lios og
Fridur Guds sa ædre er øllum Skilnin
ge/ i þier hafa Sæler Neilagra hœga
Koo z Njfld/ eiljfur Fognudr er yfer
þeirra Hofdum. DRÖTTLIN minn
Gud/ huad dyrdarlegt er þitt Ninnerjfe
husrii aller Neilager Drottina z rjfe
a med þier/ Kladder Soolarbyrse z Lio
ma/ hafande Gullegar Koronur sier a
Hofdum/ þeir lfta þig Andlite til And
litis / og þu gledur þa med Sælu og
Sæluhljþ.

Þar er eiljft Sæla/ en eingenn Njgds
eiljft Glede z Fognudur/ en eingenn Þj
na. Belferd an Sorgar/ eiljft Lios
an Myrkra/ þar er eiljft Ljft en eing
enn Daude/ þar er eiljft Rjsta fyrer vran
alla Elle/ eiljft Neilbrygde/ fyrer vran
allan Siukdom/ þar er Rjærleike þj

R vii

er wt

er ofan allt Natúr/þar er eilífur Fögr
udur og oendanleg gleði/Dó sœler eru
þeir að eilífðu/ sem frelsader og leyfster
eru frá Anaðum og Eymðum þessa
anna Lífis/ og komur eru i Fögnud
þíns Ríkis.

En huad verður af þeim fólku jlla
lyck ande Nöfrum/ þeim ogudlegu til
vænstre Nandar/ huort fara þeir? Þeir
fara með Lífis og Sölu i eilífur Þess
er. Já að vísu mín Sölu/ Lífis so sú
Gleði og Söla Btoaldra/ er ommæde
leg/ og vm hana verður ekki talad so þ
hún er/ so Ean z einstak Mans Tunga
að flóra frá þeim hræðelegu hröggele
gu Kvali og Þessu/ sem þeir ogudlegu
og Fördæmdu verða að lada. Þó hafa
þeir Bömli bunded það saman i faum
Orðum/ seigiande.

Fyrst mnu Þessir z Qualer Fördæm
dra i Nefvifte verða so marg fallðar og
mælar/ að þær Ean eingenn mædur að
frigia nie telia. Þuiad so talar þ.
Ritning/ þeim mun Eassad verða i þin

ytstu

Sálmanna

þstu Mörkur/ hvar ed vera mun þu
 Sagnagystan. Þeir eru í Helu og
 Kuolum. DRÖG mun lata rigna
 yfer þa Dgudlegu/ Eldingum/ Eldi
 Breksteinu/ Stormi mun hafi gjeft
 þeim í Laun/ þeirra Drim mun allrei
 deya/ z þra Eldur mun allrei vrflo
 na/ z þeir munu verda Andstygð öllu
 Noldi. Skelfing / Angist z Þjona mū
 koma yfer þa/ þeir munu Hugsiuðer
 verda/ lifa so sem su ed fæda skal/ Quor
 þeirra mun hrædast afañ/ þeirra And
 sit mūu verda so raud sem Eldr. Mōk
 ureñ mun vera þeirra Underdypna og
 Madkarnar þeirra Abreida.

Sia þu hier minn Saal/ med þessum
 z þuiliðu hrædelegum Neitingu/ voru
 ar heilög Ritning / þ þeim Dgudlegu
 huad þeir eiga fyrer Nondum/ og ad
 allur Kross z Mofgangur/ allar Þjst
 er z Plaugur/ Scarende/ Siukdomr
 Dauden/ huorsu saar z grimlegur sen
 hñ kañ mest ad vera/ z allt huad hug
 ast eda nefnast kañ/ þad mun þar ad

folgiast/og aller Neluästsker Andar
Narar munu þa Fordæmdu þid grim
legasta Þjña z Kuelia ad eiläfu/og vi
ra þeirra Bodlar.

Þar næst hafa þeir gemlu so talada
Þær marguästlegu Neluästsku Kualet
og Þästet munu verda so hrædelegar/
þungar og beiskar/ad þeim Fordæmdu
müu þær vera oljdanlegar obærelegar
en þo samt verda þr og hliota þr þær
ad lifda og þola vin alla Eiläpd. Þe
ir munu af sturre Ungist leita Dauda
ans og fña hafi ecke/þeir munu ginn
ast ad deya/ en Dauden mun fljja fra
þeim.

Ud vösu minn Soal/þad ma heita
ad þ ste hufike Ljß/ei helldur Daude
helldur munu þeir Fordæmdu vellast
z vellast i mille Ljßs og Dauda/i ovni
rædelegum Þäslum og Þlaugum/ alij
ka so sem gloande Zarnhösttur i log
ande Smidju Afke/ so munu þeir Fore
dæmdu verda gagnheiter/og i þm Nel
vüska ellde harðer/ægner/ leimstrader
mit

Si enda og ad eilífðu.

I þridiu Grein hafa þeir Bönlu
so skrifad. Slíkar margfalldar og D
bærelegar Qualer/Pässler og Plagur
munu ecke skamma stund vara/ecke vin
langan tíma/puiad það langt er/pað
er ecke eilíft/ heldur seiger Gud so/
Þeir munu fara í Eld eilífañ. Já
mijn Sæl/ þo þeirra Pässler mættu
vara um Þusund ár/ tíu/ sextíu/ eða
hundrad Þusund ár/ þa feinge þær en
da um síðer/ En þ skiedur ecke/ þ eilíf
ft er hefur enguanñ enda. Landed þra
(Fordæmdu) mun verda ad brennande
Bíke/ það huorke Noft nie Dag wt
sloeknar/ z Keytur þeirra Quala mun
vppstíga/ þra Eilíft til Eilíftdar/
og ecke munu þeir hafa Nijld Noft
nie Dag.

Nugleid hier mz þier mijn Sæl/ En
noctur Mad: ecke ad liggia eilíflega
a miukre Sæng/neyta besta Matar/
og drecka forkostulega Drycke/og vera
bunden vid þa Sæng/so hañ fræmest

allrei lifande þadan/sanlega miðe þu
Madur ei ofka þier langra Lífðaga.

En i Helvöðie vellast þeir Fordæmdu
eðke i Kræsingum nie vellystingū/hellu
ur i oendanlegū helvöðiskū Elðe/i öllu
fre Ungist/i Gylu z Froste/og þrenfa-
legum Meyrkri/so ad allrei fa þr nok-
kra Nuggū/vöðuan eda Batnsdropa/
eda nokkra Nugsualan ad eilífðu.

Þier aum z blind Heimfins Born/
Meyre þier þetta/laated yður slíkt gar-
ga til Miatka. Þier sem elsked þettaf
Heim og Hólðfins Girnder/og seiged/
Þier er gott ad vera/hier er gott ad vi-
ka. En þu/sa tíme mun þu/og
et eðke langt til/ad þu með þeim Ríste
fordæmda Máne/ munt falla/klaga z
seigia/Eg kuelst i þessum Loga. Þu
þu munt klaga z falla/hier er ei gott/
Þier er et gott/z hlýfur þu samt þar ad
vera eilíflega/þu hlýfur þad ad lifa/
og þar eilíflega ad kuelast z þínast
en þena allrei/i dömrædelegū z olíðar-
legum Kvöðu z Þíðu ann alls Enda.
Herra

Herra Jesu Christe/ Sonur Eissar
 da Guds/ Gief þu oss Ghyr so vort
 mæltun þerra z hljda þinnu Sendabo
 þu z þerurum/ so ad eg giste Jðran z
 sicatij ma fraskileñ Myrkraña bœr
 num Nialpa þu miet/ so eg hegde og
 brente ecke epter Gramferde og Alhæf
 þessa Neims/ vppa þ eg miz honu ecke
 verðe fastadur i Helvistes Kvaler og
 Þöslert/ Styr þu miet/ Fieñ þu miet/
 leid þu mig med þánum N. Andá/ so
 eg daglega lære ad lifa sparlega/ ríett
 ferduglega/ og gndlega/ og deya fæðan
 Christelega/ so eg kome ecke i Kvalar
 stad Helvístsra Þösla/ helldur ad eg
 med þier min Lausnare og Frelsare/ og
 med þánum Neilögü/ mætte fæ og vð
 ast þad gledelega eilífa Líf Ninn
 nessrar Dyrðar og Farsæ
 lldar/ A M E N.

S iij

Urn godur Sæna þessalmar
um Sælugaburðer.

Dín Herri Jesu Máttur þú
sem Máttur þínn spottur þú dendi
þyrtur mig þólder þú Krósta þú
þú/Du þúttader mig við eilíft þú.

Þyrtur þú þína þú eg nú þú
Annun þú þú þú / Þú Þú
þú þú þú þú þú þú / þú þú
þú þú þú þú þú.

Þú Þú þú þú þú þú / Þú
þú þú þú þú þú / Þú þú
þú þú þú þú þú / Þú þú
þú þú þú þú þú.

Þú þú þú þú þú þú / Þú
þú þú þú þú þú þú / Þú
þú þú þú þú þú þú / Þú
þú þú þú þú þú þú.

Þú þú þú þú þú þú / Þú
þú þú þú þú þú þú / Þú
þú þú þú þú þú þú / Þú
þú þú þú þú þú þú.

Þú þú þú þú þú þú / Þú
þú þú þú þú þú þú / Þú
þú þú þú þú þú þú / Þú
þú þú þú þú þú þú.

Bláa vpprisu gief þu mier/ Geym
mín þá dagur Domsins er/ Mínnar
Synder á minni/ á/ Mílldur gief mier
Líf e lífst þá.

Líf þá sem fyrre lofader þu/ legg eg á
Orð þánn mína Trw. Sannlega sanle
ga seige eg þier/ þá mín Orð heildur z
þrenster mier.

Dgn Daudans reynir engua háñ/
Eilífðan Dauda ei smacka káñ. Líf/
nlegt Andlát eitt síñ fær/ við Andar
Daudan ei verdur var.

Bil eg með völdugre Þönd/ vñst skí
lia hñ við Daudans bönd/ Á þ míns
Ríks skal eignast þá/ æfenlega mier
í allum hia.

Dg lifa í Sælu z sönum Frid/ Sæ
nd þá verstu oss Mílldur Gud/ Allar
Synder oss forlat þu/ Þolenmoder vier
býdum nu.

Med hreifre æst z tröustre trw/ Ef
þú ad þeimur Stundun su/ Dg feingis
þína Orða gíett/ allt þangad til vier
sönum sætt/ A M E N.

